ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Ευγενια Ζωγραφου

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε'.— ΤΕΥΧΟΣ 51
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—1912

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχ.	12.—
Διὰ τοὺς διδασκάλους . . .	»	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ		$^1/_2$ Λίρα Ἀγγλίας
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ		10 Σελίνια
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Φρ. χρ.	12.—
Ἔκδοσις ἐκλεκτὴ γενικῶς	»	25 ἢ Δρ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83. — ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ„ — ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἑκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν 1911: **Δ.Ι.Κ.**—*Διαπρεπεῖς Ἑλληνίδες κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα (Μαντὼ Μαυρογένους:* **Σπ. Δεβιάζη**:—*Τὸ Τελευταῖον γράμμα: (Δήγημα).* **Δος Ἄννας Σταματελάτου**:—*ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ: Ἀπαντήσεις: Ἡ γνώμη τῆς κ.* **Βουτζάκη**: *Συνεντεύξεις: Ἡ γνώμη τοῦ κ* **Νικολοπούλου** *καὶ τοῦ κ.* **Σπανδωνῆ**: *Ἡ γνώμη τοῦ κ.* **Θ. Συναδινοῦ**:—*Γνῶμαι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ: Τῶν κ. κ.* **Θ. Κριαρᾶ** *(Τεργέστη) καὶ* **Π. Δράσα** *(Bashington)*:—*Τὸ μικρόβιον τῆς Δαμαλίδος:* **Σλ. Ν. Χμτ**:—*Ἐξ Ἱεροσολύμων: Δ. Ζ*:—*Τὸ οἰκονομικὸν ἔργον τῆς Ἐνιαίας:* **Γ. Κυριακοῦ**. *ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1912· Λαϊκὸν Ἡμερολόγιον—Σατυρικὴ Ἐπιθεώρησις:* **Ἀμαράντου**.—*Ἡ Μόδα τοῦ μηνός:* **Δος Μ. Π.**—*Ὡραῖαι τέχναι—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνός:* **Δ. Ζ**—*Μιχαὴλ Σ. Κέπετζης—Θεατρικαὶ εἰδήσεις—Κοσμικὴ κίνησις.*—

ΚΟΣΜΟΣ: *Προσβευτικαὶ εὐχαί.—Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.—Τὸ Συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν.—Τὸ Μέγα Ὑπουργεῖον—Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Συζυγικὰ δράματα.—Οἱ σεισμοὶ Ζακύνθου-Κεφαλληνίας.—Ἡ ἑνηλικίωσις τοῦ Διαδόχου τῆς Βουλγαρίας.—Ἡ ἔκθεσις τῆς Σηροτροφίας.—Τ. Ἀργυρόπουλος.—Πρόσκλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κονϊντέτου.*

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ:

ΕΙΚΟΝΕΣ: *Τὸ Λάφυρον: Θ. Ράλλη.—Ἑλληνὶς Μήτηρ, Αἰγυπτία Μήτηρ.—Ἡ Μόδα.—Μιχαὴλ Σ. Κέπετζης.—Ἀθηναῖοι Βεδουῖνοι.*

EUGENIE ZOGRAPHOU

LA REVUE HELLÉNIQUE

5ème Année, N° 51.

ATHENES, JANVIER 1912.

REVUE MENSUELLE ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO: 1 FRANC

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὁλόκληρος σελὶς εἰς ἓν τεῦχος	Δραχ.	60
Ἡμίσεια » »	»	35
Τέταρτον σελίδος »	»	20
Ὄγδοον » »	»	12

Διὰ χῶρον μικρότερον τιμαὶ ἀνάλογοι.

Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἓξ τεύχη ἢ περισσότερα, ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐὰν αἱ Ἀθῆναι δύνανται νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὰς τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των μία ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ Κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον συνεκεντρώθη πλουσία ἐπίπλωσις, ἀπαστράπτουσα καθαριότης, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία καὶ ποικιλία ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς **Ζαχαροπλαστικῆς** *καὶ τῆς* **Γαλακτοκομίας**. *Πρῶτον αὐτὸ ἐπιτυγχάνει εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθηνῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἁγνοῦ καὶ νωποῦ* **Ἀγελαδινοῦ Γάλακτος!!** *Τὰ* **Γιαούρτια του** *κατέστησαν ὀνομαστά, ὅλα δὲ τὰ εἴδη τῆς* **Γαλακτοκομίας** *παρέχονται ἄφθονα, εὐθηνά, καὶ μὲ ὅλικὰ ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ δὲ εἴδη τῆς* **Ζαχαροπλαστικῆς** *γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὅλων αὐτῶν* **δικαίως** *θεωρεῖται τὸ κέντρον ὅλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου.* **Δικαίως** *εὑρίσκουσι θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουσιν ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ ἀκόμη* **δικαιότερον** *ὅλοι οἱ συχνάζοντες εἰς τὰ* **θέατρα** *δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικόν των, ἢ τὸ παγωμένον γάλα των, ἢ τὴν ἀβρὰν κρέμαν των, εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν*

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. καταναλωτῶν, ὅτι συνεπείᾳ τῆς προϊούσης ὑπερτιμήσεως τῶν γαιανθράκων, αἱ τιμαὶ πωλήσεως τοῦ Κῶκ ὁρίζονται ἀπὸ 15 τρέχοντος ὡς ἀκολούθως

Κῶκ χονδρόν, παραλαμβανόμενον ἐν τῷ Καταστήματι ἡ ὀκᾶ	Λεπ	5.)4
Κῶκ σπασμένον μέτριον ἢ ψιλὸν ἐν τῷ Καταστήματι ἡ ὀκᾶ	»	6,)4
Κῶκ χονδρόν, παραδιδόμενον ἐντὸς κάρρων, κατ' οἶκον ἄνευ ἐναποθηκεύσεως ἡ ὀκᾶ	»	6.—
Κῶκ σπασμένον παραδιδόμενον ἐντὸς κάρρων, κατ' οἶκον ἄνευ ἐναποθηκεύσεως ἡ ὀκᾶ	»	7.—
Κῶκ χονδρὸν ἐντὸς σάκκων τῶν 30 ὀκάδων μετ' ἐναποθηκεύσεως ὁ σάκκος	Δρ.	1.95
Κῶκ σπασμένον μέτριον ἢ ψιλὸν ἐντὸς σάκκων τῶν 30 ὀκάδων μετ' ἐναποθηκεύσεως ὁ σάκκος	»	2.25

Γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἀπὸ 3 σάκκων καὶ ἄνω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 1912.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑταιρίας)

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ὑδρολήπτας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ἐκτελουμένων κατ' αὐτὰς εἴς τινα σημεῖα τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου ἐργασιῶν καθαρισμοῦ καὶ ἐπισκευῆς αὐτοῦ, παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ὑδρολῆπται οἱ τε ἐκ τῶν Δεξαμενῶν Λυκαβητοῦ καὶ οἱ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου ἀρδευόμενοι, ὅπως ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ ὕδατος, καθ'ὅσον, λόγῳ τῶν ἐργασιῶν, ἡ ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου παροχὴ εἶναι μικροτέρας διαρκείας, ἐξ ἧς θὰ προκύψῃ καὶ μικρὰ ἀνωμαλία καὶ ὡς πρὸς τὰς ὥρας τῆς διανομῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1912.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑδραυλικοῦ Τμήματος)

ΤΕΧΝΙΤΑΙ ΤΡΟΦΑΙ ΖΩΩΝ

ΑΓΕΛΑΔΩΝ—ΧΟΙΡΩΝ—ΙΠΠΩΝ—ΒΟΩΝ—ΑΙΓΩΝ—ΠΡΟΒΑΤΩΝ

Διὰ τοὺς **ΙΠΠΟΥΣ**: Τροφαὶ αἱ ὁποῖαι τρέφουν καὶ ἐνισχύουν τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ζώου ἐντὸς 4 ἑβδομάδων καὶ ὁ πλέον ἀδύνατος ἵππος γίνεται ὄχι μόνον παχύτατος, ἀλλὰ ἰσχυρώτατος διὰ πᾶσαν ἐργασίαν. Δίδεται εἰς τὴν φυσικήν της κατάστασιν ὡς προσθήκη τῶν κοινῶν τροφῶν. Ἀρχίζομεν καὶ δίδομεν ὀλίγην ποσότητα μὲ τὴν παλάμην τῆς χειρὸς καὶ βαθμηδὸν αὐξάνομεν εἰς 300 δρ. μέχρι 1 1/2 ὀκᾶν διὰ τοὺς νέους ἵππους καὶ 1 1/2 ὀκᾶ μέχρι 2 διὰ τοὺς ἡλικιωμένους ἵππους. Ἐφ' ὅσον δίδομεν ἀπὸ τὴν τροφὴν αὐτὴν ἀφαιροῦμεν ἴσον ποσὸν ἀπὸ τὴν συνειθισμένην τροφὴν τοῦ ζώου.

Διὰ τὰς **ΑΓΕΛΑΔΑΣ**: Δίδουν ἀφθονώτατον γάλα καὶ καλλιτερεύουν τὴν γεῦσίν του, **ἐπίσημοι ἐπιστημονικαὶ** παρατηρήσεις εἰς Αὐστρίαν ἐβεβαίωσαν τὰ ἄριστα ἀποτελέσματα τῶν τροφῶν.

Διὰ τοὺς **ΒΟΑΣ**: Ὅταν θέλωμεν νὰ παχύνωμεν ζῷον δὲν ἔχομεν καλιτέραν τροφήν. Πάντοτε ἀρχίζομεν ἀπὸ μικρὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ σώματος τοῦ ζῷου τὰ αὐξάνομεν.

Διὰ τοὺς **ΧΟΙΡΟΥΣ**: Ἔχουν τριπλασίαν δύναμιν θρεπτικότητος ἀπὸ τὸ καλαμπόκι. Ὁ χοῖρος διὰ τῆς τροφῆς αὐτῆς αὐξάνει 300 δρ. ἕως μίαν ὀκᾶν τὴν ἡμέραν. Τὸ δὲ κρέας του εἶνε ἄριστης ποιότητος.

Διὰ τὰς **ΑΙΓΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ**: Θαυμάσιαι τροφαὶ κατάλληλοι καὶ διὰ τὰ πρόβατα καὶ διὰ τὲς κατσικες τῶν ὁποίων αὐξάνει τὸ γάλα.

Αἱ τεχνιταὶ τροφαὶ κατὰ μέσον ὅρον ἀντικαθιστοῦν 3 ὀκάδες συνήθους τροφῆς (κριθάρι, καλαμπόκι, βρώμη) καὶ μὲ ἀποτελέσματα ἀνώτερα. Διὰ τιμὰς καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ. Δημ. Ζωγράφον Μενάνδρου 83 Ἀθήνας.

ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν **εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια** νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται ὅτι ἀπὸ 15 τρέχοντος Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις **εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια** ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς **ἐν ὄψει** ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10.000, πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὁριζομένου εἰς 1 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50.000 πέρα δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 ταῖς ο)ο.. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδομένου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ **ἓξ μῆνας** τοὐλάχιστον.

2 1/2 ταῖς ο)ο κατ'ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς **ἀποδοτέας** μετὰ **ἓν ἔτος** τοὐλάχιστον.

3 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς **ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη** τοὐλάχιστον.

3 1)2 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς **ἀποδοτέας μετὰ Τέσσαρα ἔτη** τοὐλάχιστον.

4 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς **ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη** τοὐλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν **πέντε** ἐτῶν διὰ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν.

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι **εἰς** σράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, **ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ:**

1 1/2	ταῖς	%	κατ'	ἔτος	διὰ καταθ.	6 μηνῶν	τοὐλ.
2	»	»	»	»	»	1 ἔτους	»
2 1/2	»	»	»	»	»	2 ἐτῶν	
3	»	»	»	»	»	4 »	
4	»	»	»	»	»	5 »	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει του καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟΙ
ΤΗΣ ΑΡΤΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπὸ τὰ **ΠΡΑΤΗΡΙΑ** μας τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν **ΝΕΑΝ ΑΓΟΡΑΝ**, (ὁδὸς Εὐριπίδου 19) εἰς τὸ **ΘΗΣΕΙΟΝ** (ὁδὸς Νηλέως ἀριθ. 1), εἰς τὸ **ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ** (ἔναντι Σταθμοῦ. ὁδ 'Ερμοῦ), εἰς τοῦ **ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ** (ὁδ.Βείκου 2),εἰς τὸ **ΚΟΛΩΝΑΚΙ** (ὁδὸς Κυνοσάργους ἀριθ.1), εἰς τὴν **ΝΕΑΠΟΛΙΝ** (ὁδὸς Θεμιστοκλέους ἀριθ. 43, ὁδὸς Σόλωνος καὶ Ἀσκληπιοῦ καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Ἱπποκράτους ἀριθ. 63), εἰς τὸ **ΒΑΘΡΑΚΟΝΗΣΙ** (ὁδὸς Εὐτυχίδου-ἔναντι φυτωρίου), εἰς τὴν **ΒΑΘΗΝ** (διασταύρωσις Σωκράκους καὶ Χαλκοκονδύλη, ὅπου καὶ τὸ Κεντρικόν μας Γραφεῖον, Ἀποθήκη καὶ Ἐργοστάσιον Ἠλεκτροκίνητον), εἰς τὴν **ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ** (ὁδὸς Μυλλέρου καὶ Ἀγησιλάου, ὅπου τὸ ἕτερον ἠλεκτροκίνητον ἐργοστάσιόν μας), εἰς τὴν **ΚΗΦΙΣΣΙΑΝ** (Κατάστημα Ἀποικιακῶν Α. Δημοπούλου).

ΖΗΤΕΙΤΕ

μαζὶ μὲ τὸ ἀγνὸ ψωμί μας, **τὸ καθαρό, τὸ ὑγιεινό, τὸ καλοζυγισμένο** καὶ **εὐθηνώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλο** καὶ τὰ **ΝΕΑ ΕΙΔΗ** τὰ ὁποῖα εἰσάγομεν εἰς τὰ Πρατήριά μας.

ΜΗ ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΣΘΕ λοιπὸν εἰς τὸ ὡραῖον πρώτης ποιότητος ψωμί μας, καὶ εἰς τὸ θρεπτικὸ **μαῦρο διαταρέ-νεο** ψωμί, τὸ ὁποῖον διὰ τὰς ὠφελίμους ἰδιότητάς του τὸ συνιστοῦν ὅλοι οἱ μεγάλοι ὑγιεινολόγοι τοῦ κόσμου καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου πρώτη δίδει τὸ καλὸ παράδειγμα ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, ἡ ὁποία τὸ χρησιμοποιεῖ κάθε μέρα εἰς τὸ φαγητόν της, ἀλλὰ

ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΚΟΜΗ

ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΣΑΣ εἰς δοχεῖα 1 ὀκᾶς, 1/2 ὀκᾶς καὶ 100 δραμίων. **Βούτυρον ἀγνόν, ἀφραγισμένον. καλοζυγισμένον, ἀρίστης ποιότητος, γευστικώτατον** καὶ κατὰ πολὺ **εὐθηνότερον** ἀπὸ κάθε ἄλλο βούτυρο τῆς ἰδίας ἐκλεκτῆς ποιότητος.

ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ ΣΑΣ Σαποῦνι τοῦ πλυσίματος ἀπὸ ἄριστα ὑλικά. Χωρὶς νοθείας καὶ ἄμμους. Ἐλαφρό, καλοζυγισμένο καὶ **οἰκονομικώτερον** ἀπὸ κάθε ἄλλο ὁμοίας ποιότητος.

ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΣΑΣ καὶ τὰ ἄλλα εἴδη ζυμαρικῶν (πάστες) ἅπαντα ἐκλεκτῆς ποιότητος, καλοζυγισμένα, εἰς τὰς τιμὰς τῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῆς ἀγορᾶς.

ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΓΑΛΑ ΣΑΣ Ὅλοι γνωρίζομεν τί γάλα πίνομεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ κοινωνία ὑποφέρει καὶ ὁ τόπος διαρκῶς φωνάζει διὰ τοὺς κινδύνους. Ἡ Ἀρτοποιητικὴ εἰσάγει διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ θαυμάσιον, τὸ εὐεργετικὸν ἀπεξηραμένον **Γάλα** εἰς κόνιν ἐντὸς πακέτων 36 1/2 δραμίων ἕκαστον, κατάλληλον διὰ 1 ὀκᾶν γάλακτος νωποῦ. Τὸ **γάλα** τῆς Ἀρτοποιητικῆς εἶνε γνήσιον, χωρὶς κανένα κίνδυνον μεταδόσεως νοσημάτων, χωρὶς παθογόνα μικρόβια, χωρὶς φόβον ἀλλοτιώσεων ἐπικινδύνων διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ μακροτάτης διαρκείας. Εἶνε **Γάλα** χωρὶς νοθείας, χωρὶς ἀναμίξεις μὲ ξένας βλαβερὰς οὐσίας. **Γάλα** γευστικὸν καὶ οἰκονομικόν. Κατάλληλον διὰ τὰ **γλυκά σας**, διὰ τὴν **κρέμες σας**, διὰ **τὸν καφέ σας**, τὸ **τσάϊ σας**. Ἔχομεν **δι' ἐξοχάς, ταξείδια, ἐκδρομάς**. Ἀπαραίτητον διὰ κάθε οἰκοδέσποιναν. Τὸ πουρέ σας, ἡ κεφτέδες σας κτλ γίνονται ἐξόχως γευστικά. Εἰς ἕκαστον πακέττον εὑρίσκετε τὰς ὁδηγίας τῆς χρήσεως. Εἰδοποιήσατε προφορικῶς τὰ Πρατήρια, εἴτε δι' ἐπιστολῆς τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον—Διασταύρωσις ὁδῶν Σωκράτους καὶ Χαλκοκονδύλη—καὶ θὰ ἔχετε τακτικὴν καὶ ἔγκαιρον τὴν διανομὴν κατ' οἶκον, ὅλων τῶν ἄνω εἰδῶν.

Βούτυρον	δρ.	5.—	κατ' ὀκᾶν
Σαποῦνι	»	1.05	»
Γάλα	»	0.50	»

Τὸ Ψωμὶ Α' ποιότητος τιμᾶται λεπ. 0.45.

Ψωμὶ μαῦρο ὑγιεινὸ καὶ θρεπτικὸ 40 λεπτὰ ἡ ὀκᾶ.

Υ. Γ. Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὸ γάλα μας καὶ τὸ βούτυρόν μας εἰς τὰ **Ξενοδοχεῖα καὶ Ζαχαροπλαστεῖα** τῶν πόλεων καὶ τῶν θερινῶν ἐξοχικῶν κέντρων. Τὰ ξενοδοχεῖα τὰ ὁποῖα θὰ μεταχειρίζωνται τὸ βούτυρόν μας θ' αὐξήσωσι τὴν πελατείαν των καὶ θὰ ἀποκτήσωσιν ἰδιαιτέραν φήμην διὰ τὰ γευστικώτατα φαγητά των. **Δοκιμάσατε διὰ νὰ πεισθῆτε.** Διὰ τὰ ξενοδοχεῖα τῶν ἐξοχῶν δὲν ὑπάρχει εὐεργετικώτερον εἶδος ἀπὸ τὸ γάλα μας.

Οἱ ἀγοράζοντες εἰς ποσότητας **Βούτυρον ἢ Γάλα** θὰ ἔχωσιν ἀνάλογον ἔκπτωσιν.

LA GRANDE FABRIQUE

S. STEIN

PREMIÈRE MAISON DE L' ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTEAUX ETC. POUR DAMES & FILLETS

BONNETERIE, CHEMISERIE, PARFUMERIE, GANTERIE, MERCERIE, LINGERIE FINE, ARTICLES DE BLANC, MARQUINERIE CHAUSSURES, ARTICLES DE VOYAGE ETC. ETC.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA ET STAMPOUL).

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Σ. ΣΤΕΙΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

ΕΙΔΗ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ, ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΕΙΔΗ ΨΙΛΙΚΩΝ, ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΞΩΡΡΟΥΧΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ Η ΜΗ, ΕΙΔΗ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΕΙΔΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Ε'. | ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1911 | ΤΕΥΧΟΣ . 51

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,,

Ἐν Ρωσσία (Ὀδησσός) ἡ Δὶς **Ἀγγελικὴ Κοκινάκη.** Rue Gretscheskaja, No 30. — *Ἐν Λονδίνῳ ἡ Δὶς* **Ὄλγα Παπαδάκη,** (61 Hereford Road Bayswater, W). — *Ἐν Μάντζεστερ, ὁ κ.* **Βασίλειος Κωνσταντινίδης.** — *Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ κ.* **Τριαντάφυλλος Τσιτσέλης.**— *Ἐν* Ka r-Zayat *τῆς Αἰγύπτου ὁ κ.* **Παναγιώτης Ἰατρίδης.**— *Ἐν Ζαγαζὶκ τῆς Αἰγύπτου ὁ κ.* **Ζήνων Στράτης,** *Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου.*— *Ἐν* Facous *τῆς Αἰγύπτου ὁ κ.* **Νέαρχος Παπᾶς.**— *Ἐν Μανσούρᾳ τῆς Αἰγύπτου ὁ κ.* **Περικλῆς Κωνσταντόπουλος.** — *Ἐν* Simbellawein *τῆς Αἰγύπτου ὁ κ.* **Μιχαὴλ Μπαμίχας,** *ἰατρός.*— *Ἐν Τάντᾳ τῆς Αἰγύπτου ὁ κ.* **Περικλῆς Παπαχριστοδούλου.**— *Ἐν* Benha *τῆς Αἰγύπτου ὁ κ.* **Κωνσταν. Δάντσκας.**— *Ἐν Πόρτ—Σαΐτ ἡ Δὶς* Ἀγλαΐα **Γεωργιάδου,** *Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου.*— *Ἐν Ἀμμοχώστῳ ἡ Δὶς* **Ἑλένη Χατζηπέτρου,** *Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου.*— *Ἐν Λευκωσίᾳ ἡ Δὶς* **Ἑλένη Χρήστου,** *Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου*' —*Ἐν Λάρνακι ἡ Κα* **Ἑλένη Πούρτζη.**— *Ἐν Λεμεσῷ ὁ κ.* **Εὐγένιος Ζήνων,** *Βουλευτὴς—Δικηγόρος.*— *Ἐν Πάφῳ ὁ κ.* **Σπυρίδων Μαυρομάτης,** *Δικηγόρος.* — *Ἐν Καλάμαις ὁ κ.* **Ἰωάννης Καμπᾶς.** — *Ἐν Ἱερουσαλὴμ ὁ κ.* **Ματθίας Παυλίδης.**

Τὸ Λάφυρον *Πίναξ Θ. Ράλλη*

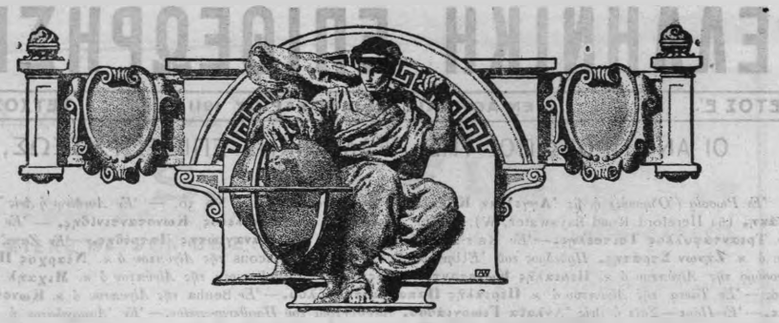

ΤΟ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ 1911

Ὑπὸ φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἔποψιν τὸ λῆξαν ἔτος εἶνε ὑποδεέστερον τοῦ προκατόχου του. Ἡ παραγωγὴ ὑπῆρξε πενιχροτέρα καὶ ἡ πνευματικὴ κίνησις οὐδεμίαν ἐξαιρετικὴν ἔσχεν ἐκδήλωσιν. Οἱ συγγραφεῖς φαίνονται ἀπογοητευμένοι· τὸ κοινὸν ἀδιάφορον. Μόνον ἡ μουσικὴ ἔδειξε κάποιαν τάσιν εὐρυτέρας διαδόσεως καὶ τὸ θέατρον ἐκέντησε μὲ τὰ ποσοστὰ τὴν φιλεργίαν ὡρισμένων τινῶν λογίων. Καὶ ποσοτικῶς καὶ—κατὰ μείζονα λόγον—ποιοτικῶς τὸ 1911 παρέρχεται μὲ πολὺ ὀλίγους τίτλους τιμῆς. Ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶνε δύσκολον τὸ ἔργον τοῦ χρονογράφου τοῦ ἔτους. Εἰς τὴν ἰσχνὴν συγκομιδὴν θὰ περιληφθοῦν τὰ γεγονότα τὰ ἄξια ἔστω καὶ ἁπλῆς μνείας, ἱκανὰ ὅμως ὁπωσδήποτε νὰ χαρακτηρίσουν τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἔτους καὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν γραμμάτων, τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν κατὰ τὴν διαδρομὴν αὐτοῦ.

⁂

Ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη ἐξηκολούθησεν ἀναζητοῦσα εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς θησαυρούς. Τὰ κτυπήματά της δὲν ἦσαν πολὺ συχνά, οὔτε πολὺ τυχηρά· εἶδον ἐν τούτοις τὸ φῶς εὑρήματα, τὰ ὁποῖα ἐπλούτισαν τὰ μουσεῖα. Ἀνασκαφὰς ἐνήργησαν αἱ ξέναι Ἀρχ. Σχολαὶ καὶ ἡ ἡμετέρα Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία. Ἐκ τῶν ἐν τῇ ξένῃ, αἱ ἀνασκαφαὶ Παλαιστίνης καὶ Μιλήτου ἦσαν αἱ εὐτυχέστεραι. Εἰς ταύτας δὲ πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ τυχαία ἐν Τριπολίτιδι ἀνεύρεσις Ρωμαϊκῶν Μωσαϊκῶν, ὡς καὶ ἡ ἐκταφὴ ἐν Μεξικῷ νέας Πομπηΐας. Ἐν Ἑλλάδι, ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ εἰς διαφόρους πόλεις· ἐν Θεσσαλίᾳ, Ἀναβύσσῳ, Τανάγρᾳ, Θορικῷ, Ἐρετρίᾳ, Ἀρκαδίᾳ, Θήβαις, Νάξῳ, Κυπαρισσίᾳ, Εὐβοίᾳ, Κερκύρᾳ, ἐξηκολούθησαν δὲ αἱ εἰς Πνῦκα ἔρευναι. Ἐν Κρήτῃ εἴχομεν ἱκανοποιητικὰς ἀνασκαφὰς ἐν Ἀγίᾳ Τριάδι καὶ ἐν Γόρτυνι.

Δύο ἀρχαιολογικὰ γεγονότα ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐσημειώθησαν. Ἡ εἰκοσιπενταετηρὶς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς σχολῆς καὶ ἡ ἀποχώρησις ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς ἀρχ. σχολῆς κ. Δαῖρπφελδ.

Ἡ ἀνεύρεσις τῶν «Ἰχνευτῶν» τοῦ Σοφοκλέους εἶνε σημαντικώτατον γεγονός, διότι παρουσιάζει τὸν μέγαν τραγικὸν καὶ ὡς σατυρικόν. Τέλος μετὰ χιλιετηρίδας, δύο ἠδικημέναι τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἡ Φρύνη καὶ ἡ Σαπφώ, δικασθεῖσαι ἐπὶ ἐπιληψίμῳ διαγωγῇ, ἠθωώθησαν πανηγυρικῶς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

⁂

Ἡ φιλολογικὴ κίνησις ἤρχισε μὲ μίαν ζωηρὰν ἀνησυχίαν τῶν λογίων μας ὡς ἐκ τοῦ θρύλου τῆς ἀπονομῆς τῶν παρασήμων, ἤτις χάρις εἰς τὴν ἀβουλίαν τοῦ ὑπουργοῦ ἐπέρασεν εἰς τὸ χρονοδούλαπον.

Ἀλλ' ἡ σπουδαιοτέρα φιλολογικὴ δρᾶσις ἐγένετο εἰς... τὰ ἐπαρχιακὰ σωματεῖα, εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων. Ἐννοῶ τὸ Γλωσσικὸν ζήτημα, τοῦ ὁποίου ἡ ὀξύτης ἐκλόνισε πρὸς στιγμὴν καὶ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ ἀναγραφὴ ἐν τῷ νέῳ Συντάγματι διατάξεως περιφρουρητικῆς τῆς γλώσσης ἔθεσε τέρμα εἰς τὰς ἀτελευτήτους γλωσσικὰς συζητήσεις.

Ἀνεκινήθη καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας διὰ πεντηκοστὴν ἴσως φοράν, ἀλλ' ἄκαρπον καὶ πάλιν, καὶ συνεκίνησε τὸν φιλολογικὸν κόσμον ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου Νόμπελ εἰς τὸν Μαίτερλιγκ.

Ἡ ἐπιστήμη στάσιμος. Τὸ Ἐθν. Πανεπιστήμιον, μετὰ τὴν ἀβαρίαν ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἀπέκτησε νέους καθηγητάς, ἐν μὲν τῇ Νομικῇ σχολῇ τοὺς κ. κ. Μομφερράτον, Ἠλιόπουλον, Σημαντήραν, Βασιλείου καὶ Παπούλιαν ἐν δὲ τῇ φιλοσοφικῇ τὸν κ. Μενάρδον, ἐπανέκτησε δὲ ἐκ τῶν παλαιῶν τοὺς κ. κ. Καββαδίαν καὶ Γουναράκην.

Αἱ Καλαὶ Τέχναι ἠρίθμησαν ἀλλαχοῦ μὲν οὐκ ὀλίγας ἐκθέσεις, παρ' ἡμῖν δὲ ἐλαχίστας ἰδιωτικάς. Ἐκ τῶν ξένων, τὰ σκηπτρα ἐκράτησεν ἡ ἐν Ρώμῃ διεθνὴς καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις. Αἱ ἐτησίαι τῶν Παρισίων, τοῦ Λονδίνου, τῆς Φλωρεντίας εἶχον πλησμονὴν ἔργων.

Ἐν Ἑλλάδι διωργανώθησαν ἡ ἀγορὰ τοῦ Συνδέσμου τῶν καλλιτεχνῶν καὶ ἡ ἐτησία ἔκθεσις τοῦ κ. Μποκατσιάμπη. Ἐν Αἰγύπτῳ ἡ ἔκθεσις τῆς κ. Φλωρᾶ καὶ ἡ «Παναιγυπτιακή» ἐν Κων)πόλει τῆς δ. Ἀσπρι ώτου, ἐν Σμύρνῃ ἡ τοῦ κ. Ἰθακησίου. Ἡ δεσποινὶς Λασκαρίδου ἐξέθεσεν ἔργα της ἐν Παρισίοις, ἡ δεσπ. Τσίλλερ ἐν Ἀμερικῇ, μετέσχον δὲ τοῦ Παρισινοῦ Salon καὶ Ἕλληνες καλλιτέχναι.

Τὸν πεπολιτισμένον κόσμον συνετάραξε μέγα καλλιτεχνικὸν σκάνδαλον, ἡ ἀπαγωγὴ τῆς Τζοκόνδας, δι' ἣν σπασμωδικαὶ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας κατεβλήθησαν ἐνέργειαι, ἄφθονος δ' ἐχύθη μελάνη ἀπὸ τοὺς χρονογράφους. Ἐπίσης ἐκλάπη τοῦ Φρὰ Ἀντζέλικο ἡ «Παναγία μὲ τὸν ἀστέρα». Ἐτρίτωσαν αἱ ἀπώλειαι διὰ τοῦ σχισίματος, ὑπὸ νεαροῦ Ὀλλανδοῦ, τοῦ ἐν τῷ μουσείῳ τοῦ Ἀμστελοδάμου περιφήμου πίνακος τοῦ Ρέμπραντ, τοῦ «Νυκτοσκοποῦ».

Οἱονεὶ ὡς ἀντιστάθμισμα εὑρέθη μίαν εἰκὼν τοῦ Τισιανοῦ, ἡ προσωπογραφία τοῦ Καρόλου Ε'.

Δύο δωρεαὶ ὑπῆρξαν σημαντικώταται. Ἡ τοῦ ἀειμνήστου Κοριαλένιου πρὸς ἵδρυσιν κτιρίου Ἐθν. Πινακοθήκης καὶ ἡ τῆς νομισματικῆς συλλογῆς τοῦ κ. Καραπάνου. Ἄλλα γεγονότα : τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ θαυμασίου ἀνδριάντος τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ἐν Ρώμῃ. Εἴχομεν καὶ ἡμεῖς ἀποκαλυπτήρια μικροσκοπικά· τὴν προτομὴν τοῦ Κορωναίου ἐν Κυθήροις. Ἡ καλλιτεχνικὴ σχολὴ ἀπέκτησε καθηγητὴν τὸν κ. Μπονάνον, ὅστις ὅμως παρῃτήθη ἀμέσως.

Δύο νέαι καλλιτέχνιδες ἀπεφοίτησαν τοῦ Πολυτεχνείου, ἡ κ. Ε. Γεωργαντῆ καὶ ἡ δ. Κικὴ Γιαννοπούλου.

Δύο νέοι ζωγράφοι ἀνεφάνησαν, ἐν Παρισίοις ὁ κ. Βρέντζας καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Βάρδας.

Εἴχομεν καὶ δύο καλλιτεχνικοὺς ὕπνους· τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης.

⁂

Ἡ Μουσικὴ ἔδειξεν ἀρκετὴν ζωήν. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, τὸ Ὠδεῖον Λότνερ καὶ ἡ Ἀθηναϊκὴ Μανδολινάτα—ἱδρύματα συγκεντροῦντα τὴν μεγαλειτέραν μουσικὴν κίνησιν—ἔδωσαν ἐπιτυχεῖς συναυλίας.

Ἐξαιρετικὰ γεγονότα, ἡ ἐμφάνισις τῆς ὀπερέττας τοῦ Ὠδείου, ἡ ἵδρυσις τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κουϊντέτου. Μετὰ μακρὰν διακοπὴν ἐνεφανίσθη ἡ κ. Τσίλλερ διὰ συναυλίας, ὁ κ. Ἄρης Σακελλαρίδης ἔκαμε τὴν πρώτην του ἐμφάνισιν, αἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζουσαι δεσποινίδες Καστρωμένου, Πρωΐου καὶ Πανιᾶ ἠρίστευσαν, ἐκ τῶν συνήθως δὲ διδομένων συναυλιῶν ὑπὸ τῶν καλλιτεχνῶν, δέον νὰ ἐξαρθῇ ἡ τῆς κ. Φωκᾶ, ἡ τοῦ κ. Λαμπελὲτ καὶ ἡ τοῦ κ. Καλομοίρη.

Δύο νέοι σύλλογοι μουσικοὶ ἱδρύθησαν : Ἡ «Τέχνη» καὶ ἡ «Ὠδικὴ Ἑταιρία». Ἐξέλιπε ἡ Φιλοδραματική, ἐνεφανίσθη δὲ ὁ Σύλλογος Ἐρασιτεχνῶν. Μουσικὸν φαινόμενον ἐξέπληξε τοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους, ἡ ἰδιοφυΐα τοῦ ἑξαετοῦς διευθυντοῦ ὀρχήστρας Γάλλου Βιλῦ Φερέρ.

Ἐκ τῶν νέων συνθέσεων, ἡ «Ἀριάδνη ἐν Νάξῳ» τοῦ Στράους, ἡ «Εὔα» τοῦ Λεὰρ ἐνεποίησαν πολλὴν ἐντύπωσιν. Ἐν Ἑλλάδι ἡ «Περουζὲ» μᾶς ἀνάμνησε διαφόρους μελωδίας. Ἡ «Ρέα» μᾶς ἔκαμε νὰ ἐκτιμήσωμεν ἔτι μᾶλλον τὸν κ. Σαμάραν.

Ἐθαυμάσαμεν τὸν Ρῶσσον κλειδοκυμβαλιστὴν Σβίρσκη, ἐκ τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ἀπεφοίτησαν ἀριστεύσαντες οἱ κ. κ. Σκλάβος καὶ Οἰκονομίδης, ἔλαβον δὲ δίπλωμα μετὰ μεταλλίου ἡ δ. Παπαγεωργακοπούλου καὶ ὁ κ. Πίνδιος.

Δύο ἀριστοτέχνιδες, τοῦ ἄσματος ἡ δ. Ἐλπὶς Καλογεροπούλου καὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἡ δ. Ἀγλαία Βυζάντη κατέθελξαν τοὺς Ἀθηναίους. Ἡ δεσποινὶς Στυλιανίδου μὲ τὸ ἀσμά της νέας εἶχεν ἐν Γερμανίᾳ ἐπιτυχίας, ἀνεφάνη δὲ νέος τῶν ἑλλ. ἀσμάτων διερμηνεύς, ὁ κ. Σιδερῆς ἐν Λονδίνῳ.

Τρεῖς ὀπερέτται συνηγωνίσθησαν : Κολυβᾶ, Παπαϊωάννου, Λαγκαδᾶ.

⁂

Τοῦ θεάτρου ἡ κίνησις ζωηρά.

Πολὺς θόρυβος ἐν Παρισίοις ἐγένετο διὰ δύο νέα ἔργα, τὸν «Ἀγ. Σεβαστιανὸν» τοῦ Μαίτερλιγκ καὶ τὸ «Ὕστερα ἀπὸ μένα», τοῦ Μπερστάϊν. Ἡ παράστασις τῆς «Ἑκάβης» ὑπὸ τοῦ θιάσου Συλβαὶν ἔδωσε μίαν ἐξαιρετικὴν αἰσθητικὴν ἀπόλαυσιν.

Ἡ διέλευσις ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Φερωδύ, τῆς Δεπρέ, τοῦ ζεύγους Συλβαίν, τῆς Ρενιὲ ἀνεζωογόνησε τὸ καλλιτεχνικὸν παρ' ἡμῖν αἴσθημα.

Θίασοι συνεστήθησαν, διελύθησαν καὶ πάλιν ἐδημιουργήθησαν. Νέον θέατρον προσετέθη, τὰ «Διονύσια». Ἡ δραματικὴ σχολὴ τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ἔδειξε σημεῖα ζωῆς διὰ μιᾶς ἐρασιτεχνικῆς παραστάσεως. Τέλος οἱ Μελλοντισταὶ τοῦ Μαρινέττη εἰσεπήδησαν εἰς τὸ θέατρον δι' ἑνὸς κωμικοτραγικοῦ μανιφέστου.

Νέα θεατρικὰ ἔργα παρεστάθησαν ἐν Ἀθήναις τὰ ἑξῆς :

Ψυχοσάββατο, Χερουβείμ, Ξενοπούλου.—Παλῃὲς ἀγάπες, Τσοκοπούλου.—Ἐλιξίριον νεότητος, Νιρβάνα.—Ἰζλάλ, Γατίτσα, Ἰωσήφ.—Λέων Μαριάννης, Κρυφὴ ἀγάπη, Σακελλαρίου.—Μὲ κάθε θυσία, Ψηλορείτου.—Νέα Παναθήναια.—Νέος Κινηματογράφος, Δημητρακοπούλου.—Νέον Πανόραμα, Μωραϊτίνη.—Μπλόφες, Συναδινοῦ.—Ὅταν ἀγαποῦμε, Βουτιερίδου.—Πάργα, Περεσιάδου.—Τζιώτικο Ραβαῖσι, Δεπάστα.—Ἐξωφρενικὴ ἀναπουμποῦλα, Μουστάκα.—Πανελλήνια, Γεωργιάδου.—Κρυφὸ σχολεῖο, Κοιμισμένο παλάτι, Γαλανοῦ.—Οἱ μπαμπάδες τῆς Ἀφροδίτης, Δεριλῦ.—Ρίτα, Λαδοπούλου.—Ἀεροπλᾶ-

νον, Ἐρασιτέχναι, De effusis, Κολοκωτρώνη.— Ὅταν βραδυάζῃ, Κορομηλᾶ. — Ἡ Γυναῖκα, Πολέμη. — Ἡ λίμνη ποῦ φουσκώνει, Μακρῆ.— Ἰόλη, Νικηφόρος Φωκᾶς, Προβελεγγίου. — Ὁ λοχαγός, Μαρσέλλου. — Οἱ Νικημένοι, Χόρν.

Ἐκ τῶν 32 αὐτῶν ἔργων, μόνον ἑπτὰ (Χερουβείμ. — Παναθήναια. — Κινηματογράφος. — Πανόραμα. Μπλόφες.— Ραβαῖσι.— Γυναῖκα) ἐπέπλευσαν.

✻

Διαλέξεις ἐγένοντο οὐκ ὀλίγαι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος: αἱ τῆς Βυζαντιολογικῆς Ἑταιρίας, τῆς Ἀρχαιολογικῆς, αἱ λογοτεχνικαὶ τοῦ «Παρνασσοῦ», μία ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ κ. Μιστριώτου, αἱ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, δύο ἐν τῷ Ὠδείῳ (τοῦ κ. Ψάχου καὶ τῆς κ. Θεοδωροπούλου) καὶ ἡ περὶ λεωφόρου Περικλέους—Ἀσπασίας. Ξένους διαλέκτας εἴχομεν τὸν κ. Μπουρντὼν καὶ τὴν πριγκίπισσαν Σάρτινσκα.

Διαγωνισμοὶ ἐγένοντο ὁ δραματικὸς τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κων)πόλεως, ὁ Σεβαστοπούλειος ἐν Κ)πόλει, ὁ Ἀβερώφειος τοῦ Πολυτεχνείου, ὁ Ράλλειος ζωγραφικός, ὁ τῆς «Γλωσσικῆς Ἑταιρίας», προεκηρύχθη δὲ ὁ δεύτερος Ἀβερώφειος δραματικός.

Ἐκ τῶν διεθνῶν Συνεδρίων σπουδαιότερα ἦσα· τὸ φιλοσοφικὸν ἐν Βολωνίᾳ, ἀρχιτεκτονικὸν ἐν Ρώμῃ, μουσικὸν ἐν Λονδίνῳ.

Ἰωβιλαῖα. Ἐωρτάσθησαν αἱ ἑκατονταετηρίδες τοῦ Γκωτιέ, τοῦ Λίστ, τοῦ Ἀμβροσίου Θωμᾶ, τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως Κλάϊστ καὶ ἡ πεντηκονταετηρὶς ὡς μυθιστοριογράφου τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ.

Ἡ γυναικεῖα κίνησις ζωηρά. Τὸ Πανεπιστήμιον ἤνοιξε τὰς ἀγκάλας του ὁριστικῶς εἰς τὸ γυναικεῖον φύλον, ἀριθμήσαν καὶ δευτέραν ὑφηγήτριαν τὴν κ. Μελᾶ. Ἡ πρώτη ὑφηγήτρια κ. Παναγιωτάτου ἔκαμεν ἔναρξιν τῶν παραδόσεών της, θορυβούντων ἐνίων ἐγκαθέτων. Τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἵδρυσε τὴν πρώτην γυναικείαν ἐν Ἑλλάδι λέσχην καὶ ἀνέστησε τοὺς Ἑλλ. χορούς. Ἡ κ Σχλῆμαν μὲ τὰς Παιδικὰς ἐξοχὰς καὶ τὸ Τριανταφυλλάκι τῆς Σωτηρίας ἔδωσε τὸν τόνον τῆς φιλανθρωπίας κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος.

Ὁ θάνατος περιήγαγε ὀξὺ τὸ δρέπανον του εἰς τὰς τάξεις τῶν συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν. Ἐν Εὐρώπῃ ἀφήρπασεν—ἵνα περιορισθῷ εἰς τοὺς κυριωτέρους—τὸν Ἰταλὸν μυθιστοριογράφον Φογκατσᾶρο, τὸν Γάλλον Ἀκαδημαϊκὸν Οὐσσαΐ, τὸν Γερμανὸν Χέϋζε τὸν λαβόντα τὸ βραβεῖον Νόμπελ κατὰ τὸ 1910, τὸν Γάλλον παθολόγον Δελαφουᾶ, τοὺς ἀρχαιολόγους Στράδονιτς, Πουχστάϊν καὶ Στρούκ, τὸν Γάλλον δημοσιογράφον Ρισάρ, τὸν Γερμανὸν τεχνοκρίτην Πεῖτς, τὸν Βέλγον γλύπτην Στάπεν, τὸν Γερμανὸν ζωγράφον Οὔδε, τὸν Ὁλλανδὸν ζωγράφον Ἰσραέλ, τὸν Βέλγον ζωγράφον Μπέρχμανς, τοὺς Γάλλους χαράκτας Ροτῦ καὶ Φλαμάν, τὸν Γάλλον ζωγράφον Ζιέμ. Ἐν Ἑλλάδι ἀπέθανον οἱ δημοσιογράφοι Κανελλίδης, Γ. Γιολδάσης — Καραγιαννίδης (ἐν Κ)πόλει), Σ. Γκαρμπολᾶς (ἐν Θεσσαλονίκῃ), ὁ γλύπτης Σῶχος, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Βάφας, Πεζόπουλος καὶ Μητσόπουλος, οἱ ἐπιφανεῖς ῥήτορες Α. Γεννάδιος, Η. Ποταμιάνος, οἱ ποιηταὶ Μαρκορᾶς καὶ Ραΐσης, ὁ λογογράφος Χρηστομάνος, ὁ κριτικὸς Παπαλεξανδρῆς, οἱ ἠθοποιοὶ Ἑλένη Ἀρνιωτάκη καὶ Ἀγγελάκης, ὁ ἰατρὸς Ἀποστολίδης (ἐν Βιέννῃ), ὁ ἱστοριογράφος Βροκίνης (ἐν Κερκύρᾳ). Ἐκ τῶν ξένων ἠθοποιῶν, τῆς Ζουδὶκ καὶ τῆς Λαντὲλμ οἱ θάνατοι ἀξίζουν ἰδιαιτέρας μνείας.

✻

Ὑπὸ ἐκδοτικὴν ἔποψιν, τὸ 1911 δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τῶν φιλοπροόδων. Ἐκδόσεις πρωτοτύπων ἔργων ὀλίγαι ἐγένοντο Ἀρχαιολογικαὶ μελέται δύο ἐξεδόθησαν, τοῦ κ. Βερσάκη περὶ Βραυρωνείου καὶ τοῦ κ. Κοντολέοντος περὶ Δελφῶν. Θεολογικαὶ μελέται: Ἡ ζωή, ὑπὸ Τ. Ἀναστασίου— Ἁρμονία καὶ Θειότης Εὐαγγελίου, Σ. Γιαννίκη.—Ἀρχεῖον Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, Μ. Γεδεών.— Ἅγιος Γρηγάριος Παλαμᾶς, Παπαμιχαήλ.—Εὐαγγέλιον Μαρίας Παλαιολογίνας. ὑπὸ Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως.—Ἱστορία τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος Κύπρου, Φραγκούδη— καὶ σύντομοι τινες μονογραφίαι τῶν κ. κ. Βελανιδιώτου, Μελανδράκη, Ράλλη, Μπαλάνου. Αἱ ἰατρικαὶ μελέται τῶν κ. κ. Μαυρουκάκη, Δαμόγλου, ἡ «Παιδοκομία» τῆς κ. Μελᾶ, αἱ νομικαὶ τῶν κ. κ. Σαριπόλου, Ρωντήρη, Μπασιᾶ, Καστόρχη, ἡ Ἐπιστημονικὴ ἐπετηρὶς τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ περὶ Ἑλλ.νήσων μονογραφία τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, ἡ λαογραφικὴ ἔκδοσις τῶν Χιακῶν Χρονικῶν τοῦ κ. Ἀμάντου, ἀποτελοῦν τὴν πρωτοπορείαν τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων.

Φιλολογικαὶ ἐκδόσεις: Εὑρετήριον Ἑρμηνευτικοῦ Λεξικοῦ ὑπὸ Βερναρδάκη.—Γλωσσολογικαὶ διατριβαὶ Ἀθ. Μπούτουρα.—Νεοελληνικαὶ καὶ φιλολογικαὶ μελέται, Χατζιδάκι.—Θρύψαλα καὶ Περασμένα ξεχασμένα, Καμπούρογλου. —Στὸν καιρὸ τοῦ Βουλγαροκτόνου, τῆς Δέλτα.—Ἱστορία τῆς Ἰδέας καὶ Μῦθοι τῆς ζωῆς, Ι. Ζερβοῦ. —Κερένια Κοῦκλα, Χρηστομάνου.— Ἄφθαστη εὐτυχία, Ἀργύρογλου (ἐν Παρισίοις).— Φλογισμένο ράσο καὶ Θρίαμβος, Ροδοκανάκη.— Ἑρμῆς κλέπτης, Λιβαδᾶ.—Διηγήματα τῶν κ. κ. Ἀβούρη, Μίχα, Μαραγκουδάκη. Θεατρικὰ ἔργα ἐξεδόθησαν: Διὰ τὸ χρῆμα, Δεληκατερίνη.—Ἡ Τζένη μὲ τὸ γέλοιο της, Εὐγενίας Ζωγράφου.—Ἡ ἀδελφή, Σακελλαρίου.—Ἰζλάλ, Γατίτσα, Ἰωσήφ·—καὶ δύο δραμάτια δύο νεαρῶν δραματογράφων Κουντουρᾶ καὶ Ἁρμακόλλα.

Ποιητικαὶ συλλογαὶ ἀρκεταί, πλειοψηφοῦσαι πάντοτε. Αἱ περισσότεραι ὀφείλονται εἰς πρωτοπείρους τοῦ Πηγάσου ἀναβάτας. Τὸ Τραγοῦδι τῆς Ρήνας, Γιαννιτσοπούλου.—Ρόδα στὸν ἀφρό, Φιλύρα.—Ποιήματα, Λάμαρη.—Τῆς καρδιᾶς, Δελακοβία.—Ἀνθισμένος δρόμος, Δάφνη.—Σονέτα Σαίξπηρ, Μαγκάκη καὶ συλλογαί τινες ἐντελῶς πρωτόλειοι.

Βιβλία ἀναγόμενα εἰς τὰς καλὰς Τέχνας εἴχομεν τὴν πολυτελῆ ἔκδοσιν τῶν ἐκμαγείων τῆς Ρώμης, καὶ τὰ «Κυπριακὰ ἀσματα» τοῦ Ἀποστολίδου.

Νέαι ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν ἡ «Κρήτη», ὁ «Ἀνεξάρτητος», ἐν Κρήτῃ —ἡ «Πυγμὴ» καὶ ὁ «Γεωργός», ἐν Ἀθήναις —τὸ «Βῆμα» Ἑρμουπόλεως —ὁ «Φιλελεύθερος» Ζακύνθου — ἡ «Νέα Ἐφημερὶς» Ἡρακλείου καὶ ἐπανελήφθη ἡ ἔκδοσις τῆς «Ἐφημερίδος» Ἀθηνῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων περιοδικῶν πολὺ ἀνώτερος. Ἐξεδόθησαν ἡ «Ὀρθοδοξία» (ἐν Ἀμερικῇ), ἡ «Δήμητρα» (ἐν Κων)πόλει), ὁ «Ἐκκλησιαστικὸς Κῆρυξ» (ἐν Κύπρῳ), αἱ «Χάριτες» (ἐν Ζακύνθῳ), ὁ «Αἰολικὸς ἀστὴρ (ἐν Κυδωνίαις), τὰ «Γράμματα» (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ), ἡ «Ἑλληνίς», ἡ «Νέα Σκέψις», τὰ «Χρονικὰ» (ἐν Ἀθήναις). Ἐπανελήφθη ἡ ἔκδοσις τῆς «Νέας Ζωῆς» Ἀλεξανδρείας. Διεκόπη ἡ ἔκδοσις τῶν ἑξῆς περιοδικῶν: «Ν. Πνεύματος» Κων)πόλεως. «Ἑλικῶνος» Λεμησοῦ. «Νεότητος» Κων)πόλεως. «Ἅρπας» Ἄργους. «Χαραυγῆς» Πειραιῶς. «Ἀράχνης», «Πανελλ. Ἐπιθεώρησεως» Ἀθηνῶν. Εἶδον τὸ φῶς ἀλλὰ καὶ τὸ σκότος τῆς ἀνυπαρξίας ἐντὸς τοῦ ἔτους τὰ περιοδικὰ «Ἁρμονία» Πατρῶν. «Αὐγὴ» Κύπρου. «Μουσεῖον» Ἀλεξανδρείας. «Ἡλύσια» Πειραιῶς καὶ «Ὅμηρος», «Τέχνη», «Ἀνατολή», «Μουσική» Ἀθηνῶν.

Τελειώνω τὸν ἀπολογισμὸν μὲ τὰς ἐκδόσεις τῶν Λόγων τῶν κ. κ. Μιστριώτου, Καζάζη καὶ Λάμπρου, καὶ μὲ τὴν εὐχὴν ὅπως γενναιοτέρα ἀποβῇ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος ἡ πνευματικὴ κίνησις καὶ παραγωγή.

Δ. Ι. Κ

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΘ'. ΑΙΩΝΑ

ΙΓ'.

ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐπιστροφῆς της εἰς τὴν Ἑλλάδα συνεδέθη στενῶς μὲ τὰ γεγονότα τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος, ἅτινα ἀνέστησαν ἐν Ἑλλάδι. Αὕτη ἔζη ἐν Τήνῳ εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς σεβαστοῦ θείου της γέροντος παπᾶ Μαύρου, πρὸς τὸν ὁποῖον πρὸ τοῦ θανάτου του ὁ πατήρ της τὴν εἶχε συστήσει διὰ νὰ τῇ χρησιμεύῃ ὡς πατήρ. Ὁ καλὸς οὗτος ἱερεὺς ἦτο καὶ πατριώτης, ὡς ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος. Θρησκεία καὶ Πατρὶς ἦσαν πάντοτε τὰ δύο ἰδεώδη καὶ τοῦ ἱερέως Μαύρου. Οὗτος ἐνεχάραξεν εἰς τὴν καρδίαν τῆς Μαντοῦς αἰωθήματα καὶ συναισθήματα ἀσκητικά, τὰ ὁποῖα, ἑνούμενα μὲ τὰς ἀναγνώσεις τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἐτήρουν αὐτὴν εἰς συνεχῆ ἐνθουσιασμόν. Συχνάκις δὲ ἔλεγεν ἡ Μαντὼ πρὸς τὸν σεβάσμιον ἱερέα Μαῦρον:

—«Πότε θὰ μὲ ὁδηγήσῃς εἰς τὴν Στερεάν, ποῦ »θέλω νὰ ἴδω τὴν γῆν, ποῦ παρήγαγε τοὺς Ἀριστείδας καὶ τοὺς Μιλτιάδας, ἵνα πρὸ τοῦ προσορμισθῶ »εἰς τὴν Ἀττικὴν νὰ διατρέξω τὸν πορθμὸν τῆς Σαλαμῖνος, ὅπου ὁ Θεμιστοκλῆς ἐδοξάσθη. Φλέγομαι »ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδω τὸν τάφον τῶν ἀθανάτων τούτων ἀνδρῶν, καὶ ἐὰν ὁ χρόνος καὶ ὁ βανδαλισμὸς διεκόρπισαν τὰ εὐγενῆ ἴχνη, θὰ ἐγγίσω διὰ »τῆς χειρός μου τὸν κονιορτόν, ὅστις ἐκάλυψεν αὐτοὺς »τοὺς ἥρωας καὶ θὰ τὸν περισυλλέξω. Καὶ ἴσως θὰ »πάρω μεταξὺ αὐτοῦ. ἓν ἄτομον τῆς τέφρας των. »Ὦ! ἐπεθύμουν ν' ἀναπτερώσω τὸ θάρρος τῶν συμ»πολιτῶν μου, ἵνα ἀναπαραγάγω νέους Λεωνίδας.»

Καὶ ὁ σεβάσμιος ἱερεὺς ἐνθαρρύνων αὐτὴν ἀπήντα:

—«Κόρη μου, ἐπικροτῶ τὸν ἐνθουσιασμόν σου. »Δὲν ἀπέχει πολὺ ὁ χρόνος, ποῦ θὰ ἦναι ὠφέλιμος »εἰς τὴν πατρίδα. Θὰ ἴδῃς γλήγορα αὐτὴν τὴν »γῆν τῶν ἀρχαίων ἀναμνήσεων. Ἀλλὰ μάθε ὅτι εἰς »τὸ ὄρος Ὄλυνθος, ὑπάρχει καὶ ἄλλος Κολοκοτρώνης, ὅτι ἀκόμη ὑπάρχουν κλέφταις εἰς τὰς κο»ρυφὰς τοῦ Μαινάλου. Ἡ Ἑλλὰς ἐξύπνησε μὲ τὰ »πατριωτικὰ τραγούδια τοῦ νέου Τυρταίου. Ἀκούω »ἤδη τὰ κανόνια τοῦ Ὑψηλάντου καὶ βλέπω τοὺς »στρατιώτας ὅλους ὡπλισμένους νὰ κατέρχωνται ἀπὸ »τὰ ὕψη τοῦ Ταϋγέτου.»

Ὅταν ἡ ἀγωνιζομένη Ἑλλὰς ἔστειλε προκήρυξιν πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, ἡ Μαντὼ ἠσθάνθη τὴν καρδίαν αὐτῆς σκιρτῶσαν ἐκ χαρᾶς. Ὅμως συνησθάνετο καὶ τὴν ἀγανάκτησιν κατὰ τοῦ βαρβάρου, ὅστις εἶχε θυσιάσῃ προσφιλεστάτας αὐτῇ ὑπάρξεις. Εἶχε φθάσει ἡ στιγμή, ποῦ δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Τῆνον. Ἐγκατέλειψε τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους καὶ μετέβη εἰς Μύκονον διὰ νὰ δράσῃ. Καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν γενέτειραν νῆσον γεμάτη ἀπὸ ἅγιον καὶ ἱερὸν ἐνθουσιασμόν. Παρέ-

λαβε τὴν περιουσίαν τῆς, ἐνθουσιασμὸν μετέδωσεν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ γνωρίμους. Ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὰ πάντα.

Ἡ κυρία S. W. Belloc τότε ἔγραφεν ὅτι ὅλοι ***«ὑπηρέτουν τὴν Ἑλλάδα*** *μὲ τοὺς βραχίονας, μὲ »τὰ χρήματα, μὲ τὴν εὐγλωττίαν. Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ »πολεμήσωσιν ἐθέρμαινον τὰς καρδίας διὰ τοῦ φλογε »ροῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ Μαρία Ὑψηλάντου, ἡ* ***Μαυ»ρογένη ἔδωσαν τὴν περιουσίαν των καὶ τὰς εὐ»χάς των»****.*

Καὶ Ἄγγλος τότε ἔγραφεν: «Ἡ λεπτὴ καὶ χαριτω»μένη Μαγδαληνὴ Μαυρογένη, ἡ Ἡρωΐς τῆς Μυκό»νου, ὑπῆρξε πολύτιμος κατὰ τὸν ἀγῶνα. Διένειμε »ὅλην τὴν περιουσίαν της διὰ νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς δυ»στυχεῖς συμπολίτας της. Αἱ σημαντικαὶ θυσίαι καὶ ἡ »ἀφοσίωσίς της, καθιστῶσι τὴν ἀνάμνησίν της ἀγαπη»τήν, ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἐπίσης »εἰς ἐκείνους, ποῦ ἐκτιμοῦν τὸν ἀγνὸν καὶ ἀφιλοκερδῆ »πατριωτισμόν».

Αἱ Σπέτσαι, ἡ Ὕδρα, τὰ Ψαρὰ, εἶχον ὑψώσει τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως. Αἱ λοιπαὶ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου ἡτοιμάζοντο διὰ τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα. Ἡ Μαντὼ περὶ τὸν μῆνα Μάϊον τοῦ 1821 ***ἰδίαις δαπάναις*** *ἐξώπλισε δύο πλοῖα. Ἐξοπλίζουσα αὐτὰ ἔλεγε: «Θὰ »μεταβῶ προσωπικῶς εἰς τὴν παλαιὰν Εὔβοιαν, διὰ »νὰ ἐπαναστατήσω τὰ παλληκάρια. Ἂς ἑνώσωμεν »τὰς δυνάμεις μας μὲ ἐκείνας τῶν ἀδελφῶν μας ποῦ »ἀγωνίζονται διὰ τὴν Παλιγγενεσίαν. Ἂς ἀνατινάξω»μεν τὸν ταπεινὸν ζυγὸν τῶν βαρβάρων. Ἂς ἐπιτα»χύνωμεν νὰ κινήσωσι τὰ πλοῖά μας καὶ νὰ μὴ εἴμεθα »οἱ τελευταῖοι νὰ κηρύξωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας».*

Οἱ κάτοικοι τῆς Μυκόνου ἔστελλον τέσσαρα ἄλλα πλοῖα. Τὰ τῆς Μυκόνου νὰ ἐνωθῶσι μὲ τὸν στόλον ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Τομπάζη. Ἡ Μαντὼ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν προϋχόντων καὶ τοῦ Λαοῦ ἦτο εἰς τὸν λιμένα κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἀναχωρήσεως τῶν πλοίων, διὰ νὰ ἐνθουσιάζῃ, διὰ νὰ συμβουλεύῃ. Ἀφοῦ ἐπανεστάτησε καὶ ἡ Μύκονος ἦτο ἑπόμενον ἡ Τουρκία νὰ τιμωρήσῃ αὐτὴν διὰ καταστροφῆς καὶ σφαγῆς, κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῆς.

Ἡ Μαντὼ καὶ ὁ ἱερεὺς Μαῦρος, ὅστις τὴν εἶχεν ἀκολουθήσει, ἀπεφάσισαν νὰ κληθοῦν οἱ προύχοντες ὅπως ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα τυχούσης τουρκικῆς ἐπιθέσεως. Ἡ Μαντὼ λαβοῦσα τὸν λόγον ἐπέδειξε τὰ δεινὰ καὶ τὴν συμφοράν, ποῦ περιέμενεν ἡ Μύκονος, ἂν δὲν ἐπειταχύνετο ὁ σχηματισμὸς φρουρᾶς δυνατῆς καὶ μὲ πειθαρχίαν· ἔπειτα προσέθεσεν:— «Ἰδοὺ σεῖς ἐθελονταὶ στρατιῶται ἐκλέξατε ἕνα ἀρχη»γὸν καὶ νὰ εἶσθε ἕτοιμοι πρὸς ἐκστρατείαν, ὑπὸ τὰς »διαταγάς του, ὅπου δήποτε σᾶς καλεῖ ἡ ὑπεράσπισις »τῆς χώρας σας».

Ἡ πρότασίς της ἐπεδοκιμάσθη μὲ ἐνθουσιώδεις φωνὰς ἀπὸ τὰ παλληκάρια, τὰ ὁποῖα ἐν μιᾷ φωνῇ ἐκήρυξαν ἀρχηγὸν τὴν Μαντώ. Ἐδέχθη τὴν τιμὴν ταύτην χάριν τῆς δεινοπαθούσης πατρίδος. Ὥπλισε τοὺς δυναμένους νὰ φέρουν ὅπλα ἀμέσως. Ὁ τίτλος ἀρχηγοῦ τῶν παλληκαράδων τῆς ἤρμοζε, διότι εἶχεν ἐκ φύσεως ὅλα τὰ προσόντα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐκ τῶν προτέρων τὴν νίκην ἢ κρατήσῃ ὑψηλὰ τὸ ἠθικὸν τῶν ἀγωνιστῶν.

Πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Μυκόνου ἤθελον νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς ἑστίας των διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ πεδίον, ἀλλ' ἡ συνετὴ Μαντὼ τοὺς ἀπέτρεψεν εἰποῦσα: «Νὰ εἶσθε συνετοὶ εἰς τὰς ἐκδικήσεις σας, διὰ νὰ μὴ »καταστραφοῦν αἱ γυναῖκές σας ὡς εἰς τὴν Χίον. Νὰ »μὴ τὰς ἐγκαταλείψητε, ἄνευ ὑπερασπίσεως, διὰ νὰ »δράμητε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁπλισθῆτε διὰ νὰ ἀπο»κρούσητε, ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως κατὰ τῆς νήσου».

Πράγματι ὁ ἐχθρὸς ἐπετέθη καὶ ἐγένετο ἀποβίβασις. Ἡ Μαντὼ ἔτρεξεν εἰς συνάντησιν τῶν πολεμίων, τοὺς νικᾷ καὶ τοὺς τρέπει εἰς φυγήν.

Ἐφονεύθησαν δέκα ὀκτὼ Τοῦρκοι καὶ ἐπληγώθησαν ἑξήκοντα, οἵτινες ἐγένοντο φυσικά, αἰχμάλωτοι τῆς Μαντοῦς. Ἦσαν δὲ πάντες Ἀλγερῖνοι. Ἡ δὲ Μαντὼ ἰδοῦσα μεταξὺ τούτων τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀλγερίνων ποδοπατεῖ τὴν κεφαλήν του καὶ διὰ τοῦ πέλματος κτυπῶσα αὐτὴν ὑπεροπτικῶς ἐφώναζε:

— Τιμὴ εἰς τὰ παλληκάρια, νίκη εἰς τὸν Σταυρόν.

Οἱ δὲ συναγωνιζόμενοι Μυκόνιοι ἀντιφωνοῦσι:

— Νίκη εἰς τὸ αἷμα τῶν Ἡρώων, δόξα καὶ στὴ Μανδόνα Μαυρογένη.

Μετὰ τὴν περιφανῆ ταύτην νίκην ἡ Μαντὼ μετέβη μὲ τὰ παλληκάρια εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ηὐχαρίσησε τὸν Θεόν. Διέταξε δὲ καὶ τοὺς Μυκονίους νὰ μὴ φονεύσωσι τοὺς αἰχμαλώτους Ἀλγερίνους, ἀλλὰ νὰ τοὺς περιποιηθῶσι καὶ νὰ θάψωσι τοὺς νεκρούς των συγχρόνως.

Ἡ Μύκονος εἶχε σωθῆ ἀπὸ τὴν καταστροφὴν καὶ ἀπὸ τὰς σφαγάς, ἀλλ' ἡ Μαντὼ εἶχεν εἰς τὸν νοῦν καὶ τοὺς λοιποὺς ἀγωνιζομένους ἀδελφούς, διὸ στραφεῖσα πρὸς τοὺς συμπολεμιστάς της εἶπεν:

«Ἐὰν οἱ ἀδελφοί μας τῆς Στερεᾶς εὑρίσκονται »ἀκόμη ὑπὸ τὸν ζυγόν, ἂς πάρωμεν τὰ πλοῖά μας »καὶ ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς ἀτρομήτους ναύτας τῶν »Κυκλάδων νήσων, θὰ μεταβῶμεν πρὸς ζήτησιν χώ»ρας διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ, ἂν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Θεὸς »δὲν θέλει πλέον τὴν δουλείαν εἰς τὴν πατρίδα μας».

Ἄλλο κατόρθωμα γενναῖον καὶ εὐγενὲς τῆς Μαντοῦς ἦτο κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Καρύστου καθ' ἣν οἱ κάτοικοι ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα μὴ ἔχοντες τροφὰς καὶ εὑρισκόμενοι εἰς τὴν δυσχερῆ θέσιν νὰ παραδωθῶσι. Τότε ἐνεφανίσθη ἡ Μαντὼ ἐπὶ κεφαλῆς δέκα καὶ ἓξ λόχων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν.

(Ἀκολουθεῖ) ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ

Δι ή γ η μ α

Καλέ μου φίλε! Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς ὀνομάσω ἔτσι ὅπως σᾶς ὠνόμαζα πρὸ πολλῶν, πολλῶν χρόνων. Ὅταν λάβετε τὸ γράμμα μου εἶμαι βεβαιοτάτη πῶς θὰ ξαφνισθῆτε, ἴσως εἰρωνικὰ χαμογελάσετε—ἅμα ἀναγνωρίσετε ποίου εἶνε τὸ γράψιμο—ἀλλὰ σᾶς π ρακαλῶ μὴν ἐκφέρετε κρίσιν πρὸ τοῦ διαβάσετε τὸ γράμμα μου ὁλόκληρον—τὸ γράμμα μου αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς ἄνθρωπον ποῦ σὲ λίγο δέν θὰ ὑπάρχῃ πλέον, εἰς ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐλησμονήσατε ἴσως ὁ ὁποῖος ὅμως σᾶς ἐνεθυμεῖτο πάντα, σᾶς ἀγαποῦσε καὶ τώρα λίγες μέρες πρὸ τοῦ θανάτου του θέλει νὰ σᾶς ἀνοίξῃ τὴν καρδιά του.

Ξεύρω πῶς σ' αὐτὰ τὰ λόγια θὰ ἐκπλαγῆτε καὶ ἴσως σκεφθῆτε πῶς τολμῶ νὰ σᾶς λέγω πῶς σᾶς ἐνεθυμούμην καὶ σᾶς ἀγαποῦσα ἐνῷ....ὄχι, μὴν ἐκπλήττεσθε διότι ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶνε αἴνιγμα, τὸ ὁποῖον συνήθως δὲν μπορεῖ νὰ λύσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὁ ὁποῖος τὸ φέρει μέσα του.

Ἀγαπημένε μου φίλε. Ὅλους αὐτοὺς τοὺς τελευταίους μῆνας πολὺ συχνά, τὲς τελευταῖες μέρες κάθε στιγμὴ σχεδόν, σᾶς ἐνθυμοῦμαι καὶ ἡ ἐνθύμησίς σας μοῦ φέρνει καὶ χαρὰ καὶ πόνο. Ὅλη ἡ ζωή μου περνᾶ μπρὸς στὰ μάτια μου—διότι τώρα καὶ τίποτε ἄλλο δὲν μοῦ μένει παρὰ μόνον ἡ ἀνάμνησις—καὶ μοῦ φαίνεται αὐτὴ σὰν κάποια παράξενη εἰκόνα τῆς ὁποίας τὸ φόντο εἶνε σκοῦρο, πολὺ σκοῦρο στὸ ὁποῖον ὅμως εἶνε ριγμένα λουλούδια πανώρηα, ὁλοζώντανα ἀλλὰ καὶ μερικὰ ψεύτικα, μπραμμένα.

Ἀλήθεια τὶ δυσαρμονικὴ ποῦ ἦταν ὁλόκληρη ἡ ζωή μου—μεγάλη δυστυχία ἑνωμένη μὲ ἀφάνταστες χαρές, μὲ θριαμβευτικὲς νίκες. Μέσα δὲ σ' αὐτὲς τὲς μεγάλες χαρὲς ἡ πειὸ μεγάλη, ἡ πειὸ θριαμβευτικὴ ἦταν καὶ εἶνε ἀκόμη—ἡ ἀγάπη σας καλέ μου.

Ἐνθυμεῖσαι, φίλε μου, ὅταν ζούσαμε καὶ οἱ δύο εἰς τὴν μικροσκοπικήν μας πολιτεία τοῦ μικροῦ ἐκείνου νησιοῦ, τῆς ἰδιαίτερης ἰδικῆς σας καὶ δικῆς μου πατρίδας; Ἐνθυμεῖσθε τὰ παιδικά μας χρόνια, τὰ καθαρά, τὰ ἁγνὰ σὰν τὸ γαλάζιο οὐρανὸ τοῦ τόπου μας; Δὲν πιστεύω νὰ ἐλησμονήσατε τὴν μόνην σας φίλην τῶν παιδικῶν καὶ νεανικῶν χρόνων. Δὲν εἶνε δυνατὸν ἐκτὸς.....ἐκτὸς ἐὰν ἠθελήσατε νὰ ξεριζώσετε ἀπὸ τὴν καρδιά σας τὸν ἑαυτό σας.

Ἐὰν ναί—τότε συγγνώμην διότι μὲ τὰ λόγια μου σᾶς θυμίζω τόσα δυσάρεστα.

Πραγματικὰ ἐγὼ νομίζω πῶς περισσοτέραν λύπην παρὰ χαρὰν ἔφερα σ' ὅλους μὲ τοὺς ὁποίους ἔτυχε νὰ συνδεθῶ, ὅπως καὶ σ' ἐμένα ἡ οἰκογένειά μου ἔφερε μεγάλην εὐτυχίαν μαζὺ μὲ μεγίστη δυστυχία—ἐνῷ δηλαδὴ μοῦ ἔδωσε τὸ κάθε τι ποῦ μπορεῖ νὰ λογαριασθῇ ὡς εὐτυχία, δὲν μπόρεσε νὰ μοῦ δώσῃ ἐκεῖνο χωρὶς τὸ ὁποῖο δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ κανεὶς—δὲν μοῦ ἔδωσε, διότι δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ τὸ κάμῃ—τὴν ὑγείαν. Σ' αὐτὸν τὸν κόσμον γεννιοῦνται συχνὰ ἄνθρωποι ἀπὸ γερασμένες, καταβεβλημένες γενεές, καὶ ἐγώ, καθὼς ξεύρετε, γεννήθηκα μέσα σὲ τέτιο σπίτι, τὸ ὁποῖον εἶχε καταπλακώσῃ ἡ ἐξάντλησις, ὁ μαρασμὸς καὶ στὸ ὁποῖο ἦτο προωρισμένο γρήγορο, ἄσχημο τέλος. Σᾶς τὰ θυμίζω αὐτά, καλέ μου φίλε, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι καὶ ἄθελα ἀκόμη ἔφερνα πολλὴν λύπην στοὺς γύρω μου ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους βρεθήκατε καὶ σεῖς.....

Ναί· πόσες φορὲς δὲν ἐκλάψατε μαζύ μας, πόσες φορὲς δὲν μελαγχολήσατε, δὲν περάσατε ἄϋπνες νύχτες! Πάντοτε ἐρχόσασθε πρῶτος ὅταν διεδίδετο πῶς ἡ ἀπαίσια μας Μοῖρα μᾶς ἔστειλε καὶ ἄλλο . . . καὶ ἄλλο κτύπημα. Καὶ ἐνθυμοῦμαι ἐτρέχατε πρῶτα, σὲ μένα καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια χωρὶς νὰ μπορεῖτε νὰ προφέρετε λέξι μοῦ σφίγγατε δυνατά, δυνατὰ τὰ χέρια καὶ μὲ τὸ σφίξιμο αὐτὸ σὰν νὰ μοῦ λέγατε—ὑπομονή, ὑπομονή, ζήσατε μ' αὐτοὺς καὶ γι' αὐτοὺς ποῦ μένουν . . . ποῦ σᾶς ἀγαποῦν, σᾶς λατρεύουν.

Καλέ μου, ἀλησμόνητε φίλε, πόσο σᾶς εὐγνωμονῶ, πόσο σᾶς εὐχαριστῶ, γιὰ κείνη τὴν καλωσύνη, τὴν ἀπέραντη ἀγάπη!

Τώρα ποῦ εἶμαι ὁλομόναχη, ἄρρωστη τὴν καταλαβαίνω πειὸ βαθειὰ ἀκόμα καί . . . σᾶς φιλῶ τὰ χέρια, μὴν ἀρνηθῆτε τὴν μεγάλην αὐτὴν χάριν σὲ ἄνθρωπο ποῦ θὰ πεθάνῃ σὲ λίγες μέρες—φιλῶ τὰ χέρια σας ποῦ μοῦ ἔδιδαν κάποτε θάρρος, δύναμιν.

Μὴ νομίσετε ὅμως ὅτι μετανοῶ ἢ ὅτι γράφω αὐτὰ τὰ λόγια μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς τωρινῆς ἐρημιᾶς, τοῦ σημερινοῦ μου πόνου· ὄχι· λυποῦμαι μόνον, δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσο λυποῦμαι διότι τόσο σᾶς ἐλύπησα ὅταν ἀρνήθηκα νὰ ἑνώσω τὴν δική μου ζωὴ μὲ τὴν δική σας.

Πιστεύσατέ με ὅτι ἦτο ἀδύνατον ἀλλοιῶς νὰ γίνῃ. Ἄ! ἂν μπροστὰ στὸν ἄνθρωπο δὲν βρισκότανε τὸ Ἄγνωστον, ἂν μποροῦσαν ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου νὰ λύσουν τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα κάθε φορὰ τοῦ παρουσιάζονται μὲ τὴν βεβαιότητα πῶς δὲν

θὰ μετανοήσῃ ποτέ, πῶς ἡ λύσις τους ἡ τωρινὴ εἶνε ἡ μόνη σωστή, ἀληθινή—πόσο ἀλλοιώτικη θὰ ἦταν ἡ ζωή μας! 'Αλλ' ἀρά γε εὐτυχής, τελεία; Ἢ μήπως ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ Ἄγνωστον μᾶς τὴν κάμνει ἑλκυστική, αὐτὸ τὸ Ἄγνωστον ποῦ μᾶς φέρνει τόση λύπη, τόσας ἀπαγοητεύσεις εἶνε ἡ εὐτυχία τῆς ζωῆς, εἶνε ἡ μόνη συνθήκη ὑπὸ τὴν ὁποίαν μποροῦμε καὶ ζοῦμε, παλαίομεν, ἐργαζόμεθα;

Ναὶ καὶ ἐμένα τότε τὸ ἄγνωστον τραβοῦσε σὰν μαγνίτης καὶ μοῦ ἔδιδεν ἄπειρες ὑποσχέσεις, μὲ γέμιζε μὲ μύριες ἐλπίδες. Μέσα στὸν ἀτέλειωτον πόνον ποῦ μοῦ ἔφερναν τὰ ἀλλεπάλληλα οἰκογενειακὰ δυστυχήματα μὲ συγκρατοῦσε στὴν ζωὴν ἡ δική σας φωτεινὴ ἀγάπη καὶ τὸ σκοτεινὸν ἄγνωστον. Καὶ ὅταν ἕνας ἕνας μὲ ἐγκατέλειψαν οἱ δικοίμου, ὅταν ἔχασα ἀπὸ κοντά μου καὶ τὸ τελευταῖον στήριγμά μου—τὴν μητέρα—καὶ παρουσιάσθηκε μπροστά μου ἡ ἀπόλυτος—πικρή, βασανιστική, γεμάτη εἰρωνία—ἐλευθερία, τότε ὡρθώθηκε καὶ τὸ γιγάντιο πρόβλημα ποῦ ἔπρεπε νὰ λύσω—νὰ μείνω ἢ νὰ φύγω ἐκεῖ ὅπου μὲ τραβοῦσαν οἱ μυστικοί μου πόθοι, νὰ προτιμήσω τὴν ζωὴν κοντά σας, ποῦ ἤμουν βεβαία, γιατὶ εἶχα ἀπόλυτον πίστιν στὰ αἰσθήματά σας, πῶς θὰ εἶνε εὐτυχισμένη—εὐτυχισμένη ὅσο μπορεῖ νὰ εἶνε ἀνθρώπινη ζωὴ βασισμένη σὲ ἀγάπη καὶ ἀμοιβαία ἐκτίμησι—ἢ νὰ ριχθῶ εἰς τὸ σκοτεινόν, ἀλλ' ἑλκυστικὸν ἄγνωστον, νὰ ἀφοσιωθῶ στὴν λατρευτήν μου Τέχνην . . . .

. . . . . .

Πολλὲς μέρες εἶχαν περάσῃ ὕστερα ἀπ' ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν σεῖς μὲ παρακινήσατε νὰ μὴ σᾶς βασανίζω μὲ τὴν ἄγνοιαν, νὰ σᾶς δώσω ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα ἀπάντησιν· καὶ ὅμως ἐγὼ δὲν μποροῦσα νὰ ἀποφασίσω, ὄχι ποῖον δρόμον νὰ ἀκολουθήσω, ὄχι· αὐτὸν πρὸ πολλοῦ εἶχα καθορίσῃ μέσα μου,—δὲν μποροῦσα νὰ ἀποφασίσω νὰ σᾶς δώσω ὁποιανδήποτε ἀπάντησιν. Καὶ σεῖς ἀπὸ τὴν μακράν μου σιωπήν, ἀπὸ τὸ πρόσωπό μου, ἀπὸ τὰ μάτια μου, τὰ ὁποῖα ἀπέφευγαν τὰ δικά σας, ἐννοήσατε μόνος σας, καὶ μόνος σας μοῦ τὸ εἴπατε. Τώρα ὁπόταν θυμοῦμαι ἐκείνη τὴν μελαγχολικὴ ἔκφρασι τοῦ προσώπου σας, τὸ λυπηρὸ χαμόγελο, τὸ δειλὸ τέντωμα τοῦ χεριοῦ σας, τὴν σιγανὴ φωνὴ μὲ τὴν ὁποίαν μοῦ εἴπατε τὰ ἀλησμόνητα ἐκεῖνα λόγια—καταλαβαίνω πῶς θέλετε νὰ μείνωμεν μόνον φίλοι, καλοὶ φίλοι—τώρα γεμίζουν τὰ μάτια μου ἀπὸ δάκρυα ὅπως καὶ τότε—καὶ τώρα ὅπως καὶ τότε σᾶς σφίγγω μὲ εὐγνωμοσύνη τὸ χέρι καὶ ἐπαναλαμβάνω – σᾶς εὐχαριστῶ, σᾶς εὐχαριστῶ . . . . . .

—Θὰ σᾶς περιμένω, μοῦ εἴπατε ὅταν ἔφευγα γιὰ μακρυνὲς χῶρες.—Εἴμεθα ἐλεύθεροι, ἀπολύτως ἐλεύθεροι, ναί;—σᾶς ἐψιθύρισα.

Μὲ κυττάξατε μὲ 'στὰ μάτια, ἐγὼ δὲν τὰ ἀπέσυρα· σὲ ἕνα λεπτὸ μοῦ ἀπηντήσατε.—Καλά . . . σύμφωνοι . . . καὶ οἱ δύο . . . ἐλεύθεροι.

Τὴν ὥρα ποῦ σήκωσαν τὴν ἄγκυρα καὶ εἶδα πῶς τὸ μικρὸ βαποράκι ἄρχισε νὰ κινεῖται στὴν ἥσυχη ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, ἄρχισε δυνατὰ νὰ κτυπᾷ ἡ καρδία μου καὶ ἠσθάνθηκα σὰν νὰ κόπηκε μέσα μου κάτι τι, σὰν νὰ μὲ κτύπησε κάτι τι πολὺ δυνατὰ ποῦ μοῦ ἔφερεν ἀπέραντο πόνο. Ὅταν ὅμως σὲ λίγες ὧρες μόλις, μόλις διεκρίνοντο ἀπὸ πίσω οἱ ἀκανόνιστες γραμμὲς τῶν νησιῶν, μπροστὰ δὲ ἁπλωνότανε ἡ θάλασσα, ἡ ἀπέραντη, ἡ θαυμασία, ἡ ἀγαπημένη μου θάλασσα, τότε ἡ λύπη, οἱ φόβοι σκορπίσθησαν, ἡ ἀναπνοή μου ἔγινε ταχυτέρα, τὸ αἷμα ἄρχισεν ἥρεμα νὰ κυκλοφορῇ, αἱ φωτειναὶ σκέψεις σὰν ἀστραπὴ ἡ μία τὴν ἄλλη νὰ διαδέχωνται, οἱ πόθοι νὰ ἀνεβαίνουν ἀπὸ κάποιο βαθειὰ ποῦ εἶχαν κρυφθῇ ἀπὸ τὲς στενοχώριες καὶ τὲς λύπες τῶν τελευταίων ἡμερῶν καὶ—νά, παρουσιάσθηκε μπροστά μου ὁλόφωτο τὸ ἄγνωστον, πρὸς τὸ ὁποῖο φερόμουνα, πρὸς τὸ ὁποῖον πετοῦσα, στὸ ὁποῖον παραδόθηκα ὁλόκληρη.

Ὄχι! δὲν μετανοῶ διὰ τὴν ἐκλογὴν ποῦ ἔκαμα, μόνον λυποῦμαι πῶς ἐλύπησα πολύ, πάρα πολὺ τὸν μόνον, τὸν παντοτινόν μου φίλον.

Ὁλομόναχη λοιπὸν χωρὶς νὰ ἔχω ἀπὸ πουθενὰ βοήθεια, μπῆκα στὸ στενὸ δρόμο ποῦ διάλεξα. Μὴ νομίσετε πῶς ἦταν ἴσιος, εὔκολος, χαρούμενος· κάθε ἄλλο γι' αὐτὸ πολλὲς φορὲς σκόνταψα, ἄπειρες φορὲς ἔπεσα, κτύπησα, πόνεσα, ἀπηγοητεύθηκα, λυπήθηκα· ἀλλ' ὅμως ἡ θέλησίς μου ἦταν γιγάντια, οἱ πόθοι μου ἀπέραντοι. Ἔπρεπε νὰ νικήσω τὰ ἐμπόδια καὶ πρὸ πάντων τὸν ἑαυτόν μου.

Ξεύρετε, φίλε μου τί θὰ πῇ νὰ νικᾷ κανεὶς τὸν ἑαυτόν του; Νομίζω πῶς δὲν ὑπάρχει μεγαλειτέρα νίκη, μεγαλύτερος θρίαμβος ἀπὸ τοῦ νὰ νικήσῃ κανεὶς τὸν μεγάλον ἐχθρὸν ποῦ ἔχει ὁ καθένας μας μέσα του καὶ ὁ ὁποῖος ὅλη τὴν ὥρα φωνάζει—σταμάτησε, μὴν προχωρῇς, φθάνει.

Γιὰ μένα τοὐλάχιστον ἦταν ἡ μεγαλύτερη εὐτυχία ὅταν καταλάβαινα πῶς ἡ φουρτοῦνα μέσα μου ἔπαυε **διότι τὸ ἤθελα,** αἰσθανόμουνα πῶς ὕστερα ἀπὸ κάθε ἀπαγοήτευσι αἱ δυνάμεις μου διπλασιάζονται καὶ πῶς τὸ περπάτημά μου γίνεται πειὸ γρήγορο καὶ.....πάντα πειὸ εὔκολο.

'Αλησμόνητη γιὰ μένα εἶνε ἐκείνη ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν κατάλαβα διὰ πρώτην φορὰν πῶς μέσα μου ἔχω τὴν δύναμιν νὰ ἐμφυσῶ στὴν ἄψυχη ὅλη τὴν ζωήν. 'Αλησμόνητη εἶνε ἡ ἡμέρα ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν ἐκθέσεων—ὅπου ἀνάμεσα στὰ ἔργα μεγίστων καλλιτεχνῶν ἦταν καὶ τὸ δικό μου—εἶδα νὰ σταματοῦν μπροστὰ σ' αὐτὸ καὶ νὰ μένουν λίγα λεπτὰ μὲ διάνοιχτα μάτια στὰ ὁποῖα διέκρινα τὸν θαυμασμόν.

Τί θεία ἀπόλαυσις νὰ καταλαβαίνῃς πῶς γιὰ λίγο,

ἔστω γιὰ μιά στιγμή, γίνεσαι κύριος τῆς ψυχῆς τοῦ ἄλλου, πῶς τῆς μεταδίδεις ἐκεῖνα τὰ συναισθήματα, τὰ ὁποῖα εἶχες μέσα σου ὅταν ἐδημιουργοῦσες—πῶς τὴν κάμνεις νὰ λησμονῇ τὸν ἑαυτόν της καὶ νὰ γίνεται δική σου.

Μόνον ἡ σκέψις αὐτὴ—ὅτι μπορεῖς νὰ τὸ κάμῃς μπορεῖ νὰ γεμίσῃ καὶ νὰ φωτίσῃ ὁλόκληρη ζωή.

Καὶ ἔτσι, καλέ μου φίλε, μπῆκα καὶ ἐγὼ ὕστερα ἀπὸ μακρὸν δρόμον δοκιμασίας, εἰς τὸν ὁλόφωτον τῆς δημιουργίας. Καὶ ἡ χαρά μου ἦτον πειὸ μεγάλη, πειὸ φωτεινὴ ἀκόμα, διότι τὴν δημιουργίαν μου παρακολουθοῦσε καὶ ἐνέπνεεν ἡ ἀγάπη σας, καλέ μου. Μὴν ἀπορῆτε, μὴν ξαφνιάζεσθε—πιστεύσατέ με πῶς χωρὶς αὐτὴν δὲν θὰ ἤμην ὅτι εἶμαι—μεγάλη γλύπτρια, τῆς ὁποίας τὰ ἔργα εἶνε σκορπισμένα σ' ὅλα τὰ ἄκρα τοῦ κόσμου. Ναί, ἡ ἀγάπη μαζὺ μὲ τὴν ἀνάμνησι τῶν παιδικῶν καὶ νεανικῶν μου χρόνων μὲ παρακολουθοῦσε πάντα, μὲ ὡδηγοῦσε, μὲ ἐπροστάτευε, μὲ παρηγοροῦσε, μοῦ ἔδιδε θάρρος.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅμως ἴσως σκεφθῆτε—τί παράξενο, τί ἀκατανόητο αἴσθημα. Πῶς εἶνε δυνατὸν λοιπὸν νὰ μὴ μοῦ γράψῃ ποτέ, νά μὴ θελήσῃ οὔτε κἂν νὰ ἰδωθῇ μαζύ μου ἀφοῦ τὴν παρακαλοῦσα τόσες φορές! Σταθῆτε.....μὴν βιάζεσθε· καὶ ἐγὼ πολλὲς φορὲς ἐσκέφθηκα αὐτὰ τὰ ὁποῖα τώρα σεῖς ὡρισμένως σκέπτεσθε—καὶ ἐγὼ πολλὲς φορὲς ἑλκυστικά, ἀκράτητα πρὸς ἐσᾶς ἀλλὰ..... ἀλλὰ πέτε μου γιατὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ εἶνε ἔτσι φτιαγμένος ποῦ νὰ μὴν μπορῇ ποτὲ νὰ πῇ ἐκ τῶν προτέρων πῶς ἂν κάμῃ ἔτσι ὅπως σκέπτεται νὰ κάμῃ κάτι τι, πῶς, αὐτὸ θὰ εἶνε καμωμένο καλά, καλὰ γιὰ πάντα; Πῶς νὰ σᾶς τα ἐξηγήσω αὐτά; Πρέπει ὅμως νὰ ἐκτελέσω τὴν ὑπόσχεσι ποῦ σᾶς ἔδωσα νὰ σᾶς ἀνοίξω δηλαδὴ ὁλόκληρη τὴν καρδιά μου.

Καλέ μου φίλε—θὰ εἶμαι εἰλικρινής— εἶχα..... εἶχα κάποιον ἀόριστον φόβον—καὶ αὐτὸς ὁ φόβος μὲ ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ σᾶς. Φοβούμουνα μήπως ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος, τὸν ὁποῖον εἶχα πλάσῃ μέσα μου, ὁ πανώρηος, ὁ θεῖος, μήπως ἀποδειχθῇ πῶς εἶνε δημιούργημα μόνον ἰδικόν μου, ἴσως μόνον τῆς φαντασίας μου καὶ γι' αὐτὸ φοβήθηκα μὴν ἐξαφανισθῇ στὸ πρῶτο φύσημα, στὸ πρῶτο κτύπημα τῆς πραγματικότητος. Θὰ πῆτε τί δειλή! Ἴσως. Θὰ παρετηρήσατε ὅμως πῶς μιὰ μητέρα προσπαθεῖ ὅσο τὸ δυνατὸ πειὸ πολὺ νὰ ἔχῃ κοντὰ τὸ παιδί της, νὰ μὴ τὸ ἀποχωρίζεται καὶ μόνον τότε ἀποφασίζει εἰς τὸν χωρισμὸν ὅταν καταλαβαίνῃ πῶς εἶνε ἀναγκαῖος διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ παιδιοῦ της. Ἡ μητέρα ἀποχωρίζεται διότι μπροστά της βρίσκεται ἡ εὐτυχία δικοῦ της συγχρόνως ὅμως καὶ χωριστοῦ ἀνθρώπου, ποῦ ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ ζήσῃ κάποτε ἀτομικὴ ζωή. Τὰ ἴδια αἰσθανόμουνα καὶ ἐγὼ ὅταν χωριζόμουνα τὰ ἔργα μου τὰ βγαλμένα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου μέσα ἀπὸ τὲς βαθύτερές μου σκέψεις καὶ τὰ ἔδιδα σὲ ξένα χέρια. Ὡρισμένως θὰ βρῆτε πῶς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ σύγκρισις, μεταξὺ μιᾶς μητέρας καὶ γλυπτρίας βρίσκεται τόση ἀπόστασις ὅση μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς· τὸ παραδέχομαι· ἀλλὰ πρέπει νὰ συμφωνήσετε καὶ σεῖς μαζύ μου ὅτι ὁ χωρισμὸς ἔστω καὶ μὲ μαρμαρένιο ἔργο στὸ ὁποῖον ὅμως εἶχεν ἐμφυσήσῃ ζωὴ ἡ σκέψις μου καὶ ὁ πόνος μου, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη μου—εἶνε χωρισμὸς βαρύτατος. 'Αλλ' ἂν ἐχωριζόμουνα τὰ ἔργα μου, ἂν ἀπομακρύνθηκα ἀπὸ σᾶς, ἀπὸ τὸν τόπον μου—ὅλα αὐτὰ πιστεύω πῶς ἀποδείχνουν πῶς δὲν εἶμαι καὶ πολὺ δειλή—θὰ μοῦ ἦταν ὅμως ἀδύνατον νὰ ἀποχωρισθῶ τὸν ἐσωτερικόν μου ἄνθρωπον χωρὶς τὸν ὁποῖον καταλάβαινα κατάβαθα πῶς δὲν θὰ μποροῦσα μήτε στιγμὴ νὰ ζήσω, δὲν θὰ μποροῦσα νὰ ἐργάζωμαι.

Καὶ τώρα ἐλπίζω νὰ ἐννοήσατε ποία τραγῳδία συνέβαινε μέσ' τὴν ψυχή μου· ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ τὸ ὄνειρον ποῦ εἶχα πλάσῃ μέσα μου καὶ ἡ ἐμπνεομένη ἀπ' αὐτὸ ἐργασία μου, ἡ ὁποία μὲ ἔφερε στὸν πλατὺν ἀνθοσπαρμένον δρόμον τῆς Δόξας, ἡ μεγάλη μου ἀγάπη πρὸς σᾶς, ὁ ἀπέραντός μου πόθος νὰ ἑνώσω γιὰ πάντα τὴν δικήν μου ζωὴ μὲ τὴν δικήν σας—ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ ἀκατανόητος φόβος μήπως ἡ πραγματικότης καταστρέψῃ καὶ σᾶς καὶ ἐμέ.

Πιστεύω αὐτὴ τὴν στιγμὴν, ἀγαπημένε μου φίλε, νὰ ἐμαντεύσατε καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ γράμματός μου αὐτοῦ· θέλω δι' αὐτοῦ νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην διότι σᾶς ἔκαμα καὶ ἐπονέσατε τόσο, καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν ἀγάπην σας ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ ζωή μου δὲν θὰ ἦτο—σχεδὸν εὐτυχής. Καταλαβαίνω πῶς δὲν εἶνε τελεία—ἀλλὰ μήπως μπορῇ νὰ ἔχῃ κανεί; ἐδῶ ὅλα;—καταλαβαίνω πῶς σ' αὐτὴν ὑπάρχουν πολλὰ σκοῦρα σημεῖα, τὰ ὁποῖα σᾶς παρακαλῶ θερμῶς νὰ πιστεύσετε πῶς ὄχι ὅτι δὲν ἤθελα, ἀλλ' ὅτι δὲν μπόρεσα, ἴσως διότι δὲν εἶχα τόσην δύναμιν ὅση ἐχρειάζετο, νὰ ἀφαιρέσω γιὰ νὰ φωτισθῇ καὶ τῶν δυό μας ἡ ζωὴ μὲ τὸν ἥλιον τῆς ἁρμονίας

. . . . . .

Καὶ τώρα, καλέ μου φίλε, πολὺ ὀλίγα μοῦ μένουν νὰ σᾶς πῶ. Πρέπει νὰ ξέρετε πῶς ἡ ἀπαισία Μοῖρα τοῦ σπιτιοῦ μας, ἡ ὁποία κατεδίκασε πρὸ πολλοῦ ὅλους τοὺς δικούς μου εἰς πρόωρον θάνατον μὲ προώρισε καὶ ἐμένα εἰς ἄσχημο τέλος. Πρὸ μηνῶν βρίσκομαι εἰς σανατόριον τῆς Ἐλβετίας καὶ ξεύρω πῶς ἡ ζωὴ λίγο, λίγο, μὲ ἐγκαταλείπει· εἶμαι βεβαία πῶς σὲ λίγες μέρες δὲν θὰ ὑπάρχω πλέον. Σήμερον τὸ πρωΐ ὅταν ἦλθε νὰ μὲ ἐπισκεφθῇ ὁ γιατρός μου ἕνας ἄνθρωπος γεμάτος ὑγεία, δύναμιν παρμένην ὡρισμένως ἀπὸ γερὴ γενιᾶ ποῦ ἔζησε «ἀπὸ αἰώνων», ἔτσι μοῦ εἶπε μιὰ μέρα γελῶντας, κάτω ἀπὸ τὸν μολυβένιον οὐρανόν, ἀνάμεσα σὲ πεῦκα καὶ χιόνια—ὅταν ἦλθε γιὰ νὰ μὲ δῇ παρεκάλεσα νὰ μοῦ πῇ πόσες μέρες, ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ μοῦ δηλώσῃ, πόσες ὧρες, θὰ ζήσω.

Ὁ γιατρός πικρὰ ἐχαμογέλασε· ἤθελε νὰ μὲ παρηγορήσῃ μὲ ψεύτικα λόγια ἀλλ' ἐγὼ τὸν διέκοψα καὶ τοῦ εἶπα πῶς ξεύρω ὅτι ἡ ἀρρώστεια μου δὲν ἔχει θεραπεία διότι εἶνε οἰκογενειακὴ καὶ πῶς θέλω νὰ γνωρίζω ἂν γρήγορα θὰ ἐπέλθῃ τὸ τέλος διὰ νὰ γράψω τὰς τελευταίας μου θελήσεις.

Τότε αὐτὸς ἔσκυψε, μοῦ φίλησε τὸ τρομερὰ ἀδύνατο χέρι—ἂν τὸ βλέπατε πόσο ἀδύνατον εἶνε θὰ ἐτρομάζατε ὅπως ἐγὼ ἐτρόμαξα ὅταν κύτταξα τὸν ἑαυτόν μου στὸν καθρέπτην—καὶ μοῦ εἶπε σιγανὰ—ἑτοιμασθῆτε, γρήγορα ὅλα θὰ τελειώσουν.

Τὸν εὐχαριστῶ γιατὶ μὲ προειδοποίησε καὶ ἔτσι ἀπεφάσισα νὰ κάμω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο κάθε φορὰ ἀνέβαλλα—νὰ γράψω αὐτὸ τὸ γράμμα μου πρὸς ἐσᾶς.

Ἀγαπημένε μου φίλε, εἶμαι βεβαία τώρα ποῦ ξεύρετε ὁλόκληρη τὴν ψυχή μου πῶς δὲν θὰ μὲ κατακρίνετε, δὲν θὰ μεμφθῆτε τὴν δυστυχισμένην σας φίλην ποῦ πάντα σᾶς ἀγαποῦσε καὶ ποῦ ποτὲ δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἔλθῃ νὰ σᾶς πῇ—εἴμεθα καὶ οἱ δύο ἐλεύθεροι, ἂς ἑνώσωμεν τὰς ἐλευθερίας μας εἰς μίαν.....Ἀρκεῖ ὅμως, κουράστηκα, μόλις βαστῶ τὴν πένναν.....ἀλλ' ἀκόμα λίγα λόγια ἔχω νὰ προσθέσω.. ...ἀφῆστέ με νὰ.....νὰ σᾶς ἀγκαλιάσω καὶ νὰ σᾶς φιλήσω διὰ πρώτην καὶ τελευταίαν φορὰν στὰ χείλη. Χαίρετε. Δική σας, ἂν μπορῇ κανεὶς νὰ ἐκφρασθῇ—καὶ μετὰ θάνατον. Κ. Ρ.

Ὀδησσοὺς

ΑΝΝΑ ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΥ

ΧΩΡΙΚΑΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

Ἑλληνὶς μήτηρ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ πρώτη ποιητικὴ συλλογὴ ἐξεδόθη ἀπὸ τὸν Θεόν Ὁ τίτλος της «Εὔα».

⁂

Ἡ σοβαρότης ὅταν δὲν εἶνε σοφία, εἶνε βλακεία.

⁂

Ὑπάρχουν σπαραγμοί, οἱ ὁποιοι προδίδουν τὴν ἀθανασίαν.

ΔΙΚ.

JEAN MORÉAS

STANGES

I

Βαρειοθλιμμένη θάλασσα, ποῦ δὲ γνωρίζω ἀκόμα,
Ἡ ἀλαφριά σου καταχνιὰ θὰ μὲ σκεπάσῃ τώρα·
Καὶ τῶν βημάτων ἀφήνοντας πάνου στὸ ὑγρὸ χῶμα
Σημάδια, θὰ ξεχάσω πόλη, στεριὰ καὶ χώρα.

II

Ἄραγε θὲ νὰ μπορέσετε, ὦ κύματα θλιμμένα,
Ποῦ τόσο γλυκὰ σβύνετε στῆς ἄγριες ἀμμουδιές,
Γιὰ πάντα νὰ λυώσετε στήθεια βασανισμένα
Ποὺ μόνο τοὺς ἀρέσουνε κανάγιων ὠμορφιές;

ΚΛΕΩΝ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Αἰγυπτία μήτηρ

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ
"ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,,

Προβάλλομεν τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα:

1) Ποῖα ἐπαγγέλματα θεωρεῖτε πρόσφορα διὰ τὴν Ἑλληνίδα;

2) Εἶνε καιρὸς ἡ Ἑλληνὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν δημόσιον βίον;

3) Πῶς ἐννοεῖτε τὴν γυναικείαν χειραφέτησιν ἐν γένει καὶ εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὰς συνθήκας τῆς ἐν Ἑλλάδι ζωῆς;

4) Τί φρονεῖτε περὶ τῆς γυναικείας ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως;

Αἱ ἀπαντήσεις πρέπει νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατὸν σύντομοι καὶ σαφῶς διατυπωμέναι. Πρέπει νὰ γράφεται ἐπὶ ξεχωριστοῦ χάρτου ἡ ἀπάντησις ἐφ' ἑκάστου ζητήματος, καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνης ὄψεως τοῦ χάρτου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ κ. ΒΑΡΟΥΣΑΚΗ

Εἰς τὰ ἔθνη, τὰ πεπολιτισμένα, αἱ γυναῖκες ἐπιδίδονται εἰς ὅλα τὰ ἀνδρικὰ ἐπαγγέλματα. Ἐν Ἀμερικῇ καὶ γυναῖκες ἀρχιτέκτονες ὑπάρχουσιν εἰς δὲ τὴν Δανίαν τελευταίως δίπλωμα πλοιάρχου ἐδόθη εἰς γυναῖκα. Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα δύναται νὰ συμβῇ τοῦτο ὅταν ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἀνατροφὴ γίνῃ θετικοτέρα καὶ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα αἱ νεάνιδες ἐκεῖναι, αἵτινες ἔχουσι πραγματικὴν κλίσιν καὶ ἰδιοφυΐαν. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἔγγαμον γυναῖκα νομίζω ὅτι τὸ καλύτερον καὶ ὡραιότερον ἐπάγγελμα εἶναι νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς ὑγιείας καὶ καλῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων της ἐφ' ὅσον μάλιστα ταῦτα εὑρίσκονται εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

Ὅσαι μητέρες ἔδωκαν καλοὺς πολίτας εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰσῆλθον ἤδη εὐεργετικῶς εἰς τὸν δημόσιον βίον καὶ ἀληθεῖς εὐεργέται τοῦ ἔθνους θὰ θεωρηθῶσιν ὅσαι εἰς τὸ μέλλον πράξωσι τὸ ἴδιον.

Ὁ μακαρίτης Ἐμμ. Ῥοΐδης, ὁ θαυμάσιος λογογράφος, ἔγραψεν εἰς τὸ λεύκωμά μου: «Παροδικός, ὡς ἐλπίζομεν, συρμὸς φαίνεται ἐπιδιώκων σήμερον τὴν ἐξάλειψιν πάσης μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς διαφορᾶς. Ἀλλ' ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ἤδη ἐπαρκῶς, ὅτι ἀδύνατον εἶναι εἰς γυναῖκα νὰ οἰκειοποιηθῇ οἱαδήποτε ἀνδρικὰ προσόντα ἄνευ πολὺ μεγαλυτέρας ἀπωλείας τῶν γυναικείων, τῆς σεμνότητος, τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐαισθησίας».

Γενικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ γίνῃ πρακτικωτέρα. Ἡ κόρη ἐξερχομένη τοῦ δημοτικοῦ σχολείου πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὄχι μόνον τὴν γραφήν, ἀνάγνωσιν, ἀριθμητικὴν καὶ θεωρητικά τινα μαθήματα, ἀλλὰ καὶ στοιχεῖα ὑγιεινῆς, θεωρητικῶς δὲ καὶ πρακτικῶς τὴν Οἰκιακὴν Οἰκονομίαν, ἐπιστημονικῶς δὲ νὰ μαγειρεύῃ, νὰ ῥάπτῃ, νὰ πλύνῃ, νὰ σιδερώνῃ καὶ πῶς νὰ περιποιηθῇ τὰ μικρὰ παιδία, πῶς τὰ κατοικίδια ζῷα, πῶς τὸν μικρὸν κῆπόν της. Ἐν γένει νὰ ἔχῃ τὰ προσόντα τῆς καλῆς οἰκοκυρᾶς, ἵνα οὕτως ὄχι μόνον εἰς ἑαυτὴν εἶναι ὠφέλιμος, ἀλλὰ νὰ δύναται νὰ σκορπίζῃ εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν τὸ μειδίαμα, τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν.

Διὰ νὰ διδαχθῶσιν ὅμως ταῦτα τὰ παιδία, πρέπει νὰ μορφωθῶσιν οἱ διδάσκαλοι πρακτικώτερον καὶ νὰ διδαχθῶσι καὶ ἐπιστημονικῶς τὰ εἰς τὸ δημοτικὸν Σχολεῖον διδαχθησόμενα πρακτικὰ μαθήματα. Οὕτω θὰ κατορθώσωμεν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Ἑλλάδος πρακτικὰς γνώσεις καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, δι' ἧς ἐπέρχεται ὁ πραγματικὸς πλοῦτος τῆς χώρας, οἱ δὲ διδάσκαλοι θὰ γίνωσιν οἱ πραγματικοὶ ἀπόστολοι τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν ὡραίαν ἡμῶν Πατρίδα.

Εἰς τὸ διδασκαλικὸν ὅμως ἐπάγγελμα νὰ ἐπιδίδωνται μόνον αἱ ἔχουσι αι τὸν ἱερὸν πρὸς τοῦτο ἐνθουσιασμόν, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς νεάνιδας νὰ ἀνοιχθῶσι νέαι ὁδοὶ ἐργασίας. Νὰ ἱδρυθῶσιν ἐμπορικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ πρὸς μόρφωσιν ὑπαλλήλων, ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ Τραπεζῶν, πρὸς μόρφωσιν διδασκαλισσῶν ἐργοχείρων, χειροτεχνίας καὶ οἰκιακῶν ἐργασιῶν, πρὸς μόρφωσιν διαφόρων ἐπαγγελματιῶν.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐργάζωνται ὄχι μόνον αἱ νεάνιδες αἱ ἔχουσαι ἀνάγκην νὰ πράξωσι τοῦτο πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκογενείας των, ἀλλὰ καὶ αἱ εὐποροῦσαι. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐργασίαν εἶναι τὸ μόνον μέσον, ὅπερ δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν σοβαρὰν σκέψιν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν τελειοποίησιν.

Θέλομεν πολιτισμὸν καὶ χειραφέτησιν; Ἀμφότερα ἀποκτῶνται διὰ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πραγματικὴν μόρφωσιν καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν.

Αἰκατερίνη Δ. Βορονιξάκη

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ἕνα ἀπόγευμα ἔφυγα ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» βυθισμένη εἰς πολλὴν σκέψιν. Ἡ Διεύθυνσις μοὶ ἀνέθετε νὰ λάβω συνεντεύξεις μὲ πρόσωπα διακεκριμένα τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, διὰ τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον κυριαρχεῖ ἀπὸ μηνὸς εἰς τὰς σελίδας τοῦ Περιοδικοῦ, τὸ ζήτημα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς χειραφετήσεως τῆς Ἑλληνίδος. Φέρουσα μακρὸν κατάλογον κυριῶν καὶ κυρίων, ἀνηκόντων σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, δημοσιογράφων, δικηγόρων, πολιτικῶν, βιομηχάνων, λο-

γίων, καλλιτεχνῶν, κ τ.λ. ἐπέστρεψα σπίτι μου. Τὴν ἐπαύριον ἔπρεπε ν' ἀρχίσω τὸ ἔργον. Ἡ κ. Ἀλεξανδρίδου καὶ ἡ κ. Βαρουξάκη ἦσαν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ καταλόγου. Εἶδα καὶ τὰς δύο εἰς τὸ Ἀρσάκειον. Καὶ εὐγενεῖς καὶ φιλόφρονες καὶ αἱ δύο εὑηρεστήθησαν νὰ μοῦ δώσουν τὰς γνώμας των ἐξ ὧν τῆς πρώτης δημοσιεύεται ἀνωτέρω.

⁂

Τὴν ἑπομένην ἤρχισα νὰ βλέπω Κυρίους. Διηυθύνθην εἰς τὰ γραφεῖα τῶν «Καιρῶν» διὰ νὰ ἴδω τὸν κ. Νικολόπουλον καὶ τὸν κ. Σπανδωνῆν. Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν δειλίαν ἡ ὁποία μὲ κατέλαβεν ἅμα ἐπάτησα εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν ἐκεῖνο γραφεῖον. Ὁ πόθος νὰ φύγω μακρὰν μὲ κατέλαβεν ἀκατάσχετος. Ἀλλ' ἡ ἰδέα ὅτι ὡς ἀπόφοιτος τοῦ Γυμνασίου καὶ ὡς πρωτοετὴς φοιτήτρια, ὤφειλα νὰ ἔχω θάρρος μὲ συνεκράτησε τόσον ὥστε νὰ ἐπιβληθῶ εἰς τὸν ἑαυτόν μου καὶ νὰ ζητήσω τὸν ἀρχισυντάκτην τῶν «Καιρῶν» καὶ τὸν κ. Ν. Σπανδωνῆν.

Τοὺς εὗρον καὶ τοὺς δύο. Καὶ οἱ δύο ὅμως ἀνέβαλον τὴν συνέντευξιν διὰ τὴν ἑπομένην καὶ ἐγὼ ἔφυγα ἀναλουφισμένη διὰ τὴν ἀναβολὴν καὶ εὐχαριστημένη ὅτι ἐξετέλεσα τὴν ἀποστολήν μου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἑπομένης ἡμέρας ἀκριβὴς εἰς τὴν δοθεῖσαν συνέντευξιν ἔφθασα εἰς τὰ γραφεῖα τῶν «Καιρῶν». Με ὠδήγησαν εἰς μίαν αἴθουσαν, εἰς τὴν ὁποίαν προσῆλθεν ἕνας νέος κύριος ὁ ὁποῖος μὲ ἐχαιρέτισεν εὐγενῶς καὶ ἤρχισε μίαν ἀδιάφορον ὁμιλίαν. Μετά τινα λεπτὰ μὲ ἠρώτησε.

— Λοιπὸν δεσποινίς, ποῖον τὸ ζήτημά σας διά τὸ ὁποῖον θέλει νὰ ἀκούσῃ τὴν γνώμην μου, ἡ «Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις»

— Ἀλλά, μὲ συγχωρεῖτε, τοῦ ἀπήνεγκα, θὰ ἐπεθύμουν περισσότερον ν' ἀκούσω τὴν γνώμην τοῦ κ. Νικολοπούλου, διὰ τὸν ὁποῖον ἄλλως τε ἔχω τὴν ἐντολήν.

— Μὰ αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν σᾶς ὁμιλεῖ ἄλλος.

— Εἶσθε ὁ κ. Νικολόπουλος;

— Μάλιστα.

— Ἀδύνατον.

— Πῶς! Διάβολε, δὲν γνωρίζω τὸν ἑαυτόν μου;

— Ἀλλὰ χθές;....

— Ἀκριβῶς, σᾶς εἶδα ἐγὼ καὶ σᾶς παρεκάλεσα νὰ ἔλθετε σήμερον, ὅπως μὲ περισσοτέραν ἄνεσιν ἀπαντήσω εἰς τὰ ἐρώτηματά σας.

⁂

Δὲν ἐβράδυνα νὰ πεισθῶ ὅτι ὄντως εἶχα πρὸ ἐμοῦ τὸν ἀρχισυντάκτην τῶν «Καιρῶν» Τὰ ἀνέγραψα δὲ ὅλα αὐτὰ διὰ νὰ δείξω πόσον ἤμην τεταραγμένη τὴν προηγουμένην καὶ πόσον φαίνεται εἰς τὴν Ἑλληνίδα βαρὺ καὶ τρομακτικὸν τὸ πρῶτον βῆμα, πρὸς τὴν ἐργασίαν, τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν αὐτοπεποίθησιν. Ἀφοῦ ἔλεξε τὸ ἐπεισόδιον αὐτό, ὁ κ. Νικολόπουλος εὐαρεστήθη νὰ μοὶ εἴπῃ τὰ ἑξῆς διὰ τὸ ζήτημα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως».

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

«Ἐγώ, εἶμαι ἐνθερμότατος ὑποστηρικτὴς τοῦ φεμενισμοῦ. Τὴν γυναῖκα τὴν θεωρῶ πλάσμα ἔχον τὰς αὐτὰς διανοητικὰς δυνάμεις μετὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἑπομένως δυναμένην νὰ συναγωνισθῇ μετ' αὐτοῦ καὶ νὰ δράσῃ ἐπωφελῶς ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Αὐτὸ ὅμως δὲν κατορθοῦται διὰ τῆς κακῶς ἐννοουμένης χειραφετήσεως, ἣν ἔχουσι τὸ πλεῖστον τῶν γυναικῶν σήμερον. Ἐξηγοῦμαι. Αἱ γυναῖκες αὗται δὲν λαμβάνουν τὴν χειραφέτησιν, ὅπως ἐξιδανικευθῶσι καὶ ἀνυψωθῶσιν ἐκ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐπιπολαίου περιβάλλοντος, εἰς ὃ κατ' ἀρχὴν ἐτέθη ἡ γυνή, ἀλλ' ὅπως διὰ τοῦ μέσου τῆς χειραφετήσεως ἀποκτήσουν ἐλευθερίαν, ἣν καθημερινῶς βλέπομεν πόσον κακῶς χρησιμοποιοῦν.

Ἡ ἐπιθυμία τῆς πολυτελείας, τῆς ἐπιδείξεως καὶ τοιούτων ἔχουσιν ἀπορροφήσει τόσον τὴν γυναῖκα, ὥστε δὲν τῇ μένει καιρὸς ν' ἀσχοληθῇ εἰς ὑψηλότερα καὶ σοβαρώτερα ζητήματα. Ἡ ἀφέλεια καὶ ἡ σοβαρὰ σκέψις εἶνε ξέναι πρὸς τὴν σημερινὴν γυναῖκα. Ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους εἶνε ἀδύνατον ἡ γυνὴ νὰ σπάσῃ τοὺς ἐξευτελιστικοὺς δεσμούς, οἵτινες τὴν δεσμεύουν, νὰ ὑψωθῇ, νὰ γίνῃ σεβαστὴ διὰ τῶν ἠθικῶν της δυνάμεων, νὰ δράσῃ ὡς ὂν πνευματικὸν καὶ σοβαρὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, νὰ ἐργασθῇ ὡς ὁ ἀνήρ, τουτέστι νὰ χειραφετηθῇ. Παραδείγματα ἀξιομίμητα σημερινῶν χειραφετημένων γυναικῶν ἔχομεν τὴν κ. Παναγιωτάτου, τὴν δ. Ζωγράφου, τὴν κ. Παρρὲν καὶ ἐλαχίστας ἄλλας. Ἐπιθυμῶ, ὅπως ἡ γυνὴ ἀνέλθῃ εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα, ὅπως σκέπτεται σοβαρῶς καὶ ἐσκεμμένως, ἔχῃ συναίσθησιν τοῦ ἐγωισμοῦ της καὶ μὴ νομίζῃ ἑαυτὴν ὡς ὂν προωρισμένον διὰ καλλωπισμούς, ἐπιδείξεις κτλ. Ἂς παύσῃ ἡ γυνὴ νὰ ἀσχολῆται εἰς τὰς ἐπιπολαιότητας, εἰς ἃς μέχρι τοῦδε εἶχε συνηθίσει, ἃς περιβληθῇ τὴν σοβαρότητα, τὴν ἀφέλειαν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἃς ἐξέλθῃ νὰ δράσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν. Τότε μόνον θὰ εἶνε σεβαστὴ καὶ τότε μόνον θὰ δειχθῇ καὶ θὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ ἱκανότης της».

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. ΣΠΑΝΔΩΝΗ

1) Δι' ἐμὲ φαίνεται πρόσφορον πᾶν ἐπάγγελμα διὰ τὴν Ἑλληνίδα, ἀρκεῖ δι' αὐτοῦ νὰ πληροῦται ὁ σκοπός της τοῦ νὰ ἔρχεται ἀρωγὸς εἰς τὴν οἰκογένειάν της ἢ καὶ ἁπλῶς νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀτομικάς της ἀνάγκας. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ κοινωνικαί μας συνθῆκαι δὲν ἐπιτρέπουν ἀκόμη τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ἐργασίας εἰς τὴν γυναῖκα, θὰ ἐπροτίμων δι' αὐτὴν ἐκεῖνα τὰ ἐπαγγέλματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔρχεται αὕτη εἰς ὀλιγωτέραν ἐπαφὴν πρὸς τοὺς ἄνδρας ἢ μᾶλλον εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἰδιοφυΐα της δύναται νὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ συναγωνισθῇ πρὸς τὸν ἄνδρα. Θεωρῶν τὴν γυναῖκα ἰδίως τὴν Ἑλληνίδα ἐντελῶς ἴσην πρὸς τὸν ἄνδρα δὲν βλέπω ἐπάγγελμα, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δύναται νὰ τὸν συναγωνισθῇ. Ἐξ ἰδίας πείρας ὅμως ἐπείσθην ὅτι ἡ Ἑλληνὶς ἠμπορεῖ νὰ εἶνε πολὺ καλὸς λογιστής, ταμίας, διευθυντὴς ἐργοστασίων, γραμματεὺς ἐμπορικοῦ ἢ τραπεζικοῦ καταστήματος καὶ ὅτι, εἰσερχομένη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν θὰ ἐπετύγχανε πάρα πολὺ εἰς τὸ ρεπορτάζ.

2) Βεβαιότατα ἡ Ἑλληνὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν δημόσιον βίον καὶ τοῦτο ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν Ἑλληνίδα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶνε δυνατὸν καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν εἴσοδόν της εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν, συνεπῶς τὴν εἴσοδόν της εἰς τὴν Βουλήν. Πρέπει ὅμως ἀμέσως νὰ ἐργασθῇ, ὅπως συμμετάσχῃ τῆς δημοτικῆς διοικήσεως. Εἰς χώραν ἥτις μαστίζεται τόσον πολὺ ὑπὸ τῆς μεταναστεύσεως καὶ ἐν ᾗ δῆμοι ὁλόκληροι ἔχουν ἐρημωθῇ ἀπὸ ἄνδρας, τὸ δικαιότατον τῶν πραγμάτων εἶνε νὰ διοικῶνται οἱ δῆμοι οὗτοι παρὰ τῶν γυναικῶν. Τοὐλάχιστον τὰ δημοτικὰ συμβούλια πρέπε νὰ ἀπαρτίζωνται κατὰ τὰ ²/₃ παρὰ τῶν γυναικῶν. Ἔχω δὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι οἱ δῆμοι θὰ διοικηθῶσι καλλίτερον παρὰ τῶν γυναικῶν.

3) Τὴν γυναικείαν χειραφέτησιν, τὴν ἐννοῶ ὡς ἑξῆς: Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ δημιουργήσῃ εἰς ἑαυτὴν μίαν τοιαύτην θέσιν ἢ νὰ τείνῃ εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς τοιαύτης θέσεως, ὥστε ἐὰν χάσῃ τοὺς προστάτας της νὰ δύναται νὰ εἶνε αὐτάρκης. Δηλ. νὰ ἔχῃ ἀποκτήσῃ τοιοῦτον ποσὸν γνώσεων καὶ ἱκανότητος, ὅσον ἐπαρκεῖ διὰ νὰ βιοπαλαίσῃ μόνη. Νὰ ἔχῃ χωνεύσει τὴν ἰδέαν, ὅτι μία γυνὴ ἢ μία κόρη δύναται νὰ ζήσῃ μόνη καὶ ἄνευ προστάτου ἐπαρκοῦσα εἰς ἑαυτήν. Ἐπίσης νὰ εἶνε τόσον αὐτάρκης, ὥστε νὰ δύναται νὰ μεταβάλλεται αὐτὴ εἰς προστάτην οἰκογενείας ἢ νὰ ἀντικαθιστᾷ τὸν ἀποβιώσαντα ἢ ἀσθενήσαντα προστάτην.

4) Ἡ γυναικεία ἐν Ἑλλάδι ἐκπαίδευσις παρουσιάζει τὰ αὐτὰ ἐλαττώματα πρὸς τὴν τῆς ἀνδρικῆς μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι τὰ ἐλαττώματα ταῦτα εἶνε ἐπαισθητότερα εἰς τὴν γυναῖκα παρὰ εἰς τὸν ἄνδρα. Θέλω τὴν γυναικείαν ἐκπαίδευσιν πολὺ πρακτικωτέραν, τὴν θέλω μεταδίδουσαν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας πρακτικὰς καὶ βιωτικὰς γνώσεις. Ἀκριβῶς διότι ἡ γυνὴ χειραφετουμένη θὰ ἐπιδοθῇ εἰς πρακτικώτερα τοῦ ἀνδρὸς ἐπαγγέλματα, ἀφοῦ τὸ πλεῖστον τῶν ἐπιστημῶν ἀποκλείεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπὸ τὰς γυναῖκας.

Δις **Οὐρανία Μπ.**

⁂

Ὁ κ. Συναδινὸς παρακληθεὶς εὐηρεστήθη ν' ἀποστείλῃ γραπτὴν τὴν γνώμην του. Ὁ κ. Θ. Συναδινός, Ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ ἐκ τῶν νέων ἐπιλέκτων δημοσιογράφων, ἐξετάζει μὲ τὸ νεωτεριστικὸν καὶ φωτεινὸν πνεῦμά του — ὅπως ἄλλως καὶ οἱ ἄλλοι συνάδελφοί του — τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἔρριψεν εἰς τὴν δημοσιότητα ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις».

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

Ποῖα ἐπαγγέλματα πρέπει νὰ κάμῃ ἡ Ἑλληνίς; Ἐρωτᾷ ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις». Θὰ ἠδύνατο κανεὶς ν' ἀπαντήσῃ. Κάθε ἔντιμο ἐπάγγελμα διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο ἱκανή. Ὅταν αἱ πνευματικαί της δυνάμεις τῆς ἐπιτρέπουν νὰ γίνῃ καθηγήτρια εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, νὰ γίνῃ, ὅπως καὶ ὅταν αἱ σωματικαί της δυνάμεις τῆς ἐπιτρέπουν νὰ κάμῃ τὸν χαμάλη νὰ τὸν κάμῃ. Ἀρκεῖ νὰ παύσῃ ἀεργοῦσα καὶ ν' ἀποδυθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Αἱ γυναῖκές μας δυστυχῶς δέν ἐννόησαν καλά, καλὰ ἕνα πρᾶγμα. Πῶς δὲν ἔχουν μόνον ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ δικαιώματα. Καὶ τὸ ὅτι δέν τὸ ἐννόησαν φαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι δὲν παρετηρήθη ἀκόμη καμμία σχεδὸν γυναικεία προσπάθεια εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἀπόκτησιν τῶν δικαιωμάτων των αὐτῶν. Ὅ,τι ἔγινεν ἕως τώρα εἶναι γυναικεῖο. Δηλαδὴ ἄτονο, ἄνευρο, χωρὶς πρόγραμμα. Κάτι ποῦ θὰ ἐφανέρωνε πῶς ἡ Ἑλληνὶς ἐννοεῖ νὰ διεκδικήσῃ εἰς τ' ἀληθινὰ τὰ δικαιώματά της δὲν ἐξεδηλώθη δυστυχῶς ἀκόμη. Ὅλαι παραδέχονται πῶς ἡ Ἑλληνὶς πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν παθητικὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν σήμερον εἶνε καταδικασμένη, καμμία ὅμως δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος εἶναι τόσον μεγάλος ὅσο καὶ ἱερός.

Ἡ Ἑλληνὶς πρέπει, εἶναι ἀνάγκη νὰ χειραφετηθῇ. Χειραφέτησιν ὅμως πραγματικήν, ἠθικήν, λογικήν, ἔχουσαν σκοπόν· καὶ ὄχι ἀερολογικήν, ἀνήθικον, βλακώδη, μηδὲν ἐπιδιώκουσαν ὅπως ἡ πλειονότης, δυστυχῶς, τῶν σημερινῶν Ἑλληνίδων ἐννοεῖ τὴν χειραφέτησιν. Χειραφέτησις θὰ εἰπῇ κυρίως ἐργασία. Ἅμα αἱ γυναῖκές μας ἀρχίσουν νὰ ἐργάζωνται χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος πολὺ γρήγορα θὰ τὰς ὁδηγήσῃ ἐκεῖ, ὅπου πρέπει νὰ ἵσταται ἡ γυναῖκα. Ἡ ἐργασία δυναμώνει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐλευθερώνει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, δημιουργεῖ χαρακτῆρας, ἠθικοποιεῖ χαρακτῆρας. Ἡ Ἑλληνὶς λοιπὸν ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ἀεργοῦσα οὐδεμία ἐλπὶς ὑπάρχει νὰ μορφωθῇ εἰς ὂν ψυχικῶς καὶ σωματικῶς δυνατὸν καὶ ἠθικόν. Καὶ ἡ νίκη εἶναι πάντοτε μὲ τὸ μέρος τῶν ἰσχυρῶν.

Ἔρχονται ὅμως οἱ συντηρητικοὶ — ἡ τάξις αὐτὴ τῶν νοικοκυραίων οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐπιβλαβέστεροι καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὀπισθοδρομικῶν — καὶ σοῦ λέγουν;

— Καλὰ μήπως ἡ Ἑλληνὶς δὲν ἐργάζεται; Τὸ σπίτι; Ἡ κουζίνα; Τὰ κορίτσια ποῦ ἐργάζονται εἰς τὰ ἐργοστάσια; Αἱ χωρικαὶ ποῦ σκάβουν; Τί λοιπὸν θέλετε; Νὰ γυρίζουν ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ αἱ γυναῖκες στοὺς δρόμους διὰ νὰ διαφθαροῦν; Πῶς;

Εἰς αὐτοὺς θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς ν' ἀπαντήσῃ. Ἀγαπητοὶ κύριοι, λέγοντες ἐργασίαν ἐννοοῦμεν ἐκείνην ποῦ θὰ θέσῃ εἰς κάποιαν κίνησιν τὰ ἤδη ἀδρανοῦντα — καὶ πρᾶγμα ποῦ ἀδρανεῖ σαπίζει ἢ σκουριάζε. — ἐγκεφαλικὴ κύτταρα τῆς Ἑλληνίδος καὶ θ' ἀπελευθερώσῃ ὁλόκληρον κόσμον πτωχῶν βιοπαλαιστριῶν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν κεφαλαιούχων. Ἡ Ἑλληνὶς δὲν σκέπτεται σήμερον. Αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ κανείς. Ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ καὶ καὶ ἀπὸ τὸ βράδυ ἕως τὸ πρωὶ, ἀδρανεῖ πνευματικῶς καὶ σωματικῶς. Καὶ εἶνε ἀστεῖο νὰ λέγωμεν πῶς ἐπειδὴ φροντίζει διὰ τὸ σπίτι της — καὶ τί φροντίδα! — ἄρα εὑρίσκεται ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὸν ἑαυτόν της, τὸν ἀνθρωπισμὸν καὶ τὴν ἀποστολήν της. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει κάποιαν ἀνωτέραν ἀποστολήν. Καὶ ἡ Ἑλληνὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ κἂν ἄνθρωπος ἐφ' ὅσον δὲν ἀτενίζει εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀνωτέρας αὐτῆς ἀποστολῆς της. Οὔτε δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐργαζομένη ἡ χωρικὴ ἢ τὸ φτωχοκόριτσο ποῦ πηγαίνει εἰς τὸ ἐργοστάσιον, διότι τόσον ἡ μία ὅσο καὶ ἡ ἄλλη δουλεύουν, δὲν ἐργάζονται.

Ὅπως ἔχει σήμερον ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, κάθε οἰκογένεια σύγκειται ἀπὸ ἄνδρας δούλους τῶν γυναικῶν καὶ γυναῖκας δούλας τῶν ἀνδρῶν. Αἱ γυναῖκες κάθονται καὶ οἱ ἄνδρες ἐργάζονται διὰ αὐτὰς καὶ δι' ἑαυτούς. Ἔχομεν λοιπὸν τὸν ἄνδρα δοῦλον τῆς γυναικός. Οἱ ἄνδρες πάλιν ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐργάζονται διὰ τὰς γυναῖκάς των καὶ τοὺς ἑαυτούς των, θεωροῦν καὶ μ' ὅλον τους τὸ δίκαιο,

τὰς γυναῖκας δούλας των. Κλείδωμα λοιπὸν, ἀμπάρωμα, ξύλο μωρὴ φέρε μου ἐκεῖνο, μωρὴ κάμε μου τοῦτο κλπ. κλπ. Καὶ ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι Κράτος δούλων δὲν εἶνε προωρισμένον νὰ πάῃ ἐμπρός.

Ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς θὰ ἔχῃ τὰ ἑξῆς ἀναμφισβήτητα καλά:

1) Ἡ γυναῖκα θὰ γίνῃ ἀληθινὸς σύντροφος καὶ συνεταῖρος εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ γάμου.

2) Θὰ κτυπηθῇ ἀλύπητα ὁ γεροντοκορισμός. Μιὰ γυναῖκα ἐργαζομένη θὰ ὑπανδρεύεται πειὸ εὔκολα, ἀπὸ μίαν ἄεργον καὶ πτωχήν.

3) Ὁ ἄνδρας θ' ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του διὰ νὰ σκεφθῇ ὀλίγον καὶ διὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα. Κ' ἔτσι θὰ δημιουργηθοῦν πολῖται ἠθικοί, διότι ὅπως ἔχῃ σήμερον ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον ἀνηθίκους πολίτας δημιουργεῖ, ἐφ' ὅσον ὁ ἄνδρας εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ βαστάζῃ τὰ βάρη μιᾶς ὁλοκλήρου οἰκογενείας.

4) Ἡ γυναῖκα θ' ἀποκτήσῃ ἐγώ, διότι δέν θὰ ἔχῃ πλέον τὴν ταπεινότητα τῆς πτωχείας, ἀλλὰ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι κερδίζει τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

5) Θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ αὐτὴ τὸν σύντροφον τοῦ βίου της καὶ ὄχι ἐκεῖνος ποῦ τὴν προικίζει.

Φαντάζομαι τοὺς σεμνοτύφους ἑτοίμους νὰ μοῦ ἀπευθύνουν τὸ ἐρώτημα: Καὶ ἡ ἠθική; Αἴ τί ἔκαμεν ἡ ἠθική; Ἡ γυναῖκα ἅμα ἐργάζεται, κύριοι σεμνότυφοι, θὰ γίνῃ ἀνήθικος ὅταν αὐτὴ καὶ μόνη αὐτὴ τὸ θελήσῃ. Καὶ αὐτό, εἶναι ἀναφαίρετον δικαίωμά της. Ἐνῷ ὅταν δὲν ἐργάζεται ἀναγκάζεται νὰ γίνῃ ἀνήθικος ὅταν τὸ θελήσουν οἱ ἄλλοι.

Καὶ φαντάζομαι πάλιν τοὺς ποιητὰς, ἐρωτῶντας: Καὶ ἡ χάρις τῆς γυναικός; Δὲν θὰ ἐκλείψῃ, ὅταν χειραφετηθῇ; Τὴν ἀπάντησιν εἰς αὐτοὺς τὴν δίδει ὁ μεγάλος μας ποιητὴς Παλαμᾶς.

«Ὅσοι φοβοῦνται—γράφει ὁ Παλαμᾶς— πῶς ἅμα χειραφετηθοῦν οἱ γυναῖκες κ' ἔμπουνε κι' αὐτὲς μὲ τὰ ὅλα τους στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, θὰ χάσῃ ἡ γυναῖκα τὴ χάρη της καὶ τὴν ποίησή της, μοῦ θυμίζουνε τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ *Ruskin* καὶ ἄλλων πῶς τάχα μὲ τοὺς σιδερόδρομους καὶ μὲ τὸν πολιτισμὸ θὰ χάσῃ τὴν παρθένα της τὴν ὀμορφιὰ ἡ φύση. Καὶ τί εἶναι τὸ στρώσιμο καὶ τὸ πέρασμα ἑνὸς σιδερόδρομου σταπέραντα τοῦ φυσικοῦ κόσμου γύρο του; Ἀφίνω πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑποστηρίξῃ πῶς κι' ἕνα τραῖνο πλουτίζει τή φύση μὲ ὀμορφιά. Ἀνάλογα, καὶ οἱ φόβοι γιὰ τὴ χειραφετημένη γυναῖκα μοῦ φαίνονται ρωμαντικοί. Ὅπως κι ἄν ἀποκατασταθοῦν οἱ γυναῖκες, σὲ ὅλα ἰσότιμες μὲ τὸν ἄντρα, ἡ γυναίκα—τὸ «αἰώνιο θηλυκὸ» τοῦ ποιητῆ—δὲν χάνεται. Πάντα θὰ ζῇ, θὰ ζώνεται καὶ θὰ ξεζώνεται.»

Θ. Ν. Συναδινὸς

ΓΝΩΜΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Δεσποινὶς Ζωγράφου

Τὴν γνώμην μου σᾶς δίδω ὅλως προχείρως:

1) Δέχομαι πάντα τὰ πρὸς τὸ φύλλον καὶ τὰς δυνάμεις τῆς γυναικὸς πρόσφορα ἐπαγγέλματα, ἰδίως τὰς πρακτικὰς ἐπιστήμας, ἄνευ προκαταλήψεων ἐν σχέσει πρὸς ἐπαγγέλματα προωρισμένα διὰ τοὺς ἄνδρας.

2) Οὐδὲν κώλυμα βλέπω ὅπως ἡ Ἑλληνὶς εἰσέλθῃ εἰς τὸν δημόσιον βίον, διότι τὰ ἐξ ἄλλων χωρῶν παραδείγματα ἀπέδειξαν ὅτι κατ' οὐδὲν αἱ γυναῖκες ὑστεροῦν τῶν ἀνδρῶν, πρὸ πάντων ἐπὶ ἀκεραιότητι χαρακτῆρος, δὲν ὑπολείπονται δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν νοημοσύνην.

3) Τὴν γυναικείαν χειραφέτησιν ἐννοῶ μὲ τὴν κατάργησιν ὅλων τῶν παλαιῶν παραδόσεων καὶ προκαταλήψεων τῆς κοινωνίας, καὶ τὴν ψήφισιν εἰδικῶν νόμων τῆς πολιτείας περὶ ἐξισώσεως τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ συνεπῶς προστασίας τῆς ἐλευθερίας τῶν γυναικῶν ἀπὸ τὰς βαζιβοζουκικὰς τάσεις μεγάλου ποσοστοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

4) Φρονῶ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐκπαίδευσις δὲν ὑστερεῖ τῆς εὐρωπαϊκῆς, ὅσον ἀφορᾶ τὰς μεσαίας καὶ ἀνωτέρας τάξεις, βοηθουμένη ἄλλως τε ἀπὸ τὴν φύσει νοήμονα ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνίδος. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν κατωτέραν τάξιν δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκφέρω γνώμην, καθὸ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπομακρυσμένος ἐξ Ἑλλάδος.

Τεργέστη. **Κωνστ. Ν. Κριαρᾶς**

Ἕλληνὶς ζῶν ἐν Ἀμερικῇ μᾶς στέλλει:

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ βλέπω τὴν γυναῖκα δικηγόρον, πολιτικόν, δημοσιογράφον καὶ ἀναμιγνυομένην εἰς ἐπαγγέλματα ὅπου τὸ κέρδος προέρχεται δι' ἀπάτης καὶ ἐπιτηδειότητος κλπ. Οὔτε ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω τὴν γυναῖκα εἰσερχομένην εἰς τὸν Δημόσιον καὶ πολιτικὸν ἀγῶνα καὶ βίον—καὶ νὰ καταγγέλλωνται Κυρίαι ὡς ἀπαταιῶνες, καταχρασταὶ καὶ νὰ σπρώχνωνται εἰς τὰς φυλακάς.

Ἡ γυνὴ ἀγαπᾶ τὰ χρήματα—καὶ τὰ χρήματα εἶνε ἡ αἰτία πολλῶν ἐγκλημάτων.

Σεῖς, Δεσποινὶς Ζωγράφου, ἐὰν, ἀντὶ Ἐπιθεωρήσεως, ἐξεδίδατε Γυναικείαν Ἐπιθεώρησιν ἀναγκαιότατον φύλλον διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῇ συνδρομῇ διδασκαλισσῶν εἰργάζεσθο, δι' ἑνὸς τοιούτου φύλλου, πρὸς θετικὴν μόρφωσιν τῶν Ἑλληνίδων διὰ τὸν μέγαν ἀγῶνα τοῦ βίου των, θὰ σᾶς ηὐγνωμόνουν χιλιάδες πατέρες καὶ σύζυγοι, οἵτινες ὑποφέρουν μέχρι καταστροφῆς τῶν οἴκων των ἀπὸ τὰς πολλὰς ἀπαιτήσεις τῶν μορφωμένων ὀκνηρῶν γυναικῶν τῶν πόλεων.

Καὶ ἡ Βασίλισσα πρὸς παράδειγμα δέον νὰ ἐργάζηται. Ἡ ἐργασία διὰ τὰς γυναῖκας εἶνε ἀρετὴ καὶ μία ἐγγύησις. Τί θα ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὰ διηγήματα, ποιήματα κλπ. ἐὰν ἐν τῷ βίῳ των μείνουν ἄνευ προστάτου; Οὐαὶ τότε ταῖς ὀκνηραῖς καὶ ἀνικάνοις.

Θὰ σᾶς εὐγνωμονῇ λοιπὸν καὶ ἡ Πατρὶς ἐὰν δυνηθῆτε νὰ ἐκδώσητε τὴν Γυναικείαν Ἐπιθεώρησιν καὶ ὅσα οἱ γονεῖς ἀμελοῦν νὰ διδάξουν εἰς τὰς θυγατέρας των, τὰς μελλούσας μητέρας, νὰ τὰ ἑρμηνεύῃ τὸ φύλλον σας. Διότι ἐκ τῆς ἀμορφώτου, ὀκνηρᾶς καὶ ἀναξίας γυναικὸς πολλὰ τὰ κακὰ καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ εἰς τὴν πατρίδα.

Πολιτισμὸς δὲν λέγεται ὅταν οἱ κυρίαι τρέχουν φτιασιδωμέναι ἡμέραν—νύκτα εἰς τοὺς δρόμους μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν καὶ σπαταλοῦν καὶ τὴν τελευταίαν δραχμὴν εἰς τὴν Μόδαν, ἀλλὰ διαφθορὰ καὶ παρακμή. Καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἡ εἴσοδός των ἔπρεπε νὰ ἀπαγορεύεται—ἡ θέσις των δὲν εἶνε ἐκεῖ. Αὐταὶ αἱ ἀνόηται γυναῖκες εἶνε ἡ ἀφορμὴ τῶν μεγάλων δημοσίων καταχρήσεων.

Διὰ τῆς ἐργασίας προοδεύουν τὰ ἔθνη καὶ μόνον διὰ τῆς ἐργασίας εὐδαιμονοῦν οἱ λαοί. Ἅπαντες, καὶ οἱ ἔχοντες νὰ ἐξοδεύουν, γυναῖκες, ἄνδρες δέον νὰ κατηχηθῶσι νὰ ἀγαπῶσι τὴν ἐργασίαν καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς ἐθνικὰ καὶ προσοδοφόρα ἐπαγγέλματα καὶ ἀντὶ τοῦ κατοπτρίζεσθαι καὶ ἀναγινώσκειν—Καναπὲς καὶ Μπαλκόνι—ὅλην τὴν ἡμέραν, νὰ μανθάνωσιν ὑφαντικήν, ραπτικήν, μαγειρικήν, οἰκονομίαν, ὑγιεινὴν κλπ. καὶ νὰ ὑπακούουν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ συζύγους των τοὺς στύλους τοῦ οἴκου.

Ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ χιλιάδες γυναῖκες γράφουν διηγήματα κλπ. δὲν γράφουν ὅπως μορφώσουν τὸν λαόν, ἀλλὰ ὅπως κερδίσουν. Γράφουν ὅσα ὁ κόσμος ἀγαπᾶ καὶ ἐπιθυμεῖ Καὶ οὐδόλως ταῖς μέλλει πόσοι καὶ πόσαι τρελλαίνονται. Τὰ ἀνήθικα θέατρα καὶ διηγήματα παίρνουν τὰ μυαλὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ παρακινοῦν τὰς γυναῖκας νὰ ὀνειρεύωνται μεγάλα, νὰ ζητοῦν τὰ ἀδύνατα, νὰ μὴν εὑρίσκουν ἡσυχίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ των καὶ νὰ κρημνίζωνται πρὸς καταστροφὴν αὐτῶν καὶ ζημιαν τῶν γονέων ἢ συζύγων των.

Λοιπὸν Γυναικείας Ἐπιθεωρήσεως ἔχομεν ἀνάγκην ὅπως προφυλάξῃ καὶ σώσῃ τὰς Ἑλληνίδας τῶν πόλεων ἀπὸ τοῦ κατηφόρου ποῦ ἔχουν πάρῃ ἤδη.

Οὔτε διὰ τῆς φιλολογίας μόνον προοδεύουν τὰ ἔθνη, ἀλλά, πάλιν λέγω, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ παραγωγῆς. Ὅσα ἔθνη δυστυχοῦν, εἰς τὸ βάθος τῆς αἰτίας εἰσὶν αἱ ἀνυπάκοοι καὶ πολυέξοδοι γυναῖκες. Ἑκατομμύρια ἄνδρες ἔχουν ἐγκληματίσει διὰ νὰ οἰκονομήσουν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν γυναικῶν. Τὰ δὲ ἔξοδα τῶν γυναικῶν εἰς ἓν Κράτος εἶνε μείζονα τῆς πολεμικῆς προπαρασκευῆς του. Κυρίως διὰ τὰ μὴ βιομηχανικὰ Κράτη, τὰ εἰσάγοντα τὰ πάντα ἐξ Εὐρώπης, ἡ ροπὴ τῶν γυναικῶν εἰς τὴν πολυτέλειαν εἶνε θάνατος.

Μία Γυναικεία Ἐπιθεώρησις ἐκδιδομένη ἀπὸ γυναῖκας θὰ ὠφελήσῃ. Τὰ κορίτσια ὅταν διακόψουν τὰς σπουδάς των ἐν τῷ Σχολείῳ, δέον νὰ ἐπιδίδωνται εἰς ἔργα—ὅπως ἐργάζωνται καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀγροτῶν, νὰ βοηθοῦν ἐν ἀνάγκῃ τοὺς γονεῖς ἢ συζύγους των εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των κατὰ δύναμιν, καὶ εἶνε ἕτοιμαι καὶ ἄξιαι διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον,

Vashington – Indiana *Σᾶς χαιρετῶ* **Π. Δράσας**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΤΟ ΜΙΚΡΟΒΙΟΝ ΤΗΣ ΔΑΜΑΛΙΔΟΣ

Ἐκπληκτικὴν βεβαίως θέλει προκαλέσει εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» μανθάνοντες ὅτι μετὰ πάροδον τόσων χρόνων, ἀφ' ἧς ὁ Ἄγγλος ἰατρὸς Jenner, *ἐν ἔτει 1796, ἀνεκάλυψε τὴν* **δαμαλίδα** *καὶ ἐχρησιμοποίησε τὰς προφυλακτικὰς αὐτῆς ἰδιότητας κατὰ τῆς εὐλογίας, ἐπ' ἐσχάτων μόλις ἀνεκαλύφθη τὸ μικρόβιον ταύτης. Καὶ ἐν τούτοις, πρὸ πολλοῦ χρόνου, οἱ ἰατροὶ ὑπωπτεύοντο τὴν μικροβιακὴν φύσιν τῆς δαμαλίδος, καὶ ἐφαντάζοντο ὅτι τὸ νοσογόνον ταύτης μικρόβιον ἔδει νὰ ᾖ, ἀναμφιβόλως, παρεμφερὲς πρὸς τὸ τῆς εὐλογίας, ἀλλὰ πραγματικῶς οὐδεὶς ἄχρι τοῖδε εἶχε θίσει τὴν χεῖρα, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, τὸν ὀφθαλμόν, οὐδ' ἐπὶ τοῦ ἑνὸς οὐδ' ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τούτων.*

Τὸ μυστήριον τοῦτο διελευκάνθη, ἐπ' ἐσχάτων μόλις, ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἰατροῦ Odin, *γνωστοῦ μικροβιολόγου ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ, ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τῶν συμπερασμάτων τῆς λίαν ἐνδιαφερούσης ἀνακοινώσεως, ἣν ἔκαμε, τῇ 12 παρελθόντος Δεκεμβρίου εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἑταιρίαν τῆς συγκριτικῆς παθολογίας.*

Ὡς συχνάκις συμβαίνει, εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ὁ Odin *προέβη ὅλως τυχέως, χωρὶς ποσῶς νὰ σκέπτεται τὴν δαμαλίδα. Ἀσχολούμενος ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν σπουδὴν τῶν καλλιεργειῶν τῆς σπειροχαίτης τῆς συφιλίδος, ἐν ταῖς ἐργασίαις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αἵματος τῶν συφιλιδικῶν, (τῶν ὑπὸ θεραπείαν ἢ μὴ δι' ἑδραργύρου καὶ τοῦ 606 διατελούντων), ἀνεύρισκε καθαρῶς μικροοργανισμόν τινα, τοῦ τύπου* **σπειρίλλου,** *ἀείποτε τὸν αὐτόν, εὐκόλως ἀναγνωριζόμενον διὰ τῶν σπειροειδῶν αὐτοῦ περιστροφῶν καὶ τῶν στιλπνῶν ἄκρων του, (ἐν σχήματι ἀλτῆρος).*

Οἱ σπειρίλλοι οὗτοι, ἀνελλείπως, συνωδεύοντο ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ ἑτέρων μικροοργανισμῶν ἐν σχήματι Ο, λίαν εὐκινήτων, οἵτινες ἐξελίσσοντο καὶ ἐπανελίσσοντο περὶ ἑαυτούς, ὡσεὶ τὸ σπειροειδὲς ἐλατήριον καὶ τὸ Ο, νὰ ἦσαν δύο κατασταστάσεις διαδοχικαὶ καὶ ἐπαλλάσσουσαι ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὄντος.

Σπειρόμενον τὸ μικρόβιον τοῦτο ἐπὶ καλλιεργείας, ἐκτὸς τοῦ αἵματος, παρτῖχεν ἀείποτε τὸ αὐτὸ φαινόμενον.

Τί ἐσήμαινε τοῦτο;

Ἡ πρώτη σκέψις, ἥτις ἐπῆλθεν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἰατροῦ Odin ἦτο ὅτι οἱ σπειρίλλοι οὗτοι ἦσαν παραλλαγαὶ τῆς συφιλιδικῆς σπειροχαίτης. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολύ, καθ' ὅσον, καὶ ἐν τῇ ἐξετάσει τοῦ αἵματος ἀτόμων ὑγιῶν, μηδέποτε ἐκδηλωσάντων φαινόμενα συφιλίδος, οὔτε κληρονομικῆς, οὔτε ἐπικτήτου, ἀνεύρισκε συχνάκις τὴν παρουσίαν τῶν αὐτῶν μικροοργανισμῶν.

Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἀνεύρισκεν ὅτι τὸ αἷμα ἀτόμων ὑγιῶν ἐφιλοξένει, ἐν πολλαῖς περιπτώσεσι, τὸν αὐτὸν σπειρίλλον, ὃν καὶ τὸ αἷμα τῶν συφιλιδικῶν ἀτόμων.

Πόθεν λοιπόν, ἐσκέφθη, ἠδύνατο νὰ προέρχηται ὁ σπειρίλλος οὗτος, ὃν οὐδόλως ὑπωπτεύοντο ἄχρι τοῦδε; Πόθεν εἰσῆλθεν ἐν τῷ αἵματι; Διατί ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις; Διατί τὸ αἷμα προνομιούχων τινῶν ἀτόμων, ἐλαχίστων, εἶνε ἀπηλλαγμένον ἐκ τούτων; Τόσα προβλήματα εἰκολώτερον τιθέμενα ἢ λυόμενα!

⁂

Τότε ὁ ἰατρὸς Odin ἔσχε τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ σκεφθῇ τὴν δαμαλίδα. Ὁ μυστηριώδης οὗτος σπειρίλλος, ἐσκέφθη, μήπως εἰσῆλθεν ἐν τῷ κυκλοφοροῦντι αἵματι διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ νυστερίου, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ δαμαλισμοῦ; Καθ' ὅσον ἀτυχῶς, δὲν ἤθελεν εἶσθαι ὁ πρῶτος μικροοργανισμός, παθογόνου ἢ μή, ὅστις ὠφελεῖται τῆς εὐκαιρίας ταύτης.

Πρὸς διαλεύκανσιν τοῦ ζητήματος τούτου ἐξήτασε διαδοχικῶς τὸ ἴδιον αὐτοῦ αἷμα, τὸ τοῦ ἰατροῦ Kresser, ὡς καὶ τὸ τῆς μικρᾶς αὐτοῦ θυγατρός, μήπω εἰσέτι δαμαλισθείσης. Ἀλλ' οὐδὲν ἴχνος σπειρίλλων ἠδυνήθη ν' ἀνεύρῃ! Τότε ἀνεδαμαλίσθη ὁ ἴδιος ἐδαμάλισε δὲ καὶ τὴν θυγατέρα του. Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν ὁ δαμαλισμὸς ἐπέτυχε. Μετὰ πάροδον δὲ 15 ἡμερῶν ἐξετασθὲν διὰ τοῦ μικροσκοπίου τὸ αἷμα τοῦ τε πατρὸς καὶ τοῦ τέκνου εὑρέθη περιέχον σπειρίλλους!

Περιεργείᾳ κινούμενος ὁ ἰατρὸς Kresser ἐδαμαλίσθη καὶ οὗτος ἐπίσης. Ἐπιτυχία πλήρης τοῦ δαμαλισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀνεύρεσις ἀφθόνου σπειρίλλου ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ! Τοῦτο παρεῖχεν ἤδη ἱκανὰς σκέψεις. Ἐν τούτοις ὁ ἰατρὸς Odin δὲν ἠθέλησε νὰ σταματήσῃ εἰς τὴν καλὴν ταύτην ὁδόν. Ἔλαβε δαμαλίδα ἐκ δαμάλεως, αἷμα δαμάλεως δαμαλισθείσης καὶ αἷμα δαμάλεως μὴ δεδαμαλισμένης. Ἐν **τῇ δαμαλίδι** ταύτῃ καὶ τῷ αἵματι **τῶν δεδαμαλισμένων** δαμάλεων εὗρε τὸν αὐτὸν σπειρίλλον, ὅστις καλλιεργηθεὶς ἐν ζωμῷ καλλιεργείας παρεῖχε πάντοτε τὸν ἐν σχήματι Ο μικροοργανισμόν, λίαν εὐκίνητον, ἀλλ' οὐδὲν ἕτερον. Ἐν δὲ τῷ αἵματι **τῶν μὴ δεδαμαλισμένων** δαμάλεων οὐδὲν ἀπολύτως ἠδυνήθη ν' ἀνεύρῃ.

Ἰδοὺ λοιπὸν εἷς σπειρίλλος, ἐν σχήματι ἀλτῆρος, ὃν ἀνευρίσκομεν ἐν τῇ **δαμαλίδι** τῆς δαμάλεως καὶ ἐν τῷ αἵματι **τῶν δεδαμαλισμένων** ζώων καὶ ὅστις ἐλλείπει ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μὴ δαμαλισθέντων τοιούτων. Ὅστις ὑπάρχει 9 φορὰς ἐπὶ 10 ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ αἵματι, ὑγιεῖ ἢ πάσχοντι καὶ ὅστις ἀνευρίσκεται καὶ τὴν δεκάτην φορὰν ἐν τῷ αἵματι, (ἐν ᾧ δὲν προϋπῆρχε), **μετὰ ἀναδαμαλισμὸν** ἐπιτυχῆ. Δὲν ἦτο λοιπὸν φαινομενικῶς παράτολμον νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ σπειρίλλος οὗτος ἦτο ὁ φορεὺς τῆς δαμαλίδος καὶ ἤξιζε νὰ βαπτίσῃ τοῦτον διὰ τοῦ ὀνόματος **«σπειρίλλος τῆς δαμαλίδος**—spirillum vaccinate.— Ἐὰν ἡ ἀνακάλυψις αὕτη τοῦ Ἰατροῦ Odin ἐπιβεβαιωθῇ ὁριστικῶν ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς ἐλπίζεται, ἐὰν ὁ δαμαλιδογόνος οὗτος σπειρίλλος ἀναγνωρισθῇ ἐπισήμως ὡς τοιοῦτος, πᾶς τις δύναται νὰ φαντασθῇ τὰ ἐπακολουθήσοντα ἐν τῷ μέλλοντι ἀποτελέσματα. Ἀφ' ἑνὸς ὁ δαμαλισμὸς καὶ ἀναδαμαλισμὸς ἡμῶν ἐφεξῆς θὰ γίνηται διὰ καθαρῶν τοιούτου καλλιεργειῶν, ἀείποτε ὁμοίων, ἐνεργείας βεβαίας, καθοριζομένων ἐκ τῶν προτέρων κατά τε ποσὸν καὶ πυκνότητα, καὶ οὐχὶ ὡς σήμερον διὰ δαμαλίου ὕλης ἐκ δσμάλιως ληφθείσης, ὡς τὰ πολλὰ δ' ἀσταθοῦς ἐνεργείας καὶ ἀείποτε στερουμένης ἐπαρκοῦς ἐγγυήσεως, καθ' ὅσον ἔν τισι περιπτώσεσι, σπανίαις μὲν, χάριτι θείᾳ, ἀλλ' ὁπωσδήποτε δυναταῖς, ὑπάρχει κίνδυνος μεταδόσεως δι' αὐτῆς τῆς φυματιώσεως, τῆς συφιλίδος ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ἀπροσδοκήτου μολύνσεως.

Ἀφ' ἑτέρου θὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος βεβαιότης περὶ τῆς διαρκείας τῆς ἐκ τοῦ δαμαλισμοῦ ἀνοσίας, τῆς οὕτως ἀμφιβόλου τῆς σήμερον, ὥστε νὰ μὴ δύναταί τίς ποτε νὰ γνωρίζῃ ἐὰν αὕτη παραμένῃ ἔτι μετὰ πάροδον δέκα ἢ πέντε ἢ καὶ δύο ἐτῶν. Ἡ ἀνεύρεσις, ἐν τῷ αἵματι τῶν διαφόρων ἀτόμων, τοῦ εἰδικοῦ τούτου σπειρίλλου, θέλει εἶσθαι, ὄντως, ἐπαρκὴς ἐγγύησις ὅτι ἡ ἀνοσία δὲν ἔπαυσεν ὑφισταμένη.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐκδήλωσις ἐρυθήματος, ἔστω καὶ ἐλαφροτάτου, ὅπερ εἶναι σημεῖον σταθερὸν τῆς παρουσίας τοῦ σπειρίλλου, θὰ ἐπιμαρτυρῇ, αὐτὴ μόνη, (μετὰ ἀναλύσεως, ἐν ἀνάγκῃ, τοῦ αἵματος), τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δαμαλισμοῦ. Ἐνῷ τῆς σήμερον τοἐναντίον, εἶναι παραδεδεγμένον ὅτι ἐκεῖνοι μόνον δέον νὰ θεωρῶνται ὡς ὁριστικῶς ἐπιτυχεῖς δαμαλισμοί, ἐν οἷς τῇ τετάρτῃ, πέμπτῃ ἢ ἕκτῃ ἡμέρᾳ παρουσιάζεται φλύκταινα ὀμφαλωτή. Τόσον δὲ ἀσφαλὲς γνώρισμα θεωρεῖται τοῦτο ὥστε, ἐν τῷ στρατῷ, ὁπόταν ἡ φλύκταινα αὕτη ἐλλείπῃ θεωροῦσι τὸν δαμαλισμὸν ἀνεπιτυχῆ καὶ ἔχοντα ἀνάγκην ἐπαναλήψεως. Ὅθεν, ἐν συμπεράσματι, διὰ τῆς νέας ταύτης ἀνακαλύψεως τοῦ ἰατροῦ Odin, ἀφ' ἧς ἡμέρας αὕτη θέλει κατακτήσει ἀπόλυτον κυριαρχίαν, θέλει ἐπέλθει ἀντικατάστασις τοῦ ἐμπειρισμοῦ διὰ μεθόδου δεδοκιμασμένης καὶ ἐπιστημονικῶς, ἀποφυγὴ παντὸς κινδύνου δευτεροπαθοῦς μολύνσεως, ἐξέλεγξις ἀσφαλὴς τῆς ἀνοσίας καὶ οἰκονομία ἀπὸ ἀνωφελῶν ἀναδαμαλισμῶν. Καὶ ταῦτα μὲν θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἄμεσα καὶ ἀναμφισβήτητα ἀποτελέσματα τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἕτερα, ὡς ἡ κατάργησις τῶν στρατιωτικῶν δαμαλιδοκομείων, ἐξ ἧς θέλει ἐπέλθει διὰ τὰ ἔθνη οἰκονομία χρήματος καὶ προσωπικοῦ, περὶ ὧν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ κάμωμεν λόγον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰανουαρίου 1912

ΣΛ. Ν. ΧΜΤ.

ΕΞ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐγράψαμεν ἤδη εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς οἰκοδομήσεως νέου μεγαλοπρεποῦς κτιρίου ἐν Ἱερουσαλήμ. Τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ ἀντάξιον πρὸς τὸν μεγαλεπίβουλον χορηγόν του θὰ χρησιμεύσῃ ὡς Κεντρικὸν Μοναστήριον καὶ Πατριαρχεῖον συγχρόνως. Ἤδη ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν τὴν ἀναγνώρισιν διὰ Β. Δ. τοῦ Πατριαρχικοῦ Γυμνασίου τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰακώβου Ἀρχατζικάκη, κληρικοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐκλεκτῆς μορφώσεως. Θὰ ηὐχόμεθα δὲ νὰ ἐπληροφορούμεθα ὅτι καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολή, τὸ φυτώριον αὐτὸ τῶν μορφωμένων κληρικῶν τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ἤνοιξε τὰς πύλας της καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην διεύθυνσιν ἀνταξίου τῆς ἀποστολῆς της κληρικοῦ.

⁂

Ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ προσήλωσις εἰς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα τῶν Ἁγιοταφιτῶν ζητεῖ πάντοτε εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλωθῇ θερμὸς καὶ ἀπροσποίητος. Εἶνε γνωστὸν ἐς πάντα ἐπισκέπτην τῆς Ἁγίας Πόλεως ἡ θέρμη μὲ τὴν ὁποίαν ὑποδέχονται οἱ κληρικοὶ τοῦ Παναγίου Τάφου πάντα Ἕλληνα. Ἀπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Πατριάρχου Δαμιανοῦ, ὅστις μὲ πατρικὴν καλοκαγαθίαν καὶ αὐτόχρημα χριστιανικὴν ἁπλότητα ὑποδέχεται τοὺς προσκυνητὰς οἱ ὁποῖοι λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ τοῦ προσφέρωσι τὰ σέβη των καὶ νὰ δεχθῶσι τὴν εὐλογίαν του, μέχρι τοῦ νεωτέρου καὶ ἀσημοτέρου κληρικοῦ, ἡ αὐτὴ ἐγκαρδιότης καὶ εἰλικρινὴς δεξίωσις παρατηρεῖται. Ἀπόρροια τῶν τοιούτων αἰσθημάτων εἶνε ἡ εὐγενὴς πρᾶξις τοῦ πολυσεβάστου Ἀρχιμανδρίτου καὶ Παρασκευοφύλακος τοῦ Παναγίου Τάφου κ. Γερασίμου ὁ ὁποῖος ἐπιθυμῶν νὰ διατρανώσῃ τὴν πρὸς τὸ Ἔθνος ἀγάπην του ἀπέστειλεν ἐς τοὺς Βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος δύο πολυτίμους ἐικόνας καλλιτεχνικῶς ἐξειργασμένας. Τὰς εἰκόνας ταύτας κατεσκεύασαν ἐς Βηθλεὲμ εἰδικοὶ τεχνῖται ἐπὶ ἑξάμηνον ἐργαζόμενοι. Κατεσκευάσθησαν ἀπὸ σεντὲρ καὶ πιριστάνωσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν Ἁγίαν Ὄλγαν. Παρεδόθησαν διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Πανθρακικοῦ Συλλόγου κ. Παππαντωνίου εἰς τὸν Αὐλάρχην τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μας.

Αἱ Α. Α. Μ. Μ. εὐηρεστήθησαν ν' ἀποδεχθῶσι μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸ ὡραῖον αὐτὸ δῶρον εὐχαριστήσασαι δὲ θερμῶς τὸν εὐγενῆ κληρικὸν τοῦ ἐδήλωσαν ὅτι αἱ εἰκόνες αὗται θὰ καταλίβωσιν ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν κειμηλίων τῶν Ἀνακτόρων.

⁂

Ὀφείλομεν νὰ μὴ παραλείψωμεν νὰ ἐξάρωμεν μίαν ἐπωφελῆ ἐνέργειαν τοῦ ἐκεῖ Προξένου μας κ. Ραφαήλ. Τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Ἐπαμ. Κοντοπούλου ὡς διερμηνέως τοῦ Προξενείου. Ὁ κ. Κοντόπουλος εἶνε Κύπριος τὴν καταγωγὴν καὶ ἀποτελεῖ παράδειγμα ἀξιομίμητον ἀνδρὸς ὅστις κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς ἰσχύος τῆς ἀτομικότητός του. Εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θὰ εὕρετε ἐλαχίστους Ἕλληνας σχεδὸν ἀφανεῖς, ἂν ὅμως γνωρίσετε τὸν κ. Κοντόπουλον εἶνε ὡς ἂν νὰ ἐγνωρίσατε χιλιάδας Ἑλλήνων. Πατριωτισμὸς ἀκράτητος, εὐγένεια αἰσθημάτων ὑπερεκχειλίζουσα, ἀφιλοκέρδεια παροιμιώδης, δραστηριότης ἀκατάβλητος, κοινωνικότης ζηλευτή, εἶνε τὰ κεφαλαιώδη χαρακτηριστικὰ τοῦ εὐγενοῦς Κυπρίου. Ἔμπορος τὸ ἐπάγγελμα ἔχει καλλιτεχνικὴν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν μόρφωσιν. Ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα καὶ τὰς τέχνας, παρακολουθῶν δὲ τὴν παγκόσμιον φιλολογίαν γνωρίζει ἀπταίστως ὅλας σχεδὸν τὰς γλώσσας αἱ ὁποῖαι ὁμιλοῦνται εἰς Ἱεροσόλυμα. Ὁ κ. Ραφαὴλ εἰς αὐτὸν ἐστράφη διὰ τὴν τιμητικὴν θέσιν τοῦ Διερμηνέως τοῦ Προξενείου καὶ ἡ ἐκλογή του αὕτη ὄχι μόνον ἐπεκροτήθη ἀπὸ ὅλους τοὺς κύκλους τῆς Ἁγίας Πόλεως ἀλλὰ καὶ ἀπέδειξεν ὅτι ὁ κ. Πρόξενος γνωρίζει νὰ τηρῇ ἀπαρεγκλίτως τὸ ἐθνικὸν καὶ ἐξόχως πατριωτικὸν πρόγραμμά του διὰ τοῦ ὁποίου κατέκτησε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ τῶν Πατριαρχικῶν καὶ Μοναστηριακῶν κύκλων. Συγχαίρομεν λοιπὸν καὶ τὸν κ. Κοντόπουλον καὶ τὸν κ. Ραφαήλ.

⁂

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι προήχθη ἐς Ἀρχιμανδρίτην ὁ τέως Ἱεροδιάκονος καὶ Κεντρικὸς Ταμίας τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ κ. Ματθίας Παυλίδης. Τῷ ἀποστέλλομεν θερμὰ συγχαρητήρια διότι ἐπαξίως τῆς μορφώσεώς του καὶ τῆς ἀξίας του κατέλαβε τὸ ἐκκλησιαστικὸν αὐτὸ ἀξίωμα.

Δ. Ζ.

Υ. Γ. Μετὰ λύπης πληροφορούμεθα τὴν ἐκεῖθεν μετάθεσιν τοῦ κ. Ραφαήλ. Ἡ σημερινὴ τούλάχιστον Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ κρατήσῃ ἕνα διακριθέντα καὶ ἐπιτυχόντα ὑπάλληλόν της ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα προάγουσα αὐτὸν καὶ ἀμοίβουσα ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς καὶ δὲν ἔπρεπέ ποτε νὰ σκεφθῇ περὶ μεταθέσεώς του.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΝΙΑΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 16)

Ἡ ἀποτυχοῦσα ἀπόπειρα ὑπονομεύσεως τοῦ νέου σταφιδικοῦ καθεστῶτος, ἠδύνατο ἐν τούτοις καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπαναληφθῇ, θέτουσα ἑκάστοτε ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν τύχην τῆς σταφιδοπαραγωγῆς καὶ τὴν ὕπαρξιν τῆς Προνομιούχου. Ἔδει λοιπὸν νὰ ληφθῶσι μέτρα ἀμύνης ριζικά, διασαφηνιζομένων καλλίτερον τῶν περὶ ἐνεχύρων διατάξεων καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν. Ἡ Ἑταιρεία ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι τὴν τοιαύτην τροποποίησιν τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως ἐθεώρει ὡς ὅρον sine qua non τῆς ὑπάρξεως καὶ λειτουργίας της. Ὁ σταφιδικὸς κόσμος ἦλθεν εἰς ἐπικουρίαν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις, κατιδοῦσα τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ὠφελιμότητα τῶν προτάσεων, ἔφερεν ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς τὴν ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1906 σύμβασιν, δι' ἧς ἐτίθετο φραγμὸς εἰς τὴν καταστρατήγησιν τῶν περὶ ἐνεχύρων διατάξεων τῆς προηγουμένης, ὁριζομένης τῆς ἐπὶ τῶν ἐνεχύρων προκαταβολῆς εἰς τὰ $^{7}/_{10}$ τῆς ἀξίας ἀντὶ τοῦ τέως $^{4}/_{5}$, καὶ ἐπιβαλλομένης τῆς ἀναλήψεως τῶν ἐνεχύρων, ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ δανείου, τῇ 1 Μαρτίου—1 Ἀπριλίου. Ἡ Ἑταιρία οὐ μόνον κατάχρησίν τινα αὐτῶν δὲν ἔκαμε μέχρι τοῦδε, ὡς τινες ἐφοβοῦντο, ἀλλ' οὐδ' ἀπλῆν κἂν χρῆσιν οὐδὲ ἅπαξ, ἐξακολουθοῦσα νὰ παράσχῃ δάνεια ἐπὶ προκαταβολῇ καὶ νὰ κρατῇ τὰ ἐνέχυρα εἰς τὰς ἀποθήκας κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐνεχυριαστῶν, παρατείνουσα τὴν εἴσπραξιν τῶν δανείων, ἐνόσῳ δὲν κατεδηλώθη ἔκτοτε ἔκτροπος προσπάθεια ἀποκλεισμοῦ αὐτῶν ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

Πάντα τ' ἀνωτέρω ἀφορῶσι προσπαθείας τῆς Προνομιούχου ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς, συνυπονοούσας δαπάνας μόνον καὶ ζημίας. Διὰ νὰ ζήσῃ ὅμως καὶ δρᾷ ἐπωφελῶς ἡ Ἑταιρία καὶ ἀνταποκριθῇ ἔν τινι μέτρῳ πρὸς τὰς δικαίας ἀξιώσεις τοῦ κεφαλαίου, ἔδει νὰ ἐπιμεληθῇ καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων, καὶ πρὸ πάντων τῆς διαθέσεως τῆς ἐν ταῖς ἀποθήκαις αὐτῆς βιομηχανικῆς σταφίδος. Καὶ ἡ μὲν εἴσπραξις τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων ἐπραγματοποιήθη, βαθμιαίως δὲ διὰ τῆς προόδου τῶν σταφιδικῶν ἐργασιῶν, ἐπραγματοποιεῖτο καὶ ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐπταδράχμου ἀσφαλίστρου. Δυσκολωτέρα ὅμως ἀπέβαινεν ἡ εἴσπραξις τῶν ὑπὸ τῆς Σταφιδικῆς ὀφειλομένων. Ἐκ τῶν 12,540,000 δρχ., αἵτινες ἐφέροντο εἰς χρέωσιν τῆς Σταφιδικῆς λήγοντος τοῦ πρώτου ἔτους 1904-5, εἰσεπράχθησαν μόνον 3,734,000, ἀπέμενον δὲ εἰς χρέωσιν αὐτῆς 8,756,000, ὧν ἡ εἴσπραξις προφανῶς ἀπῄτει μακρὸν διάστημα χρόνου, ἀφοῦ κατὰ τὴν σύμβασιν τὰ πρὸς τὴν Σταφιδικὴν χρέη τῶν παραγωγῶν, ἀνερχόμενα περίπου εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο, ἦσαν πληρωτέα εἰς 6 δόσεις, ἦσαν δ' ἄλλως καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπισφαλῆ. Καὶ ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων δὲ 3,873,000 δρ. πλέον τοῦ ἡμίσεως, ἤτοι δρ. 2.150,000, ἀντεπροσώπευον οὐχὶ χρῆμα ῥευστόν, ἀλλ' ἀξίαν δυσκίνητον καὶ φθαρτὴν καὶ δυσπραγματοποίητον, πολλὰ δηλαδὴ ἑκατομμύρια λιτρῶν σταφίδος. Τὸ κυριώτερον-λοιπὸν μέσον πρὸς ὑλικὴν ταμειακὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑταιρίας, ἀπαραίτητον διὰ τὰς μελλούσας ἀνάγκας τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, ἦτο ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχεῖα καὶ ἐπωφελὴς διάθεσις τῶν ἀποθεμάτων τῆς σταφίδος. Ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὄγκον τῶν ἀποθεμάτων, σταθερῶς αὐξανομένων λόγῳ εἰσφορᾶς καὶ ἐγγείου φόρου κατὰ 90 ἑκ. ἐν. λ. ἐτησίως, ἡ κατανάλωσις ἦτο ἐλαχίστη. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς Προνομιούχου ὑπῆρχον εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Σταφιδικῆς, 97 ἑκ. ἐν. λιτρ., ἕτερα δὲ 70 ἦσαν διατεθειμένα εἰς τὴν βιομηχανίαν, προσετέθησαν δὲ εἰς αὐτὰ ἕτερα 102 ἐντὸς τοῦ ἔτους 1904-5. Ἐν ὅλῳ ὑπῆρχε διαθέσιμον τὸ τεράστιον ποσὸν τῶν 270 περίπου ἑκ. ἐν. λιτρῶν. Ἐκ τούτων ἡ βιομηχανία τῆς παραγωγῆς οἰνοπνεύματος ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἠδύνατο ν' ἀπορροφήσῃ μετὰ βίας περὶ τὰ 15 ἑκ. λ. ἐτησίως, ποσὸν ἐλάχιστον ἀπέναντι τῶν ἀποθεμάτων καὶ τῆς ἐτησίας προσαυξήσεως αὐτῶν. Ἡ προνομιοῦχος, ἐνθαρρύνουσα τοὺς βιομηχάνους, συνήνωσεν αὐτοὺς εἰς συνεταιρικὴν ἐργασίαν, καὶ ἐξησφάλισεν οὕτω διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς οἰνοπνευματικῆς Ἑταιρίας Φινόπουλος καὶ Σια τοῦ Πειραιῶς τὴν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν 15 ἑκ. λ. ἐτησίως εἰς τὴν τιμὴν τῶν 60—80 δρ., ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἤθελε διατεθῇ διὰ δημοπρασίας, ὡς ἡ σύμβασις ὁρίζει. Οἱ ὑπολειπόμενοι μεγάλοι ὄγκοι σταφίδος μόνον ἐν τῷ ἐξωτερικῷ θὰ ἠδύνατο νὰ διατεθῶσι, μετατρεπόμενοι προηγουμένως εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα, οἴνους, μιστέλια, σιρόπια, κτλ. ὧν ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατανάλωσις ἀπηγορεύετο ὑπὸ τῆς συμβάσεως χάριν τῶν οἰνοπαραγωγῶν.

Ἀλλὰ ἡ ὑπάρχουσα ἐν τῷ τόπῳ μεγάλη οἰνοποιητικὴ βιομηχανία, ἐξηντλημένη οἰκονομικῶς καὶ φυτοζωοῦσα, δὲν εἶχε οὔτε τὴν δύναμιν οὔτε τὴν ὀργάνωσιν, ὅπως ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν μεγάλην αὐτῆς ἀποστολήν. Ἠναγκάσθη λοιπὸν ἡ Προνομιοῦχος, παρέχουσα εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ἐργοστάσια ἐργασίαν, νὰ ἐργασθῇ βιομηχανικῶς δι' ἴδιον λογαριασμόν, βολιδοσκοποῦσα τὸ ἔδαφος τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας, καὶ διὰ πειραμάτων ἐν μεγάλῳ ἐπεδίωξε τὴν χρησιμοποίησιν τῆς σταφίδος καὶ τῶν προϊόντων αὐτῆς καὶ εἰς ἄλλας χρήσεις. Ἀπέβλεψεν ἰδίως εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου ὑπὸ διαμετακόμισιν εἰς μεγάλα ποσὰ πρὸς ἀνάμιξιν μετὰ τῶν οἴνων εὐθηνοῦ οἰνοπνεύματος, διὰ τοιούτου παραγομένου ἐκ σταφίδος, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν παρεχομένου, ποιότητος δὲ κατὰ πολὺ ἀνωτέρας. Ἐπίσης ἔθηκε τὰς βάσεις τοῦ δι' οἰνοπνεύματος ἐκ σταφίδος εἰς τὸν ἄρτον τῶν λαϊκῶν τάξεων, καὶ τὴν φορβὴν τῶν κτηνῶν, ἰδίᾳ χοίρων καὶ ἀγελάδων, καὶ πρὸς ἄλλας ποικίλας εἰργάσθη διευθύνσεις.—Διὰ τὰς ἐρεύνας καὶ τὰ πειράματα ταῦτα κατηνάλωσεν ἡ Προνομιοῦχος περὶ τὰ 17 ἑκ. λιτρ. σταφίδος καὶ περὶ τὸ ἥμισυ ἑκ. δρ. Ἦχθη δὲ ἐκ τούτων ἡ Ἑταιρία εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι μόνον διὰ τῆς δημιουργίας ἑνιαίου μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ βιονηχανικοῦ ὀργανισμοῦ, ἠδύναντο νὰ διατεθῶσι τὰ ὀγκώδη ἀποθέματα τῆς σταφίδος, παρεχομένης εἰς πολὺ μικρὰν τιμὴν διὰ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν.

Οὕτως ἡ Προνομιοῦχος ἐδημιούργησε τὴν *Ἑλληνικὴν ἑταιρίαν οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων* καὶ τὸ ἔργον της ἐδραιωθὲν ἀπὸ τὸ πρῶτον αὐτῆς ἔτος, ἐβάδισε πρὸς τὰ πρόσω ἀφοῦ ἐξησφάλισε τὸ μέλλον.

Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1912

ΛΑΪΚΟΝ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

Διὰ τὸν Ἰανουάριον ὁ λαὸς ἔχει ἐκφραστικωτάτας παροιμίας.

Διὰ τὸ αἴθριον τῶν νυκτῶν τοῦ Ἰανουαρίου λέγει:

Τοῦ Γεννάρη τὸ φεγγάρι ἥλιος τῆς ἡμέρας μοιάζει,

Τὸν Ἰανουάριον ὁ ἀγρὸς πρέπει νὰ ἀροτριᾶται διὰ τὴν σπορὰν τοῦ βάμβακος.

Ὅποιος θέλει νὰ βαμβακώσῃ
τὸν Γεννάρη νὰ ὀργώσῃ.

Τὸν Ἰανουάριον ἀρχίζει ἡ καλοκαιρία.

Ὁ Γενάρης κι' ἂν γεννᾶ
τοῦ καλοκαιριοῦ μηνᾶ.

Ἡ γαστρονομία τέλος διὰ τὸν Ἰανουάριον ἔχει καὶ αὐτὴ τὰς παροιμίας της.

Κότα πῆτα τὸν Γεννάρη
καὶ παπὶ τὸν Ἀλωνάρη.

ὡς καὶ τὴν ἀκόλουθον:

Ὄρνιθα τὸν Γεννάρη
κέφαλο τὸν Ἀλωνάρη.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἀπόκρεω — Πολιτικὴ καὶ μασκαράδες — Γαϊτανάκι καὶ ῥόπαλα — Τὸ κομψότατον.— Πῶς διασκεδάζουν οἱ Ἀθηναῖοι.. — Τὰ ἀστεῖα τῶν μασκαράδων.— Ἡ ἀρρώστεια τῆς μαμᾶς.— Ντὰπ-ντούπ.— Ἀποσιωπητικὰ μελαγχολικά.— Ἡ τιμὴ τοῦ πάγου.

Ἀπόκρεω! Ἡ κατ' ἐξοχὴν *Ἑλληνικὴ* ἑορτή. Ὅσοι ἔχουν τὴν ὄρεξιν νὰ παρακολουθοῦν τὴν ἐξέλιξιν τῶν παρ' ἡμῖν πολιτικῶν πραγμάτων, δὲν θὰ δοκιμάσουν καμμίαν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν, διότι ἡ μεταμφίεσις τῶν ἀνθρώπων τῆς πολιτικῆς ὑπερέβη ὡς πρὸς τὴν κωμικότητα τὰς μεταμορφώσεις τῶν μασκαράδων. Αὐτοὶ τοὐλάχιστον φοροῦν μίαν προσωπίδα· οἱ πολιτικοί μας ἀλλάζουν κάθε λίγο προσωπεῖον, ἐμφανιζόμενοι ὡς ἀνορθωταί, ὡς μεταρρυθμισταί, ὡς οἰκονομολόγοι, ὡς φιλελεύθεροι, ὡς σωτῆρες, ὡς ἐθνικοὶ εὐεργέται. Οἱ μασκαράδες βγάζουν καὶ τὴν προσωπίδα· ἀλλ' οἱ πολιτευταὶ διαρκῶς εἶνε μετημφιεσμένοι.

⁂

Καὶ ἐὰν τὸ Ἡμερολόγιον δὲν μᾶς ἐβεβαίωνεν ὅτι ἤνοιξε τὸ Τριῴδιον, ἀρκεῖ ὁ προεκλογικὸς πυρετὸς διὰ νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ ψεύδους, τῆς μέθης, τῆς ἀκολασίας ἦλθε. Τί ἄλλο εἶνε οἱ ἐκλογικοὶ συνδυασμοὶ εἰμὴ ὄμιλοι μετημφιεσμένων, οἱ ὁποῖοι χορεύουν διαρκῶς γαϊτανάκι, κορδακίζοντες περὶ τὸν ἱστὸν τῆς ἐξουσίας, ἐνῶ ὁ λαὸς παίζει τὰ ῥόπαλα, ἀγωνιῶν εἰς τὴν βιοπάλην, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἐξυπνάδα τὰ ῥόπαλα νὰ τὰ στρέψῃ κατὰ τῶν χορευόντων τὸ γαϊτανάκι.

⁂

Συνεστήθη ἐπιτροπὴ πρὸς βράβευσιν τῶν εὐφυεστέρων παραστάσεων κατὰ τὰς Ἀπόκρεω. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὰ βραβεῖα θὰ μείνουν κτῆμα ἐσαεὶ τῆς ἐπιτροπῆς, διότι ἡ ἐξυπνάδα εἶνε προϊὸν ἄγνωστον εἰς τὴν κλασικὴν γῆν τῶν Ἀθηναίων.....φιλελλήνων. Ἐν τούτοις διὰ τὴν ἐξυπνάδα αὐτὴν τῆς ἐπιτροπῆς ζητούσης πνεῦμα, εἶνε αὐτὴ ἡ ἰδία ἀξία βραβεύσεως.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ φανὸν εἰς τὰς χεῖρας θὰ περιήρχετο τὰς Ἀθηναϊκὰς ὁδοὺς διὰ νὰ εὕρῃ ἄνθρωπον — καὶ ὁ ὁποῖος ὑποτίθεται ὅτι γυρίζῃ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Διογένους — ἔπρεπε νὰ ἐβραβεύετο, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἀνεκάλυπτε τὴν ἐπιτροπὴν μετὰ τὴν παρέλασιν τῶν μετημφιεσμένων, διότι ὑπάρχει τὸ προηγούμενον τῆς περυσινῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀπέδρα καὶ ἐξακολουθεῖ ἀπέδρα ὑπὸ τὴν βροχὴν τῶν πορτοκαλίων τοῦ κήπου τῶν Μουσῶν. .

⁂

Δὲν γνωρίζω τί θὰ μαγειρεύσῃ ἡ εὐφυΐα τῶν συγχρόνων Ἀθηναίων καὶ ἂν θὰ εἶνε ἁλατισμένα τὰ διάφορα καρυκεύματα, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ τροφοδοτήσουν τὸ νοῆμον Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ὅσοι ἀναλάβουν νὰ τὸ τέρψουν. Κίνδυνος εἶνε ἐν τούτοις μήπως ἀντὶ νὰ τὸ τέρψουν, τρέψουν αὐτὸ εἰς φυγήν.

Ἐγὼ θὰ ἔδιδα τὰ ἑξῆς βραβεῖα.

1ον. Εἰς τὸν ὄνον τοῦ κ. Μπενάκη συμβολίζοντα διὰ τῶν τριῶν ποδῶν τὴν ἀναγέννησιν τῆς γεωργίας.

2ον. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κ. Κορομηλᾶ.

3ον. Εἰς τὸ «Καζίνο τῶν Φιλελευθέρων».

4ον. Εἰς τὸν ἀδροδίαιτον προστάτην τῶν ἐργατῶν κ. Θεοδωρόπουλον.

5ον Εἰς τὸ λεύκωμα τῶν Ἀτθίδων τοῦ κ. Νέη.

6ον. Εἰς τὴν ἱματιοθήκην τοῦ κ. Σπανδωνῆ, συμφώνως πρὸς τὴν δημοσιευθεῖσαν συνταγήν του.

7ον. Εἰς τοὺς «Ρητορικοὺς λόγους» τοῦ κ. Μιστριώτου.

8ον. Εἰς μίαν νεκροφόρον.

9ον. Θὰ ἔδιδα καὶ ἕνατον βραβεῖον, ἀλλὰ οἱ ἔρανοι δὲν ἐπιτρέπουν μεγαλειτέραν γενναιοδωρίαν.

⁂

Αἱ ἐφετειναὶ Ἀπόκρεω θὰ ἔχουν ὄψιν πολεμικήν. Προετοιμάζονται πελώρια ἅρματα. Καὶ συμφωνοῦν μὲν αὐτὰ πρὸς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, καθ' ἃς οἱ ἁρματωλοὶ διεκρίθησαν, ἀλλὰ σήμερον ὅτε οἱ ἁμαρτωλοὶ πλεονάζουν, ὄχι ἅρματα, ἀλλὰ «Ἁμαρτωλῶν Σωτηρία» ταιριάζει εἰς τὰ χέρ.α μας. Ἀμήν.

⁂

Τὸ κομιτάτον ἐφέτος παρ' ὀλίγον νὰ γενῇ κομμουτάτον. Διεδόθη ὅτι μεταξὺ τῆς Ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς θὰ συγκατεριθμεῖτο εἰς γνωστὸς νυκτόβιος τεχνοκρίτης καὶ εἰς πρώην πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Εὐτυχῶς αἱ διαδόσεις αὗται ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατοι.

⁂

Πολὺ διασκεδαστικοὶ οἱ Ἀθηναῖοι μασκαράδες.

Σᾶς συναντᾷ καθ' ὁδὸν εἷς ὅμιλος μετημφιεσμένων.

— Σᾶς γνωρίσαμε, σᾶς γνωρίσαμε....

— Τί διάβολο! ἀπαντᾶτε, ἀφοῦ εἶμαι χωρὶς μάσκα.

— Μὰ ἀκριβῶς, τώρα εἶσθε μασκαρᾶς.

Αὐτὸ λέγεται Ἀθηναϊκὸν ἀστεῖον.

⁂

Ἄλλος διάλογος τῆς ὑπὸ μάσκαν εὐφυΐας.

— Τί κάνῃ ὁ Κοκός;

— Καλά, εὐχαριστῶ!

— Πῶς εἶνε ἡ μαμά του;

— Ἄρρωστη ἡ καϋμένη ἀκόμη.

— Καλὲ τί λέτε; Καὶ ὑπάρχει κίνδυνος;

— Δυστυχῶς.

— Ἀχ! Πῶς τὴν λυποῦμαι. Τόσον νέα!...

Αὐτὸ λέγεται Ἀθηναϊκὴ εὐθυμία.

⁂

Μπρρρρ! Γκρρρρρ!.... (Γαυγίσματα τῶν ζωηροτέρων μασκαράδων).

Ντάπ.....ντοὺπ (Μιλοῦν ἡ φοῦσκες τῶν πιερρότων).

.....(Ἀποσιωπητικά, ἡ εὐγλωττία τῶν ὑπολοίπων μασκαράδων).

Αὐτὸ λέγεται ὅμιλος προσωπιδοφόρων ἐπισκεπτόμενος τὰ σαλόνια διὰ νὰ σκορπίσῃ γέλοια καὶ χαρές!

⁂

Κατόπιν τῶν ἀστείων τὰ ὁποῖα θὰ λεχθοῦν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀπόκρεω, οἱ ἰδιοκτῆται παγοποιείων ἀπεφάσισαν νὰ ὑψώσουν τὴν τιμὴν τοῦ πάγου, ἕνεκα τῆς μεγάλης καταναλώσεως.

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΑΓΟΝΟΣ ΕΠΟΧΗ

Νὰ μίαν ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ μόδα δὲν ἔχει τίποτε νὰ μᾶς πῇ, ἐνῶ τὰ περιοδικά της δὲν κάμνουν τίποτε ἄλλο, ἢ νὰ ἐπαναλαμβάνουν μὲ νέας λέξεις ὅ.τι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ξέρομεν. Καὶ δὲν εἶνε παράδοξον ὅ,τι συμβαίνει, διότι τώρα θὰ εἶνε πλέον πολὺ ἀγγὰ καὶ σχεδὸν ἐντελῶς περιττὸν νὰ μιλήσῃ κανεὶς γιὰ χειμωνιάτικη μόδα· καθένας ἔχει βέβαια κάμει πρὸ πολλοῦ ὅ,τι τοῦ ἐχρειάζετο ἐναντίον τοῦ ψύχους, καὶ δὲν μένει ἢ πολὺ ὀλίγος καιρὸς ἀκόμη, γιὰ νὰ ἀνάγεται καὶ ἡ παροῦσα ἐποχὴ στὸ παρελθόν. καὶ ὅτι σήμερον θεωρεῖται ὡς dernier cri μεθαύριον θὰ εἶνε démodé. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄνοιξις ἀφ' ἑτέρου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ. Τώρα μόλις, οἱ τεκταίνοντες τὰ τῆς μόδας θὰ καταστρώσουν τὰ σχέδιά των.

Αἱ κομψαὶ καὶ περιώνυμοι ἠθοποιοὶ τῶν Παρισίων, θὰ σκαλίζουν ὅλας τὰς ἐποχὰς γιὰ νὰ ψαρεύσουν ἀπ' αὐτὰς κάτι νέο γιὰ τὰ ἀνοιξιάτικα φορέματά των, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐκπλήξουν, ἐνῶ μέσ' τὰ ὡραῖά των κεφαλάκια, θὰ γεννᾶται μαζὶ μὲ τόσα χαριτωμένα πράγματα καὶ κάθε εἶδους ἐκκεντρικότης, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ καθῆκον νὰ ἐπαυξήσῃ μὲ μίαν του προσθήκην ὁ ράπτης ποὺ ἀνέλαβε τὴν ἐκτέλεσίν της. Συγχρόνως εἰδικοὶ ζωγράφοι συνεργάται τῶν ἀνωτέρω, ἑτοιμάζουν ἤδη τὰ πρῶτά των ἐπὶ τῆς μόδας σκίτσα τὰ ὁποῖα θὰ θαυμάσωμε στ' ἀνοιξιάτικα περιοδικά.

Ὥστε τίποτε ἀκόμη ἕτοιμον, τίποτε τὸ γνωστόν.

Μόνον αἱ ὑπέρπλουτοι Ἀμερικανίδες καὶ αἱ κάπως πτωχότεραί των Εὐρωπαῖαι, ἀφοῦ διεσκέδασαν ὅσο καλλίτερα μποροῦσαν στὸ πανδαιμόνιον τῶν μεγαλουπόλεων καὶ ἐγόρτασαν χιόνι, πάγους, παιχνίδια, πολυτέλειαν, στὰ Ἐλβετικὰ βουνά, θέλουσαι νὰ ἰδοῦν μιὰ ὥρα ἀρχίτερα τὸν ἥλιο καὶ ν' ἀπολαύσουν τὴν φυσικὴν θερμότητά του τὴν ὁποίαν ἐστερήθησαν τόσο καιρὸ μαζεύουν τὰς ἀποσκευάς των καὶ ξεκινοῦν γιὰ τὰ νότια δηλαδή, γιὰ τὴν Κυανῆ Ἀκτή, Ἀλγέριον, Μαδέρα, Αἴγυπτον, Κέρκυραν.

Καὶ τί ἀποσκευαὶ εἶν' αὐταί. Τί πλοῦτον καὶ πολυτέλειαν κρύβουν τὰ μπαοῦλά των; Σωρεῖαν φορεμάτων καμωμένων ἐπίτηδες γιὰ τὸ ταξεῖδι αὐτό, διὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἰδιαίτερος κλάδος μόδας, ὑπὸ τὸ ὄνομα μόδα du Midi. Ναί, λέγει τὸ περιοδικὸν «Femina», τὰ φορέματάμας πρέπει νὰ συμφωνοῦν καὶ μὲ τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον θὰ τὰ φορέσωμε, πρέπει νὰ ἐναρμονίζωνται πρὸς τὸ χρῶμα τ'οὐρανοῦ, πρὸς τὴν βλάστησι ποὺ θάλλει γύρω μας, τὴν ἀτμόσφαιρα ποὺ μᾶς περιβάλλει, πρὸς τῆς ζωηρὲς ἢ ἄτονες ἡλιακὲς ἀκτῖνες. Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὸν κανόνα αὐτόν, αἱ Εὐρωπαῖαι καὶ Ἀμερικανίδες, αἱ ὁποῖαι γιὰ κάθε ἐποχὴ ἔχουν καὶ ἰδιαιτέραν διαμονὴν ἑτοιμάζουν ὅ,τι τοὺς χρειάζεται.

(Ἐκ τῆς «Ἑλληνίδος»)

Ἀλλὰ τί ἄραγε νὰ περιλαμβάνῃ τὸ μικροσκοπικὸν αὐτὸ ὅ,τι;

Κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς, ἐκεῖναι ποὺ φεύγουν γιὰ τὸ Midi πρέπει νὰ ἔχουν μαζί των: Ἕνα φόρεμα βελουδένιο, ἕνα ἀπὸ ἀνοικτὸν χρῶμα drap, ἕνα σκοῦρο μεταξωτό, ἄλλο ἀπὸ ταφτά, κι' ἄλλο ἀπὸ μπατίστα ἢ λινό. Σ' αὐτὰ ἂς προσθέσωμεν ὅ,τι τοῦ ταξειδιοῦ, ὅ,τι τῶν ἐκδρομῶν κ' ὅσα θέλετε τοῦ γεύματος, τὰ ὁποῖα φυσικὰ θὰ εἶνε ντεκολτέ, ἀφοῦ ἡ ἀγγλικὴ συνήθεια κατέλαβεν ὅλον τὸν ὀπωσδήποτε ἐπίσημον κόσμον. Εἶνε ἄλλως τε τόσον πολυτελῆ τὰ ξενοδοχεῖα τῶν τόπων ἐκείνων εἰς τὰ ὁποῖα ὕστερα ἀπὸ τοὺς πάγους καὶ τὰ χιόνια πηγαίνουν νὰ λιαστοῦν οἱ Βόρειοι ὥστε δὲν θὰ ἦτο κἂν ἐπιτετραμμένον μία κυρία νὰ παρουσιασθῇ μὲ κλειστὸν φόρεμα, Οὕτω λοιπὸν εἶνε ἀπαραίτητες καὶ ἡ διάφορες écharpes γιὰ νὰ σκεπάζουν τοὺς ὤμους, ἡ ὁποῖες ἐνῷ μέχρι τοῦδε ἦσαν ἀπὸ μουσελίναν καὶ τοῦλι, τώρα γίνονται ἀπὸ τὴν ἀριστοκρατικὴν Ἑρμίν. Ἀλλ' αὐτὴ δὲν εἶνε ἀρκετὴ διὰ τὰς πρακτικὰς κομψευομένας, αἱ ὁποῖαι φοβοῦνται, τὰς τόσον συνήθεις καιρικὰς μεταβολὰς τῶν νοτίων κλιμάτων, ἔτσι λοιπὸν ἐφοδιάζονται μ' ἕνα πλῆρες μάλλινα, μὲ ἐξ δὲ τουλάχιστον ὀμπρέλλας τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ἡλίου. Ἀναριθμητες εἶνε ἡ τραχηλιὲς ἀπὸ δαντέλλαν τῆς Βενετίας ἢ quipure, ἡ ζῶνες, φιόγκοι, τεχνητὰ ἄνθη καὶ τὰ διάφορα ἐκεῖνα μικροπράγματα τὰ τόσο ἀπαραίτητα γιὰ κάθε καλλωπισμό.

Τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν μὲ τὰ φορέματα ἔχουν τὰ καπέλλα, φυσικὰ δὲ οὔτε τὰ παπούτσια ὑστεροῦν.

Φαντασθῆτε λοιπὸν ποίαν εἰκόνα παρουσιάζουν αἱ συγκεντρώσεις αὐταί, ὅπου μαζὶ μὲ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν κομψότητα τῶν ἀμοιέσεων βασιλεύει ἡ γυναικεία χάρις καὶ ὡραιότης, ἐνῷ τὸ κάλλος τῆς γύρω φύσεως συναγωνίζεται πρὸς αὐτά Γι' αὐτὸ λοιπὸν θεωροῦνται ὡς εὐνοουμένοι τῆς ζωῆς ἐκεῖνοι ποὺ μποροῦν νὰ παρευρεθοῦν καὶ ν' ἀπολαύσουν μίαν τέτοιαν συνάθροισιν. Τὸ μάτι τους χορταίνει τὸ ὡραῖον, χωρὶς νὰ προφθάσουν νὰ τὸ βαρεθοῦν διότι διαρκῶς εὑρίσκονται ὑπὸ ἀλλαγήν. Σὲ λίγο ἀφήνουν παλὶ τὰ νότια γιὰ νὰ πᾶν σὲ καμμία ἀπὸ τὰς δροσερὰς ἐκείνας Εὐρωπαϊκὰς λουτροπόλεις.

Σὲ λίγο, ἀγαπηταὶ ἀναγνώστριαι, καθοριζομένης πλέον τῆς ἀνοιξιάτικης μόδας θὰ τὴν μάθετε ἐπακριβῶς ἀπὸ τὴν «Ἑλληνικὴν Ἐπιθεώρησιν».

Δις Μ. Π.

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΛΠΙΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Μετὰ θριαμβευτικὴν ἐν Γερμανίᾳ περιοδείαν ἦλθεν ἔξαφνα εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ἔξοχος καλλιτέχνις τοῦ ἄσματος δεσποινὶς Ἐλπὶς Καλογεροπούλου. Παραμένουν ζωηραὶ ἀκόμη αἱ ἐντυπώσεις ἐκ τῆς περυσινῆς παρ' ἡμῖν ἐμφανίσεώς της, κατ' οὐδὲν δὲ ὑπελείφθησαν ἐκείνης καὶ κατὰ τὴν νέαν ἐφέτος διέλευσίν της. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ δοθείσης συναυλίας της ἀπετελεῖτο ἐξ ἐκλεκτοτάτων τεμαχίων μουσουργῶν ἀκμασάντων κατὰ διαφόρους ἐποχάς, δι' ὧν παρουσιάσθη οὕτως εἰπεῖν ἀπτῶς ἡ ἐξέλιξις τῆς μουσικῆς προόδου. Ἡ τόσον ἐκφραστικὴ φωνή της, ἡ πλουσία εἰς τόνους καὶ λυρική, ἐζωντάνευσε τὰς ἐμπνεύσεις τῆς ἁρμονίας καὶ τὸ πυκνότατον καὶ ἐξόχως φιλόμουσον ἀκροατήριον ζωηρότατα καὶ συνεχῶς τὴν ἐπευφήμει. Κατὰ τὴν συναυλίαν τῆς δεσποινίδος Καλογεροπούλου ἐθαυμάσθη ἡ ἀντοχὴ αὐτῆς· ἐτραγούδησε δώδεκα ἄσματα μόνη, ἐκτελέσασα ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα, καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Βασενχόβεν. Ἡ δεσποινὶς Καλογεροπούλου μετέσχε καὶ εἰς τὰς συναυλίας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἑλλ. Κουϊντέτου.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑ

Ἡ νέα συναυλία τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας ἡ δοθεῖσα ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας αὐτῆς ἀπέδειξε καὶ πάλιν τὴν ζωτικότητα τοῦ σωματείου καὶ τὴν δεξιότητα τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Λάβδα. Ἐξετελέσθησαν μετὰ πολλῆς ἀκριβείας συνθέσεις τοῦ Adam, *τοῦ* Saint-Saëns, *τοῦ* Bijet, *τοῦ* Krier, *ἀλλ' ἀληθῆ ἐνθουσιασμὸν προεκάλεσεν ἡ ἐξ ἑλληνικῶν θεμάτων ἀποτελεσθεῖσα Ἑλληνικὴ συμφωνία τοῦ κ. Λάβδα, ἡ ἀποδώσασα ὅλην τὴν χάριν καὶ τὴν μελῳδίαν τοῦ δημοτικοῦ μέλους. Εἰς τὴν συναυλίαν μετέσχεν ἡ δεσποινὶς Λυμπεροπούλου, ἡ ὁποία ἐτραγούδησε πολὺ εὔμορφα.*

Τμῆμα τῆς Μανδολινάτας ἀνεχώρησεν ἤδη εἰς Ἀμερικὴν ὅπως δώσῃ συναυλίας. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐνθουσιώδους θὰ τύχῃ ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων.

Η «ΤΕΧΝΗ»

Καὶ ἡ δευτέρα προεσπερὶς τοῦ Μουσικοῦ καὶ φιλολογικοῦ συλλόγου ἡ «Τέχνη» εἶχε πολλὴν ἐπιτυχίαν. Μετέσχον μέλη τοῦ μουσικοῦ καὶ τοῦ δραματικοῦ τμήματος. Ἡ δεσποινὶς Noyer *καὶ ὁ κ. Ι. Μπονῦνος ἐξετέλεσαν ἀ* quatre mains *τὴν* Zampa *τοῦ* Herold, *ὁ κ. Α. Γιαννόπουλος ἐπὶ τετραχόρδου συνοδείᾳ ἐπὶ κλειδοκυμβάλου ὑπὸ τῆς δεσπ. Φανῆς Αὐγερινοῦ ἔπαιξε τὴν* Cavotte *τοῦ* Raff, *ἡ δὶς Κικὴ Ἀθανασιάδου συνοδευομένη ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Λιλῆς Μόσνερ ἔψαλε μέρος τοῦ* Cid *τοῦ Μασενὲ καὶ τὸ* Rossignol *τοῦ Βιανέζι, ἡ δεσποινὶς Περσεφόνη*

Γρυπάρη ἀπήγγειλε τὸν «Δησμονημένον ἥρωα» τοῦ κ. Στρατήγη καὶ δύο ποιήματα τοῦ κ. Πολέμη, τὸ «Νερωμένο κρασί» καὶ τὸν «Χρυσὸν καὶ μάρμαρον». Πάντες οἱ ἐκτελεσταί, καὶ ἰδίως ἡ δεσπ. Γρυπάρη, κατεχειροκροτήθησαν.

ΦΛΟΡΙΖΕΛ

Καὶ πάλιν ἐφέτος, διὰ τελευταίαν φοράν, διῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ διάσημος βιολιστὴς Φλοριζὲλ φὸν Ρέϊτερ. Τὸ πρόγραμμα ἐκλεκτότατον ἐξετελέσθη μετὰ μοναδικῆς ἀκριβείας. Ὁ Φλοριζὲλ διωρίσθη ἤδη καθηγητὴς ἐν Βερολίνῳ καὶ παύει συνεπῶς τὰς περιοδείας του. Τῆς συναυλίας μετέσχεν καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν κ. Μπουστιντούη.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὸ θαυμάσιον μουσούργημα τοῦ Σοῦμπερτ, μὲ τὸ ὁποῖον ἐτερματισθη τόσον προώρως ἡ φωτεινὴ ζωή του, ἐξετελέσθη ἐν τῷ Ὠδείῳ Λόττνερ μετὰ ἐντελείας τιμώσης τὴν ἱκανότητα τοῦ καθηγητοῦ κ. Μπέμμερ. Χορωδία μικτὴ πολυμελὴς ἁρμονικώτατα ἔψαλε τοὺς περιπαθεῖς ὕμνους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν «Λειτουργίαν», μεγαλοπρεπῆ εἰς ἔκφρασιν καὶ πάθος. Ἰδίως τὸ κουαρτέτο, δυσκολώτατον, ἀπεδόθη ἄριστα. Τὸ Ὠδεῖον Λόττνερ προσφέρει ἀληθῆ ἐκδυλεύσιν εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν φιλοτέχνους διὰ τῆς διερμηνείας τῶν θαυμασίων ὀρατορίων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἰανουάριος

Σοβαρωτατον πολιτικὸν γεγονὸν ἔλαβε χώραν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα. Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος παρέστη εἰς Σόφιαν εἰς τὰς ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Βουλγάρου Διαδόχου τελεσθείσας ἑορτάς. Καὶ ἡ μετάβασις τοῦ Διαδόχου ἐγένετο διὰ μέσου τῆς Κων)πόλεως!

Ἐκεῖ ὅπου συγκεντροῦνται ὅλοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ οἱ πόθοι καὶ τὰ ὄνειρα, ἐκεῖ ὅπου ἀντηχεῖ ἀκόμη ἡ κραυγὴ τοῦ τελευταίου ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας πίπτοντος καὶ θυσιαζομένου ἡρωϊκῶς, ἐκεῖ ὅπου τὸ ὄνομα τοῦ Ἕλληνος Διαδόχου δονεῖ κάθε ἑλληνικὴν καρδίαν, ἐκεῖ ὅπου ἐδρεύει ὅμως ἡ ἀπολυταρχία καὶ τυραννία ἐκεῖ ἐνεφανίσθη,ὡς ὀπτασία, ὁ πρωτότοκος τῆς Ἑλλάδος σπεύδων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τὸ ὁποῖον τοῦ ἀνέθεσεν ἡ πατρίς. Καὶ ἡ πατρὶς ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἐξυπηρέτει ὕψιστα πολιτικὰ καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα ἀναθέτουσα τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ εἰς τὸν μέλλοντα Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ εἴδομεν αὐτὸν παγκυριακῶς καὶ ἐπιδεικτικῶς διευθυνόμενον πρὸς τοὺς τέως ἐχθίστους τῇ πατρίδι καὶ κρατοῦντα κλάδον ἐλαίας δι' αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ συγρόνως ξίφος διὰ τοὺς διώκτας τοῦ Ἑλληνιμοῦ γείτονάς μας καὶ γείτονας τῶν τέως ἐχθρῶν μας. Καθ' ἡμᾶς, συνδυάζοντας τὰς συνεννοήσεις Πατριάρχου καὶ Σαράρωφ καὶ ὅλας τὰς ἄλλας Ἑλληνοβουλγαρικὰς ἐκδηλώσεις φιλίας, τοιαύτην σημασίαν ἀποδίδομεν εἰς τὴν μετάβασιν τοῦ διαδόχου εἰς Σόφιαν.

Ἐντεῦθεν ὅμως γεννᾶται ἐν σοβαρωτατον ἐθνικὸν ζήτημα. Εἶναι εἰς θέσιν ὁ Ἑλληνισμὸς ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν μῆνιν καὶ τὸν χόλον τῆς Τουρκίας; Εἶνε εἰς θέσιν τὸ ἐλεύθερον Κράτος νὰ ὑπερασπίσῃ τοὺς ἀνυπερασπίστους ὁμογενεῖς τῆς Τουρκίας, οἱ ὁποῖοι εἶνε τὰ αἰώνια θύματα τῶν ἀπεριοκεψιῶν μας καὶ τῆς ἀδυναμίας μας; Δυστυχῶς οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀγνοοῦσι τὸν τυραννούμενον Ἑλληνισμόν, τὸν ἀληθῆ αὐτὸν μάρτυρα. Τὸν ἀγνοοῦν καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε τὸν ὑπελόγισαν εἰς τὰς σκέψεις των καὶ τὰ διαβήματά των. Εἴθε λοιπὸν νὰ ἔφθασεν ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Κυβερνῆται τῆς Ἑλλάδος νὰ θεωροῦν ἑαυτοὺς ἱκανοὺς νὰ προβαίνωσιν εἰς τὰς ἀποφάσεις των μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ μὴ ἀφίνουν καὶ τοὺς ἀδελφούς μας ἀνυπερασπίστους καὶ τοὺς τυράννους ἀτιμωρήτους. Ἂν ἦλθεν ἡ στιγμὴ αὐτή, εὐλογητὴ ἡ σκέψις ἥτις ὡδήγησε τὰ βήματα τοῦ Κωνταντίνου εἰς τὴν Σόφιαν διὰ μέσου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

*

Ἐκ τῶν παλαιῶν κομμάτων, ἀδρανησάντων, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς Β'. Ἐθνοσυνελεύσεως, ἀνέκυψε πρώτη ἡ ὑπὸ τὸν κ. Θεοτόκην μερίς. Κατῆλθεν οὗτος ἐκ Κερκύρας εἰς Ἀθήνας καὶ ἔδωσε τὸν τόνον τῆς συνήθους προεκλογικῆς κομματικῆς ζυμώσεως κατ' ἀρχὰς μὲν διὰ τῶν ἀνεπισήμων δηλώσεών του, κατόπιν διὰ τῶν ἡμιεπισήμων πρὸς τὸν κ. Πώπ ἀνακοινώσεών του, καὶ τέλος διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν γνωμῶν του εἰς εὐρὺν κύκλον πολιτικῶν του φίλων καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου. Ὁ κ. Θεοτόκης, ὡς εἶνε φυσικόν, ὑπεραμύνεται τῆς πολιτικῆς του καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς καλλιτερεύσεως τῆς τύχης τῆς πατρίδος μέτρων του καὶ κατακρίνει τὴν πορείαν καὶ τὰς πράξεις τοῦ ἀνορθωτικοῦ καθεστῶτος. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐγεννήθη σοβαρὸν ζήτημα διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κόμματός του, ἡ τακτικὴ τοῦ κορυφαίου ἐκ τῶν φίλων του κ. Γούναρη ὁ ὁποῖος, χωρὶς νὰ φαίνεται ἀποχωριζόμενος τοῦ κ. Θεοτόκη, ἔθεσε φραγμοὺς ἀνυπερβλήτους μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ τέως Ἀρχηγοῦ του. Τὸν σάλον τὸν προκληθέντα ἐκ τῶν τοιούτων τάσεων τοῦ κ. Γούναρη ἦλθε νὰ ἐπιτείνῃ ἡ ἀποσκίρτησις τοῦ ἐκ τῶν πρώην ὑπουργῶν τοῦ κ. Θεοτόκη, κ. Στάη, ὁ ὁποῖος εἰς ἐπίμετρον ἐδημοσίευσε δριμὺ κατηγορητήριον κατὰ τοῦ τέως Ἄκρου Ἀρχιερέως τοῦ κόμματος παρὰ τοῦ ὁποίου οὐχὶ ἅπαξ ὁ κ. Στάης ἐδέχθη ὄχι μόνον τὰς θερμὰς εὐλογίας ἀλλὰ καὶ τὸ χρῖσμα τῆς ὑπουργείας. Τὸ τοιοῦτον δὲν ἐθεωρήθη γενναῖον παρὰ τοῦ κοινοῦ καὶ ἂν ὑπῆρξαν ὀλίγοι οἱ θαυμάσαντες

τὸ θάρρος τοῦ ὁρμητικοῦ καὶ ἀκρατήτου κ. Στάη, ὑπῆρξαν πολλοὶ οἱ ἐπικρίναντες τὸ διάβημά του, ὡς ὀλιγώτερον ἴσως ἀνευλαβές, ὡς θῖγον ὅμως καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον καὶ ἀντανακλῶν ἐπ' αὐτοῦ περισσότερον. Ἡ μῆνις ὅμως κατὰ τοῦ κ. Θεοτόκη δὲν ἐσταμάτησεν ἕως ἐδῶ, διότι τρίτος πολιτικός του φίλος ἐκ τῶν ὑπουργειοθηρῶν μὲν τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον καὶ τὴν σχετικὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς τὰς γνώμας, ὁ κ. Κουντουριώτης, ὁ ἐξ Ὕδρας ἐπιφανὴς πολιτευτής, ἐδημοσίευσεν ἐπίσης, μὲ φράσιν ἠπίαν μὲν ἀλλ' ἔντονον καὶ μὲ εἰκόνας ζωντανάς, γεγονότα θετικὰ καὶ ἀναμφισβήτητα τοῦ πολιτικοῦ παρελθόντος τοῦ κ. Θεοτόκη.

Τὸ δημοσίευμα τοῦτο ἐπροξένησε πολλὴν ἐντύπωσιν διότι ἦτο πλῆρες ἀπὸ ἀληθείας, αἱ ὁποῖαι εἰσήρχοντο βαθέως εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀναγνώστου, καὶ παρεῖχον σαφῆ εἰκόνα τῶν ἀφορμῶν ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἐκακοδαιμόνησε κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ πατρίς μας. Παρὰ τοῦτο ὁ κ. Θεοτόκης μὲ σθένος νεανικὸν καὶ μὲ πόθον ἀκράτητον ἀναμίξεως εἰς τὸν δημόσιον βίον ἐξέθηκε τὰς πολιτικάς του γνώμας, ἐπέκρινε τὴν Κυβέρνησιν, ἐδικαιολόγησε τὸ παρελθόν, ἐμέμφθη τὸ παρόν, ἀπετάχθη τὰς παλαιὰς μεθόδους, συνεδύασε τὴν μὴ ἀποκρυπτομένην σημερινὴν πολιτειακὴν πρόοδον μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα αὐτὸς πρῶτος εἰσηγήθη καὶ τὸ σουδαιότερον, καθ' ἡμᾶς, ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς καταλλήλου διαμορφώσεως τῆς τελωνειακῆς νομοθεσίας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας. Διὰ τὰς τελευταίας του λέξεις αἵτινες ἀποτελοῦν ὁλόκληρον πρόγραμμα ζωῆς καὶ προόδου τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον δέον νὰ στραφῶσιν ὅλα τὰ ὑγιᾶ στοιχεῖα τοῦ τόπου, ὀφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν τὸν κ. Θεοτόκην, ἐὰν ταῦτα εἶνε αἱ βάσεις πραγματικοῦ προγράμματος καὶ ὄχι αἱ συνήθεις ἀνεκτέλεστοι ὑποσχέσεις τῶν πολιτικῶν τῶν λόγων καὶ τῆς ρουτίνας. Σχετικαὶ δηλώσεις ἐγένοντο καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Μαυρομιχάλη.

Ἐν τῷ μεταξὺ μέγας ἀγὼν διεξάγεται πρὸς κατάρτισιν τῶν συνδυασμῶν καὶ ἀναμένονται διὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς αἱ δηλώσεις καὶ τοῦ τρίτου κομματικοῦ παράγοντος, τοῦ κ. Ράλλη.

20 Ἰανουαρίου 1912. Δ. Ζ.

ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΚΕΠΕΤΖΗΣ

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Αἰγύπτου εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ συγκαταριθμῇ μεταξὺ τῶν μελῶν του μίαν ἐξέχουσαν προσωπικότητα. Τὸν κ. Μ. Κέπετζην. Καὶ ἠδύνατο ἐπὶ πλέον νὰ εἶνε ὑπερήφανος καὶ ἀπέναντι τῶν ξένων διότι ἐν μέσῳ αὐτῶν κατεῖχεν ὑπερέχουσαν θέσιν ὁ διακεκριμένος ἐπιστήμων μὲ τὴν βαθεῖαν μόρφωσιν, τὸν ἀδαμάντινον καὶ ἄσπιλον χαρακτῆρα καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Κέπετζη ἐν Αἰγύπτῳ, δὲν ὠφείλετο εἰς τυχαῖον γεγονός. Ὠφείλετο εἰς τὸν πόθον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ Ἐφέτου ἐν τοῖς Μικτοῖς Δικαστηρίοις τῆς Αἰγύπτου καταλάβῃ ἐπιστήμων μεγάλου κύρους, διεθνοῦς φήμης καὶ ἐξόχων ἐπιστημονικῶν ἐφοδίων. Καὶ πάντα ταῦτα συνεκέντρου ὁ κ. Κέπετζης ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασεν νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐπίζηλον θέσιν ἐν Ἑλβετίᾳ διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν τιμητικὴν ἐντολὴν τῆς πατρίδος του. Ἀτυχῶς λόγοι ὑγίειας ἐ-

Μιχαὴλ Σ. Κέπετζης

πεχρέωσαν τὸν κ. Κέπετζην νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεως ταύτης πρὸς μεγίστην θλῖψιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Αἰγύπτου, ὅστις ἐθεώρει τιμήν του καὶ καύχημά του τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κ. Κέπετζη εἰς τὸ περίβλεπτον αὐτὸ δικαστικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Φαραώ. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀναγράφομεν ἐν μεγίστῃ συντομίᾳ βιογραφικάς τινας σημειώσεις τοῦ ἀνδρός, διὰ νὰ γνωσθῇ ἡ φωτεινὴ δρᾶσις τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ τέκνου τῆς πατρίδος.

Ἐγεννήθη κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1865 ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου κ' ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ (1882). Ἐσπούδασε τὴν νομικὴν ἐν Γαλλίᾳ. Πρόλυτης ἐν Αἴξ (1885), ἀνηγορεύθη διδάκτωρ ἐν Παρισίοις (1890), ὅπου ἠκολούθησεν ἐπὶ διετίαν καὶ τὰ μαθήματα τοῦ διπλωματικοῦ τμήματος τῆς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα εἰδικὰ μαθήματα ἐν τῇ Σορβώνῃ καὶ τῷ *Collège de France*. Τῷ 1891 προσελήφθη ὡς βοηθὸς γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, ἧς καὶ εἶνε μέλος ἀπὸ τοῦ 1895. Διὰ τῆς Ἀκαδημίας ταύτης, ὡς καὶ ἀτομικῶς, περιῆλθεν ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, παρατείνας τὴν διαμονήν του ἐπὶ διετίαν ἐν Γερμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ.

Τὸ 1896 ἐγκατεστάθη ἐν Βέρνῃ τῆς Ἑλβετίας, γενόμενος ὑφηγητὴς καὶ κατόπιν καθηγητὴς τοῦ αὐ-

τόθι Πανεπιστημίου, ὅπου ἐδίδαξε τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ἐπὶ δωδεκαετίαν.

Ἐκεῖ εὑρέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πανελβετικοῦ ἔργου τῶν φιλελληνικῶν ἐράνων, τοῦ ἀποστείλαντος τὸ 1897 ὑπὲρ τὰς 100,000 φράγκων ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐν Κρήτῃ σφαγῶν. Ἀντεπροσώπευσεν ἐπισήμως τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐν τῷ διεθνεῖ συνεδρίῳ τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας (Βέρνη 1896), ὡς κ' ἐν τῷ διπλωματικῷ συνεδρίῳ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, (Γενεύη 1906), ὅπου καὶ εἰργάσθη ἐπὶ ἕνα μῆνα ὡς εἷς ἐκ τῶν τεσσάρων εἰσηγητῶν τῆς νέας διεθνοῦς συμβάσεως.

Ἐπὶ εἰκοσαετίαν σχεδὸν ἐδημοσίευσε, γαλλιστί, ἑλληνιστὶ καὶ γερμανιστί, διαφόρους σπουδαίας καὶ κύρους μελέτας, ἰδίως Διεθνοῦς δικαίου καὶ Ἀνατολικῶν ζητημάτων.

Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1908 μέχρι Ἰανουαρίου 1912 εἰργάσθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὡς μέλος τοῦ αὐτόθι Μικτοῦ Ἐφετείου. Ὡς Ἕλλην Ἐφέτης ἐν Αἰγύπτῳ, ὑπῆρξεν ἐπίσης ἐπὶ τετραετίαν καὶ διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Διεθνεῖ Ἐπιτροπῇ τῶν Δικαστικῶν μεταρρυθμίσεων.

Μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῇ πολυτίμῳ ἀρωγῇ τῆς κυρίας καὶ τοῦ κυρίου Ἐμ. Μπενάκη, ἵδρυσε τῷ 1909 τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ «Σύνδεσμον προστασίας τῶν Ἑλληνίδων» ὅστις—ἰδίᾳ διὰ τῶν ἄριστα λειτουργούντων ἔκτοτε Ἀσύλων του— συνετέλεσεν, ἐντὸς διετίας μόνον, εἰς τὴν διάσωσιν δισχιλίων περίπου Ἑλληνίδων ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς ἐθνοκτόνου σωματεμπορίας.

Λόγοι ὑγείας, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς εὐγενοῦς συζύγου του ἐπὶ πλέον, τὸν ἠνάγκασαν νὰ παραιτηθῇ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπιστρέφων εἰς Ἐλβετίαν, ὅπου εὑρίσκεται ἤδη ἀπὸ διετίας ἡ σύζυγός του, ἀσθενήσασα ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Φαραώ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΠΡΕΣΒΕΥΤΙΚΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἐκλεκτούς, οἱ ὁποῖοι ἐμπνέονται ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ ἀρύονται μάθησιν ἐκ τῆς προγονικῆς σοφίας, ἐξέχουσαν θέσιν κατέχει ὁ διαπρεπὴς ἐν Λονδίνῳ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Γεννάδιος. Ὁ κ. Γεννάδιος κάτοχος μιᾶς τῶν πολυτιμοτέρων βιβλιοθηκῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγκέντρωσιν ἔργων καὶ συγγραμμάτων καθαρῶς ἑλληνικῶν, διέρχεται τὰς ὥρας τῆς ἀνέσεώς του ἐν μέσῳ τῶν ἀγαπητῶν του συγγραφέων ἀντλῶν ἐκεῖθεν διδάγματα καὶ πλουτίων ἔτι μᾶλλον τὰς πολλὰς γνώσεις του καὶ καθιστῶν ἀσύγκριτον τὴν ὑπέροχον μόρφωσίν του. Ἐνθυμούμεθα τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἀπεκομίσαμεν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν ἀχανῶν ἐκείνων αἰθουσῶν αἱ ὁποῖαι περικλείουσιν ὅτι ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν παρήγαγε τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν πνεῦμα τὸ τόσον οἰκεῖον πρὸς τὸν εὐπατρίδην Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος προορίζει διὰ τὴν πατρίδα του ὅτι μετὰ κόπων καὶ ἀφειδῶν δαπανῶν ἐκεῖ συνεκέντρωσε. Τὰς σκέψεις αὐτὰς μᾶς ἔφερεν ἡ λῆψις τοῦ ἀρχαιοπρεποῦς εὐχετηρίου τοῦ κ. Γενναδίου καὶ τῆς πολυτιμήτου κυρίας του, τὸ ὁποῖον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας δημοσιεύομεν:

Ο ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ
ΕΠΕΥΧΟΝΤΑΙ ΥΜΙΝ
ΕΥΤΥΧΕΣ ΚΑΙ ΕΥΟΙΩΝΟΝ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

14, DE VERE GARDENS,
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι,
Μηνὶ Δεκεμβρίου, 1911.

«Ἐρεχθεΐδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι
καὶ Θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς
χώρας ἀπορθήτου τ' ἄπο, φερβόμενοι
κλεινοτάταν σοφίαν, ἀεὶ διὰ λαμπροτάτου
βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἁγνὰς
ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
ξανθὰν ἁρμονίαν φυτεῦσαι·
τοῦ Καλλινάου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοὰς
τὰν Κύπριν κλῄζουσιν ἀφυσσαμέναν
χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων
ἡδυπνόους αὔρας· ἀεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν
χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
τᾷ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,
παντοίας ἀρετᾶς ξυνέργους.»

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Συνελθοῦσα ἡ Συνέλευσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντιπροέδρου αὐτῆς καὶ τοῦ Συμβουλίου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων μελῶν ὑπῆρξεν ἀναλόγως μέγιστος ἀνελθὼν εἰς 125. Οὕτω ἐξελέγησαν ἀντιπρόεδρος (Προέδρου ὄντος τοῦ Διαδόχου) ὁ κ. Μιστριώτης διὰ ψήφων 76, Σύμβουλοι δὲ οἱ κ. κ. Καββαδίας δι' 83, Βάσης 83, Ἀντωνιάδης 76, Γεωργιάδης 75, Εὐαγγελίδης 75, Ἀνδρόπουλος 71, Θεοφανόπουλος 74, Κατριβᾶνος 67, Οἰκονόμου 70, Παπαβασιλείου 71, Λεονάρδος 81 καὶ Σκιᾶς 103. Ἐπέλαχον δὲ οἱ κ. κ. Στέφανος Δραγούμης λαβὼν ψήφους 49, Τσούντας 58, Ἀθανασάκης 45, Ἠλιάδης 40, Καστριώτης 52, Μαρκόπουλος 11, Μυλωνᾶς 43, Πολίτης 55, Σδρῶνος 45, Σλῆμαν 40, Νεγρεπόντης καὶ Σπυρίδων Στάης ἀνὰ 38 ἕκαστος.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ψηφοφορίας ὁ κ. Μιστριώτης δεχόμενος τὰς εὐχαριστίας τῆς συνελεύσεως δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὸ λοιπὸν προεδρεῖον προσεφώνησε τοὺς Ἑταίρους ἀπαριθμήσας σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ μεγάλα ἀγαθὰ ἅτινα ἐπετέλεσεν ἡ Ἑταιρεία ἐπὶ τῆς προεδρείας αὐτοῦ.

Ὡς διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ προσεχῶς συγκληθησομένου ἐνταῦθα Διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ὡρίσθησαν οἱ ἑξῆς:

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΣΤΩΝ

Ἐπίτιμος Πρόεδρος: ἡ Α.Τ. ὁ Διάδοχος. Πρόεδρος: ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Γενικὸς Γραμματεύς: ὁ κ. Σπυρίδων Π. Λάμπρος. Ταμίας: ὁ κ. Ζαφείριος Μάτσας. Μέλη: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, ὁ κ. Παῦλος Καρολίδης, ὁ κ. Γ.Μ. Δάουκας, ὁ κ. Γουλιέλμος Δαῖρπφελδ, ὁ κ. Κάρολος Μπούρτων Γκάλικ, ὁ κ. Γ. Χατζιδάκις, ὁ κ. Χὸδζ Χίλλ, ὁ κ. Ὀλλώ, ὁ κ. Γεώργιος Καρρώ, ὁ κ. Βασίλειος Λεονάρδος, ὁ κ. Νικόλας Παπαγιαννόπουλος, ὁ κ. Λουδοβίκος Περνιέ, ὁ κ. Νικ. Πολίτης, ὁ κ. Ἀντωνιος ντὲ Πρεμερστάϊν, ὁ κ. Χρῆστος Τσούντας.

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν τμημάτων, ταῦτα ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς: 1) Γλωσσολογία· γλῶσσαι ἰνδοευρωπαϊκαί, 2) Συγκριτικὴ ἱστορία τῶν θρησκειῶν τῆς Ἀνατολῆς, 3) Ἰνδίαι, (Φιλολογία, Ἱστορία, Ἀρχαιολογία), 4) Ἰράν, (Φιλολογία, Ἱστορία, Ἀρχαιολογία), 5) Σινικὴ καὶ Ἰαπωνία, Κεντρικὴ Ἀσία, 6) Ἰνδοκίνα, Βιρμανία, Μαγαδασκάρη, Μαλεσία, 7) Γλῶσσαι καὶ φιλολογίαι Σημιτικαί, 8) Μουσουλμανικὸς κόσμος, (Ἱστορία, Φιλολογία, Ἀρχαιολογία), 9) Αἰγυπτιολογία καὶ Ἀφρικανικαὶ γλῶσσαι, 10) Γλῶσσαι, λαοὶ καὶ πολιτισμὸς τῆς Ἀμερικῆς, 11) Ἑλλὰς καὶ Ἀνατολή: α) Ἑλλὰς καὶ Ἀνατολὴ εἰς τὴν Ἀρχαιότητα, β) Ἑλλὰς καὶ Ἀνατολὴ εἰς τὸν μεσαίωνα, γ) Ἑλλὰς καὶ Ἀνατολὴ εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν τμημάτων θὰ γείνουν:

1. Εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.
2. Εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.
3. Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς γαλλικῆς σχολῆς.
5. Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.
6. Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ».

Αἱ γλῶσσαι αἱ δεκταὶ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου διὰ τὰς συνεννοήσεις καὶ συζητήσεις εἶνε ἡ γαλλική, ἡ γερμανική, ἡ ἀγγλική, ἡ ἰταλικὴ καὶ ἡ ἑλληνική.

Ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ συνεδρίου διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν εἶνε ἡ γαλλική.

Πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως ὁ σχηματισμὸς τοῦ νέου Γαλλικοῦ Ὑπουργείου ὑπὸ τὸν Γερουσιαστὴν κ. Ποαγκαρέ. Εἰς αὐτὸ συμμετέχουν πρώτης γραμμῆς πολιτικὰ πρόσωπα τῆς Γαλλίας, τὰ ὁποῖα δὲν ἐδίστασαν νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἑνὸς ἰσοτίμου των. Ἰδίως ἐξαίρεται ἡ συμμετοχὴ τῶν κ. κ. Μπουρζοὰ καὶ Μποριὰν πρώην Πρωθυπουργῶν τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ κ. Δελκασσὲ ὅστις ἐκλήθη ἐπὶ τὴν πρωθυπουργίαν μὴ ἀποδεχθεὶς αὐτήν, οἵτινες προθύμως ἀπεδέχθησαν τὰς θέσις Ὑπουργῶν χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς Πατρίδος, ὡς ἐκ τούτου τὸ Ὑπουργεῖον αὐτὸ ἐκλήθη «Μέγα Ὑπουργεῖον» διότι ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γαμβέττα κανὲν ἄλλο Ὑπουργεῖον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τρίτης Δημοκρατίας, δὲν συνεκέντρωσε τόσον ἐπιφανεῖς προσωπικότητας. Ὡς δὲ εἶνε γνωστὸν ἐκτὸς τῶν ἀναφερθέντων πολιτικῶν καὶ οἱ ἄλλοι Ὑπουργοί, ὡς ὁ Μιλλεράν, δὲν ὑστεροῦσιν εἰς πολιτικὴν ἀξίαν καὶ ὑπεροχήν, πάντες δὲ θεωροῦνται ὡς ἡγέται τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος τῆς Γαλλίας. Τοῦτο εἶνε διδακτικὸν δι' ἐκείνους ἐκ τῶν πολιτικῶν—καὶ πρωτίστως ἴσως διὰ τοὺς πολιτικοὺς τῆς Ἑλλάδος—οἱ ὁποῖοι ἀποβλέπουν εἰς ἀξιώματα, μόνον διὰ τὴν θεραπείαν τῶν προσωπικῶν αὐτῶν βλέψεων καὶ οὐχὶ ὡς μέσον διὰ νὰ προσφέρωσιν ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μᾶς φέρει εἰς τὴν μνήμην τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν γείτονα Ἐπικράτειαν ὅπου τέως Πρωθυπουργοὶ ἢ Ὑπουργοὶ λαμβάνουσι θέσεις ἁπλῶν Διοικητῶν. Μολονότι δὲν θέλομεν νὰ παραλληλίσωμεν τὰ εὐγενῆ ἐλατήρια ἅτινα φέρουν εἰς τοὺς Ὑπουργικοὺς θώκους τοὺς ὑπερόχους πολίτας τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας μὲ τὰ ἐλατήρια ἅτινα ὠθοῦσι τοὺς πολιτικοὺς τῆς Τουρκίας εἰς τὸ νὰ κατέρχωνται ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ ἀξιώματα τοῦ Μ. Βεζύρου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὰς ἁπλᾶς Διοικητικὰς θέσεις, ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ παρέλθει ἀπαρατήρητον τὸ γεγονὸς κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ μεγιστᾶνες τῆς Τουρκίας ἀρκοῦνται εἰς τὰς προσοδοφόρους θέσεις τῶν Βαλήδων.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΥ ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου τόση συζήτησις γίνεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐκ μέρους τῶν διαφόρων πολιτικῶν ἀρχηγῶν μὴ θιγομένων ἀμέσως, ὡς εἰκός, ἐκ τῶν διαρκῶν ἐπιβαρύνσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ πολιτικοῦ συμφέροντος κινουμένων τῶν μὲν νὰ δικαιολογήσωσι πᾶσαν ἐπιβάρυνσιν τῶν δὲ νὰ κατηγορήσωσιν ἐπὶ σπατάλῃ καὶ ὑπερβολῇ τοὺς ἀντιπάλους των, ἡμεῖς, ἀντὶ ἄλλης κρίσεως, ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὸν ἀμέσως ἐνδιαφερόμενον Λαόν, ὁ ὁποῖος δοκιμάζει κάθε μέρα τὰς πικρίας τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῶν ἑκάστοτε κυβερνητῶν μας καὶ τοῦ ὑποβάλλομεν τὸν πίνακα —τὸν ὁποῖον ἀντιγράφομεν ἐκ τῆς «Ἑστίας»— διὰ νὰ κρίνῃ, μὲ τὸ μυαλό του τὸ ἀσκότιστον, ὅτι μετὰ μίαν Ἐπανάστασιν, χωρὶς κανὲν ἀντισταθμισμὰ γεννάσαν, χωρὶς καμμίαν ἔνδειξιν μεταβολῆς τῶν οἰκονομικῶν ὅρων τοῦ βίου— τὸ μόνον ὁρατὸν σημεῖον ἡ ἐλάττωσις τοῦ δασμοῦ τῆς ζακγάρεως— ἐπεβαρύνθη ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀπὸ τοῦ 1909 δι' ὑπερδεκαεπτὰ ἑκατομμυρίων.

Ἰδοὺ ὁ λάλος καὶ ἐκφραστικὸς πίναξ καὶ ἂς κρίνῃ.

		Ἔξοδα 1909	Ἔξοδα 1912
Δημόσιον χρέος	Δρ.	31,252,315,87	36,626.047.56
Ὑποχρεώσ. τοῦ Κράτους	»	9,900,510,29	11,726,944,54
Διοίκ. οἰκον. τοῦ Κράτ.	»	21,113,648.08	25,737,278,12
Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν	»	4,225,238.—	4,457,740.55
» Δικαιοσύνης	»	6,588.310.55	6,703.000 55
» Ἐσωτερικῶν	»	18,415,660.—	17,759,648.—
» Ἐκκλησιαστ.	»	7,3 2.186.—	6,118,795.65
» Ἐθν. Οἰκον.		———	3,849,784.—
» Στρατιωτικ.	»	18,032,429,68	21,530,946.77
» Ναυτικῶν	»	8,506,347.83	8,801,339.—
	Δρ.	125,476.646.30	143,311,519.74

ΣΥΖΥΓΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

Εἰς διάστημα ἑβδομάδος σχεδόν, δι' ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν φονικῶν ὀργάνων, σύζυγοι, τοῦ λαοῦ ἄνθρωποι, ἐξέκαμον τὰ ἡμίση των διότι αἱ σύζυγοι μὴ ἀνεχόμεναι τὴν ἀργίαν καὶ τὸν ἐκδεδιηγημένον βίον τῶν ἀνδρῶν των, τοὺς ἐξεδίωξαν. Τὸ κοινωνικὸν ζήτημα προσλαμβάνει οὕτω μίαν ἀπαισίαν ἐκδήλωσιν, ἥτις δέον νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐχόντων ὑποχρέωσιν νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τοιοῦτων ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀπόρροια διαστρεβλώσεως τοῦ χαρακτῆρος. Ἡ γυνὴ παρ' ἡμῖν θεωρεῖται ἀκόμη δυστυχῶς εἰς τὰ λαϊκὰ στρώματα ὡς δούλη, μόνον προορισμὸν ἔχουσα νὰ ὑπηρετῇ τὸν ἀν-

δρα, ὅστις συνήθως ζητεῖ νὰ ψωμίζεται ἀπὸ τὴν ἐργαζομένην γυναῖκα. Τὰ δράματα, ἀληθινὰ ψυχικὰ δράματα, προδίδουν ἔνστικτα τὰ ὁποῖα ἡ ἀνδρικὴ ἀφιλοτιμία εὑρίσκει εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώνῃ ἐναντίον τῆς ἀτυχοῦς καὶ ἀσθενοῦς γυναικός, τῆς ἀπροστατεύτου ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς κακῶς ἐννοουμένης «τιμῆς» εἰς ἣν ἀποδίδουσι συνήθως τὸ ἔγκλημά των οἱ κακοῦργοι σύζυγοι.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ἡ Ζάκυνθος καὶ ἡ Κεφαλληνία ὑπέστησαν καταστροφάς. Ἰδία ἡ περικαλλὴς Ζάκυνθος, τὴν ὁποίαν περιλούουσι συνεχεῖς καὶ παρατεταμέναι μετὰ θυελλῶν καὶ χαλάζης βροχαί, ἐδοκίμασεν ἀληθεῖς συμφορά. Οἱ σεισμοὶ κατέστρεψαν τὰς κατοικίας καὶ ἡ κακοκαιρία συνεπλήρωσε τὸ ἔργον της. Οἱ ἄτυχεῖς κάτοικοι φεύγοντες περίτρομοι ἀπὸ τοὺς οἴκους των εὕρισκον ἐχθρὸν ἀπολέμητον τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως, ἅτινα ἀνηλεῶς τοὺς ἐμάστιζον. Ἔσπευσεν ἐκεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἡ Κυβέρνησις ἔστειλαν σκηνὰς καὶ βοηθείας καὶ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία δὲν ἔμεινεν ἀσυγκίνητος. Ὅλα αὐτὰ εἶνε σταγὼν ἐν τῷ Ὠκεανῷ. Χρειάζεται σύντονος ἐργασία διὰ τὴν σωτηρίαν χιλιάδων ἀστέγων. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ πρωτοβουλία καὶ τὰ ἐπίσημα αὐτῆς διαβήματα θὰ φέρωσιν τὴν ποθουμένην βοήθειαν εἰς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας κατοίκους τῶν δύο αὐτῶν νήσων.

Η ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ὅσον καὶ ἂν κατακτῶσιν ἔδαφος αἱ Δημοκρατικαὶ ἰδέαι καὶ οἱ Λαοὶ αἰσθάνονται χαλαρουμένους τοὺς μυστηριώδεις καὶ ἱεροὺς ἐκείνους δεσμοὺς πρὸς τὰ βασιλικὰ πρόσωπα, ἐν τούτοις γεγονότα τινὰ συνδεόμενα πρὸς ἐπισήμους στιγμὰς τῶν Βασιλικῶν προσώπων ὄχι μόνον ἐνθουσιῶσι τοὺς Λαούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγκινοῦσι καὶ τοὺς συγκλονίζουσι.

Κατά τι παρόμοιον συμβαίνει ἤδη ἐν Βουλγαρίᾳ ὅπου ἡ Βασιλεία τὸ ὁρατὸν σύμβουλον τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου ἑορτάζει τὴν ἐνηλικίωσιν τοῦ εὐθαλοῦς βλαστοῦ της. Ἡ Βουλγαρία ηὐτύχησεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου ν' ἀνεύρῃ Ἡγεμόνα μεγάλων ἀρετῶν καὶ ἐπιζήλου ἀφοσιώσεως πρὸς τὰ ἐθνικά της συμφέροντα. Τούτου τὸν Διάδοχον περιέβαλεν ἡ Λαϊκὴ ψυχὴ τῆς πατρίδος του μὲ τρυφερότητα καὶ θέρμην ἀνυπόκριτον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως Ἑλληνικῆς χαιρετίζομεν τὰ αἰσθήματα τοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ, διότι διαβλέπομεν εἰς αὐτὰ τὸν πόθον τῆς ἀνακαινίσεως τῆς Βουλγαρικῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸν ρύπον τοῦ παρελθόντος ὁ ὁποῖος ὅσον καὶ περιβάλλεται τὴν αἴγλην τοῦ πατριωτισμοῦ ἦτο μία πρᾶξις βάρβαρος, ἀπάνθρωπος, ἀξία στιγματισμοῦ καὶ ἀναξία ἔθνους πολιτισμένου. Τὸ παρελθὸν ὅμως δύναται νὰ τὸ ἐξουδετερώσῃ ἕνα παρὸν πολιτισμοῦ καὶ ἐξημερώσεως καὶ εἰλικρινοῦς συνεργασίας καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θεωρήσαν τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ γεγονός, τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου τῆς Βουλγαρίας, ὡς σταθμὸν νέων σκέψεων καὶ ὁρμῶν καὶ τάσεων τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους ἀπέστειλε τὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ὅπως εἰλικρινῶς μεταδώσῃ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους εἰς τὸν μέλλοντα νὰ διευθύνῃ τῆς τύχην τοῦ φίλου ἔθνους. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι καὶ ὁ Βασιλόπαις Βόρις ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν θὰ εἶδε τεινομένην τὴν χεῖρα τοῦ Ἕλληνος Βασιλόπαιδος καὶ εἰς τὴν ψυχήν του θα ἀνεχαράχθη ἀμείωτος ὁ πόθος νὰ καταταστήσῃ τοὺς δεσμοὺς τῶν δύο ἐθνῶν ἀρρήκτους καὶ εἰς στιγμὰς χαρᾶς καὶ εἰς στιγμὰς δοκιμασιῶν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑΣ

Ἡ ὑπὸ τὴν προπτασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διοργανουμένη ἔκθεσις τῆς Σηροτροφίας καὶ Μεταξουργίας ἐκρίθη σκοπιμώτερον νὰ λάβῃ χώραν τὴν 6 προσεχοῦς Μαΐου. Δηλώσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Μαρτίου ἐ. ἔ., τὰ δὲ δηλωθέντα ἐκθέματα μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου. Ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ δηλοῖ ὅτι χῶρος πρὸς ἔκθεσιν τῶν ἐκθεμάτων παραχωρεῖται δωρεὰν μέχρι 3 μέτρων. Ἐπίσης δηλοῖ ὅτι κουκούλια τῆς νέας ἐποδείας διαρκούσης τῆς ἐκθέσεως γίνονται δεκτὰ μέχρι τῆς 10 Ἰουνίου. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας. Περὶ τῆς σοβαρότητος τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐγράψαμεν ἤδη, ὥστε θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐπανέλθωμεν.

Τ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπιφανὴς ἐπιστήμων, πολίτης ἐξόχων χαρισμάτων, ὁ ἐπίτιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Τιμολέων Ἀργυρόπουλος ἀπέθανεν. Ἦτο αὐθεντία εἰς τὰ ζητήματα τῆς Φυσικῆς, ἣν ἐδίδαξε καρποφόρως ἀπὸ τοῦ 1884 καταρτίσας ἅμα τέλειον ἐργαστήριον. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος, ἔδρασε μετὰ ζηλευτῆς ἐπιτυχίας καὶ ὡς Πρόεδρος τοῦ «Παρνασσοῦ», ἐκ τῶν ἱδρυτῶν δ' ἅμα αὐτοῦ, ἐπὶ εἰκοσαετίαν συνεχῶς προσενεγκὼν τὴν πολύτιμον αὐτοῦ ἀρωγήν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΥΙΝΤΕΤΤΟΥ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας Συνθέτας

Τὸ Ἑλληνικὸν Κουϊντέτο ἐπιθυμοῦν νὰ συντελέσῃ κατά τι εἰς τὴν παραγωγὴν Ἑλληνικῆς μουσικῆς δωματίου (musique de chambre), προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν εἰς Διαγώνισμα ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

1) Εἶνε δεκτὰ πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κουϊντέττου ἔργα Ἑλλήνων συνθετῶν διὰ μουσικὴν δωματίου, ἤτοι κουϊντέττα, κουαρτέττα, τερτσέτα, σονάτες κτλ. στελλόμενα πρὸς αὐτὸ (ὁδ. Ἀριστοτέλους 28 β') ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 15 Μαρτίου 1912 τὸ βραδύτερον.

2) Ὅσα ἔργα ἤθελον ἀποσταλῇ ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας καθαρογεγραμμένα καὶ εἰς παρτιτούραν καὶ εἰς χωριστὰ δι' ἕκαστον ὄργανον μέρη θὰ ἐκτελεσθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κουϊντέττου δημοσίᾳ εἰς ἔκτακτον Ἑλληνικὴν Συναυλίαν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας.

3) Τὰ ὀνόματα τῶν οὕτω διαγωνιζθησομένων συνθετῶν,

ἀπαραιτήτως γνωστὰ μόνον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κουϊντέττο, δὲν θὰ ἀναγράφωνται εἰς τὸ πρόγραμμα, ἀλλ' ἕκαστον ἔργον θὰ σημειοῦται ἁπλῶς δι' ἑνὸς ἀριθμοῦ. Μετὰ τὸ τέλος τῆς Συναυλίας ἅπαντες οἱ ἀκροαταὶ χρησιμοποιοῦντες ὡς ψηφοδέλτια τὰ εἰσιτήριά των, θὰ ψηφίσωσιν, ἤτοι θὰ σημειώσῃ ἕκαστος ἐπὶ τοῦ εἰσιτηρίου του τὸ κατὰ τὴν ἀτομικήν του γνώμην ὡραιότερον ἔργον, συμφώνως μὲ τὸν ἐν τῷ προγράμματι ἀναγραφόμενον ἀριθμόν. Εὐθὺς ἀμέσως θὰ γίνῃ ἡ διαλογὴ καὶ θὰ βραβευθῇ ἐκεῖνο ἐκ τῶν ἔργων, τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ τὰς περισσοτέρας ψήφους. Τὸ ὄνομα τοῦ νικητοῦ συνθέτου θὰ ἀναγγελθῇ τότε ἀπὸ σκηνῆς, θὰ λάβῃ δὲ οὗτος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κουϊντέττου **χρυσοῦν ἀναμνηστικὸν μετάλλιον.**

Τὰ μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κουϊντέττου

Μ. Καλομοίρης, Γ. Χωραφᾶς, Μ. Καζάζης, Φ. Οἰκονομίδης, Γ. Γαΐδεμβέργερ.

Σημ. Παρακαλοῦνται, ὅπως οἱ μέλλοντες νὰ λάβωσι μέρος Ἕλληνες συνθέται, σπεύσωσι νὰ ἀποστείλωσιν τὰ ἔργα των ὅσον τὸ δυνατὸν πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ Βασιλικῷ Θεάτρῳ ἐδόθη ἐν ἑσπερίδι ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου, τοῦ λειτουργοῦντος ἐπιμελείᾳ τῶν κυριῶν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἐργαστηρίου, ὁ «Νικηφόρος Φωκᾶς» τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Ἀρ. Προβελεγγίου. Ἡ τραγωδία τοῦ συμπαθοῦς ποιητοῦ δὲν ἐνεποίησε τὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἀνέμενέ τις. Καὶ διότι ὁ θιασος δὲν ἦτο ἀρκετὰ μελετημένος καὶ διότι τὸ ἔργον, ψυχρὸν καὶ διεξοδικόν, δὲν ηὐνοήθη ἀπὸ τὴν μεγάλην πνοὴν τῆς τέχνης.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν χορευτικὴν περίοδον ἐξαιρετικὴ δέον νὰ γίνῃ μνεία δύο χορευτικῶν ἑσπερίδων, χάριν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, τῆς τοῦ «Παρνασοῦ» ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων Παίδων καὶ τῆς τοῦ «Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων». Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς χορούς, διεξαχθέντας ἐν μοναδικῇ τάξει καὶ τιμηθέντας ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Βασ. Οἰκογενείας, προσῆλθεν ἡ ἐκλεκτοτέρα τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας μερίς. Ὁ τοῦ «Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων» διεκρίθη καὶ διὰ τὴν ζωηρότητα τῶν χορευτῶν, ἐτιμήθη δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἐπισήμων κύκλων. Ὁ σκοπὸς δ' ὃν ὁ χορὸς ἐδόθη εἶνε τόσον εὐεργετικός, ὥστε δικαίως ἡ κοινωνία ἦλθε μετὰ μεγάλης προθυμίας ἐπίκουρος εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς ἀκαταπονήτου προέδρου τῆς εὐγενοῦς κυρίας Ἑλένης Νεγροπόντη.

Ἐπίσης χορευτικὰς ἑσπερίδας ἀπογευματινὰς ἔδωσεν ὁ πλουτοκρατικὸς κύκλος τῆς πόλεώς μας. Ὁ κ. Τῶφνελ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ἀποστολῆς ἐδέχθη δὶς εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Ὁ Πρέσβυς τῆς Βουλγαρίας ἐδέχθη τοὺς ἐπισήμους ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ πρίγκιπος Βόριδος. Ἐπίσης ἑσπερίδες ἐδόθησαν εἰς τὴν Ρωσσικὴν καὶ Γαλλικὴν Πρεσβείαν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΙΤΙΔΑ

Ἀθηναῖοι Βεδουῖνοι

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἡμερολόγιον Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως-Πινακοθήκης. — Ἐξεδόθη κομψὸν καὶ μὲ ἀφθονωτάτην καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην, τὸ πρῶτον ἤδη, τὸ Ἡμερολόγιον τῶν δύο Ἀθηναϊκῶν περιοδικῶν «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» καὶ «Πινακοθήκης». Συνεργάται ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων παρ' ἡμῖν λογίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων Ἑλλ. κέντρων συνέβαλον εἰς τὴν ἐπιτυχῆ αὐτοῦ συναρμολόγησιν. Ἡ περὶ Βυζαντινῶν Νεκροπόλεων μελέτη τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Ἀδαμαντίου, ἡ περὶ Λειψάνων τῆς ἀρχαίας θρησκείας ἐν τῷ Χριστιανισμῷ τοῦ κ. Γιαννοπούλου, τὰ λογογραφήματα τῶν κ.κ. Ἀμπελᾶ, Τανάγρα, Δαικαλάκη, Κονδυλάκη, Καιροφύλα, Ἄννας Σταματελάτου, ἡ μελέτη τοῦ κ. Δε-Βιάζη περὶ τοῦ λογίου καλλιτέχνου Μεσσαλᾶ, τὰ πρωτότυπα δράματα τῆς δεσπ. Εὐγενίας Ζωγράφου καὶ τοῦ κ. Ἰωσήφ, ἡ μετάφρασις σκηνῶν ἀπὸ τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγ. Σεβαστιανοῦ τοῦ D'Annunzio, αἱ ποιήσεις τῶν κ.κ. Συνοδινοῦ, Παπαντωνίου, Σπ. Μαρτζώκη, Ἀγγελικῆς Παναγιωτάτου, Κλεαρέτης Δίπλα, Ἑλένης Σβορώνου, Ν. Μαρσέλλου, Γ. Περγιαλίτου, Μ. Σιγούρου, ἡ μελέτη περὶ Ἁγίας Λαύρας, τὸ παιδαγωγικὸν περὶ ἀπροστατεύτων ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰωαννίδου, τὸ εὐθυμογράφημα τοῦ κ. Σταματούλη, αἱ ὡραῖαι μεταφράσεις ἔργων τοῦ Τσέχωφ, Φαγκέ, Φρίμεν, Δίκενς, Λοτί, Δρύς, Φωσκόλου, οἱ ἀφορισμοὶ τῆς Σάσας Γκιτοῦ εἶνε δημοσιεύματα τὰ ὁποῖα καθιστῶσι τὸ Ἡμερολόγιον ἀληθινὸν ἀπόκτημα.

Ὅ,τι δέον νὰ ἐξαρθῇ εἶνε πρὸς τούτοις ἡ παντελὴς ἔλλειψις ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ νεκρολογιῶν, βιογραφιῶν, διαφημίσεων ἐν τῷ κειμένῳ. Τὸ Ἡμερολόγιον ἔχει καθαρῶς φιλολογικὸν χαρακτῆρα, μὴ ἀποβλέψαν ποσῶς εἰς κέρδη.

Ἀτυχῶς μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ὕλης δὲν συνεβάδισε ἡ τυπογραφικὴ ἐκτύπωσις. Τὸ Ἡμερολόγιον ἐκτυπωθὲν ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει καλλιτεχνικωτέρας ἐκδόσεως, μὴ τυχὸν δὲ ὡς ἐκ τούτου ἐπιβλέψεως ἐκ μέρους τῶν ἐκδοτῶν, δὲν ἀντεπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας αὐτῶν. Ὁ τυπογράφος παρέβη ἕνεκα ἀσυγνώστου ἀμελείας ρητὰς συμφωνίας, ἐξασφαλιζούσας τὴν καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἡμερολογίου, ἐπεδείξατο δὲ καὶ μεγάλην ἐπιπολαιότητα ὡς πρὸς τὴν διόρθωσιν τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων. Διὰ τὰς ἀπροόπτους ταύτας ἐλλείψεις, προελθούσας καὶ ἕνεκα τῆς ἐσπευσμένης ἐκτυπώσεως, οἱ ἀνα-

γνῶται θὰ φανῶσιν ἐπιεικεῖς ἀποβλέποντες, ἐφέτος τοὐλάχιστον, εἰς τὴν ἐσωτερικὴν μᾶλλον τῶν δημοσιευμάτων ἀξίαν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἡμερολογίου. Ἐφεξῆς ἡ ἀπόπειρα τῆς ἀλλαχοῦ ἐκτυπώσεως καταργεῖται κατόπιν τῶν δεινοπαθημάτων ἅτινα ὑπέστημεν, ἐξαπατηθέντες ἀπὸ ὑποσχέσεις ἀθετηθείσας.

Πινακοθήκη. — Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Περιεχόμενα: Κάρολος Δίκενς.— Παλαιὰ χειρόγραφα ὑπὸ Χ.Η.—Ἡ Ὀθωμανίς, ὑπὸ τῆς πριγκιπίσσης Σάρτινσκα. —Ὁ ποιητὴς ὑπὸ Ι. Πολέμη.— Μικραὶ ἀλήθειαι ὑπό Α. Γκινόν.—Νέα θεατρικὰ ἔργα.— Ἡ δίκη τῆς Σαπφοῦς.— Ποικίλη σελίς.— Γράμματα καὶ τέχναι. Εἰκόνες ὡραιόταται καὶ πολλαὶ κοσμοῦν τὸ τεῦχος.

Ἔπεα Πτερόεντα.— Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐκδοθήσονται περιοδικῶς, ἐν Λονδίνῳ, ὀλίγισται ἐκλογαὶ παντοίων ἀνεκδότων λυρικῶν ποιημάτων ὑπὸ ΕΥΜΟΛΠΟΥ.

Πρωτότυπα: Ἄστρα καὶ Κύματα (Ῥεμβασμοί), Μονόλογοι, Ὕμνοι, ὨΙδαι, Ἐκ Βαθέων, Κεραυνοὶ καὶ Σεισμοί. Ἐξάψαλμοι (Σάτυραι), Φλόγες καὶ Πάγοι. Μεταφράσεις: α) Ἐκλογαὶ ἐξ ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ποιητῶν. β) Ὀρατίου ὨΙδαί: εἰς ὑπερτριάκοντα ῥυθμούς (ὁμοιοτελεύτους), μετὰ εἰσαγωγῆς, βίου τοῦ Ὀρατίου, μελέτης περὶ ποιήσεως αὐτοῦ καὶ σημειώσεων. Τὰ πρωτότυπα κείμενα συνεκτυποῦνται. Γλῶσσῃ ἀρχαϊζούσῃ, ἀλλ' ὁμαλῇ καὶ εὐλήπτῳ· ἔνια δὲ Ἀγγλιστί, καὶ τινα λατινιστί. Τὸ ὅλον ἔργον συμπληρωθήσεται ἐν πέντε τόμοις.

Τίμημα ἑκάστου τόμου (ἐκ 12 τευχῶν 48 σελίδων, σχήματος 4ου μεγάλου), δρ. 10— ἡ πρὸς ἐκτύπωσιν ἀναλογοῦσα δαπάνη γιγνομένη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως. Ἐξαιρετικῶς τὸ 1ον τεῦχος, προσεχῶς ἐκδοθησόμενον, σταλήσεται παντὶ ἐμβιβάζοντι, μέχρι τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου, μόνον 50 λεπτὰ εἰς τοὺς ἐκδότας.

Parnassus Press. — 289, Regent Street
London, W. (Angleterre)

Ποικίλη Στοά.— Τὸ ὀγκωδέστερον τῶν Ἑλλ. Ἡμερολογίων, ἐξεδόθη πάλιν μετὰ μακρὰν διακοπήν. Ὁ φιλόκαλος ἐκδότης της κ. Ι. Ἀρσένης, ἀρωγῇ τοῦ φιλοτέχνου κ. Μ. Ραφαήλοβιτς, παρουσίασεν ἐργασίαν φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν πολλοῦ λόγου ἀξίαν, ἱκανὴν ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἐπελθοῦσαν ἐκ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκδόσεως ἔλλειψιν. Αἱ σελίδες τῆς «Ποικίλης Στοᾶς» πυκνόταται, περιλαμβάνουν σοβαρωτάτην συνεργασίαν ὀφειλομένην εἰς τοὺς γνωστοτέρους καὶ ποιητικωτέρους παρ' ἡμῖν καλάμους. Διηγήματα, μελέται, ποιήσεις, δράματα, σκιαγραφίαι, κ.λ.π. ἑλκύουν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου. Τὰ δημοσιεύματα τῶν κ.κ. Βλάχου, Ἀννίνου, Λυκούδη, Καρολίδου, Φιλαρέτου, Ράδου, Πολέμη, Καλογεροπούλου, Παπαντωνίου, Μαρτζώκη, Φιλαδελφέως, Νιρβάνα, Δημητρακοπούλου καὶ ἄλλων δίδουν εἰς τὸ ἔργον μεγάλην ἀξίαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ εἰκονογράφησις εἶνε πλουσιωτάτη καὶ καλλιτεχνική.

Περὶ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ Ἀρχαίου τῶν Ἀθηνῶν Ἄστεως.— Εἰς κομψὸν τευχίδιον ἐξέδωσεν ὁ κ. Φιλαδελφεὺς ἐνδιαφέρουσαν ὁμιλίαν του ἀφορῶσαν τὴν κατασκευὴν νέας μεγάλης λεωφόρου ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ζήτημα ὀφειλόμενον εἰς τὸν κ. Γεωργιάδην ἐχειρίσθη ὁ κ. Φιλαδελφεὺς διὰ τοῦ ἀνθηροῦ καὶ ἐπαγωγοῦ αὐτοῦ ὕφους καὶ μετὰ τῆς γνωστῆς παλυμαθείας του καὶ τὸν πλοῦτον τῶν ἐμπνευσμένων εἰκόνων του. Αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν περιέχει τὸ δημοσίευμά του καὶ μᾶς παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ τῆς φιλοπόλιδος μεριμνης του θὰ σπεύσωσιν οἱ ἁρμόδιοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς μεγαλεπηβόλου ἰδέας τοῦ κ. Γεωργιάδου.

Πρότυποι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι καὶ μελέται.— Εἰς ἴδιον τεῦχος ὁ διακεκριμένος ἐπιστήμων κ. Σπήλιος Ι. Χαραμῆς ἐξέδοτο ἀναγραφὴν τῶν πρωτοτύπων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν του. Ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἀποδεικνύει τὸν ἀληθῆ ἐπιστήμονα τοῦ ὁποίου ἡ πλουσία καὶ ἄφθονος ἐπιστημονικὴ παραγωγὴ ἐγένετο ἀντικείμενον ἐκτιμήσεως ὄχι μόνον εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς πατρίδος μας, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτῶν εἰς τὸν εὐρύτατον ὁρίζοντα τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως, ὅπου μόνον ἐπιστημονικαὶ κορυφαὶ δύνανται ν' ἀναδειχθῶσι καὶ προκαλέσωσι τὴν προσοχήν.

Eastern and Western Review. Ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ἐκδίδεται ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον μηνιαίως ἀγγλιστὶ περισπούδαστον περιοδικὸν ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς κ. Τ. Τ. Τιμαγένους. Εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Νοεμβρίου περιέχονται εἰκόνες καὶ βιογραφίαι τῶν νῦν ὑπουργῶν, καὶ τῶν κ. Θεοτόκη, Δραγούμη, Ράλλη καὶ ἄλλων τινῶν.

Μαγικαὶ τελεταί. Ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου μελετητοῦ τῆς λαογραφίας τοῦ τόπου μας καὶ διαπρεποῦς Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Πολίτου ἐξεδόθη βιβλίον μεγάλου ἐνδιαφέροντος περιγράφον τὰς κατὰ τόπους συνηθείας τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν πρόκλησιν μαντικῶν ὀνείρων περὶ γάμου. Εἰς προσεχὲς τεῦχος τῆς Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως θὰ δημοσιεύσωμεν ἀποσπάσματα

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Ἑβδομαδιαία θρησκευτικὴ ἐφημερίς, πολλῆς χρησιμότητος.

Ἐγκυκλοπαιδικὴ Ἐπιθεώρησις. Δεκαπενθήμερον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς αὐτοῦ. Εὐχόμεθα εὐδοκίμησιν.

Ἡ Λύρα τοῦ Κάλβου.—Βαθὺς εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ ὑψηλὸς εἰς τὸν λυρισμὸν ποιητὴς εἶναι ὁ Κάλβος. Ἐκπληκτικὸς εἰς τὰς ἀντιλήψεις του, θαυμαστὸς εἰς τὴν ἁρμονίαν τοῦ στίχου του, κατ' ἐξοχὴν ὑποβλητικὸς εἰς τὸ σύνολον. Αἱ εἰκοσιτέσσαρες ᾠδαί του—ὁ Φιλόπατρις, εἰς τὴν Δόξαν, εἰς Θάνατον, εἰς τὸν Ἱερὸν Λόχον, εἰς Μούσας, εἰς Χίον, εἰς Πάργαν, εἰς Ἀγαρηνούς, εἰς Ἐλευθερίαν, ὁ Ὠκεανός, εἰς Ψαρά, τὰ Ἡφαίστεια, εἰς Σάμον κ.λ.π.— ἔργα μεγαλήγορα, ἐμπνεύσεως καὶ σοφίας εἶναι ἀπὸ τὰ ὀλίγα ἀριστουργήματα τῆς Νεοελληνικῆς ποιήσεως. Καὶ ἀσυγχώρητον εἶναι εἰς κάθε ὁπωσδήποτε ἀνεπτυγμένον Ἕλληνα νὰ μὴ γνωρίζῃ τὰς ὨΙδάς αὐτάς.

Ἤδη ἐξεδόθησαν ὅλαι μὲ τὸν δοθέντα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τίτλον «ἡ Λύρα» εἰς κομψὸν τόμον, μετὰ βιογραφίας ἀνεκδοτικῆς τοῦ Κάλβου, ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Φέξη εἰς τὴν «Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην» του.

Συριανὰ Διηγήματα. — Δημιουργὸς ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ ὕφους εἶναι ὁ Ῥοΐδης, συνδυάσας πολυμάθειαν καὶ ἀνθηρότητα φράσεως, σκέψιν καὶ σαφήνειαν, σκῶμμα ὀξὺ καὶ χαριτωμένην λεπτότητα. Τὰ κατεσπαρμένα πολλαχοῦ ἠθογραφικὰ διηγήματά του, μερικὰ ἐπιθεωρημένα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, περιλαμβάνονται εἰς τὸν τόμον «Συριανὰ διηγήματα» μετὰ πλήρους βιογραφικῆς καὶ κριτικῆς μελέτης περὶ τοῦ συγγραφέως ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μ. Ἀνδρεάδου. Τὰ «Συριανὰ διηγήματα» εἰς τόμον ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην Φέξη.

ΕΚΔΟΘΕΝΤΟΣ τοῦ Ἡμερολογίου «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως - Πινακοθήκης» παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες ἔτι ἀγγελίας νὰ τὰς ἐπιστρέψωσιν, ὡς καὶ οἱ ἐγγράψαντες συνδρομητὰς νὰ ἀποστείλωσι τὸ τίμημα διὰ νὰ λάβωσι τὰ ἀντίτυπα.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ.

Θ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ἔφθασαν τὰ τετελειότερα ὑφάσματα καὶ ὅτι ὡραῖον καὶ ἐκλεκτὸν δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὸ γυναικεῖον γοῦστο. Οἱ κορσέδες του εἶνε θαυμάσιοι.

Αἱ προῖκες του ἀπαράμιλλοι. Αἱ γαρνιτοῦρες του ἐκλεκτότατοι. Ὅλαι αἱ κυρίαι τρέχουν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ.

Θ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 60

"ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Διευθυντής: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μελέται φιλολογικαὶ καὶ καλλιτεχνικαί.
Συνεργασία ἐγκρίτων λογίων.
Εἰκόνες ἔργων Ἑλλήνων καὶ ξένων καλλιτεχνῶν. **Φωτοτυπίαι χρωματισταί.**
Συνδρομὴ ἐτησία δραγκα 12.
Γραφεῖα Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη 22 Α.

ΠΕΛΟΠ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ (Σοφόκλειον)

Οἱ ἀπὸ σήμερον μέχρι τέλους Μαρτίου 1912 νέοι συνδρομηταὶ οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς τὴν «Ἑλλ. Ἐπιθεώρησιν» καὶ προπληρώνοντες ἐτησίαν συνδρομὴν λαμβάνουσιν ἅμα τῇ ἐγγραφῇ των **δωρεὰν**

τὴν **«Γκούραιναν»** *παιδικὸν μυθιστόρημα ἐξ 750 σελίδων, συγγραφὲν ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Εὐρυνίας Χωρράφου ἢ*

τὰ **«Χρυσάνθεμα»** *εἰκονογραφημένα ἀεὶ ποιήματα καὶ διηγήματα τοῦ κ. Δ. Γ. Καλογεροπούλου ἐκ σελ. 184.*

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ **ΝΕΣΤΛΕ**

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.
Κος ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

"UNION RECORD,,

Νεωτάτου συστήματος πολυγράφος, ἔχων **μέγιστα πλεονεκτήματα** ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἶδος πολυγράφου. **Καταλληλότατος** διὰ δημόσια γραφεῖα, δι' ἀρχιτέκτονας καὶ μηχανικούς, διὰ δημοσιογράφους κ.λ.π.

Ὁ πολυγράφος **"UNION RECORD,,** ἀναπαράγει **εὐχερῶς** καὶ **καθαρώτατα** πλεῖστα ἀντίτυπα χειρογράφων, σχεδίων, χαρτῶν, παντὸς εἴδους γραφῆς διὰ χειρὸς ἢ διὰ γραφομηχανῆς. Πρὸς τούτοις ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ ἐκτυπώνῃ καὶ **χρώματα.** Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Δ. Ζωγράφῳ. Μενάνδρου 83 Ἀθήνας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Ἀγρινίῳ καὶ Καρδίτσῃ.
ΕΝ ΚΡΗΤΗ : Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ.
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ : Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Τραπεζοῦντι, Κερασοῦντι, Μπάφρᾳ. Ἀδάνοις, Ταρσῷ, Μερσίνῃ, Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις, Καβάλλᾳ, Ξάνθῃ, Ἰωαννίνοις καὶ Χίῳ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ; Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan), Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Μανσούρᾳ καὶ Ζαγαζικίῳ, Μιτ-Γκάμ Τάντα καὶ Μπενι-Σουέφ.
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ : (No 22, Fenchurch Street).
ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ (Domhof, Mönckeberg strasse 18).
ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ (Κύπρου) καὶ ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ καὶ ἐν Λιμένι Σουδάν (Σουδάν).
ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ Βαθέος (Σάμου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. Φραγκιαδης, Πρόεδρος. **Ἰωάννης Μπότσης,** Ἀντιπρόεδρος. **Κ. Βερούγκ, Ἐ. Ἐμπειρικος, Εὐστ. Ι. Εὐγενίδης, Α. Ζαρίφης, Δ. Ε. Ἠλιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Ἐμμ. Μπενάκης, Μαρκήσιος δι Ρεβεροῶ. Ι. Ἠλιάσκος, Βαρόνος Δε Νεφλίζ, Μιχ. Σαλβάγος, Δ. Στεφάνου καὶ Ἐμ. Ροδοκανάκης.**

Γενικὸς Διευθυντὴς
Ζαφείριος Κ. Μάτσας

Διεύθυνσις Τηλεγραφική :
ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ATHENOCLES

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι· Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ· ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς· ἐκδίδει ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ· ἀνοίγει τρέχοντας λ)σμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Ταμιευτήριον, μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘΜΟΣ 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

J. & Δ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελειότερα **ἀσπρόρρουχα** διὰ **ΠΡΟΙΚΑΣ,** τὰ πλέον πολυποίκιλλα **κεντήματα** καὶ **δαντέλλας** καὶ τὰ τελευταίας μόδας **ὑφάσματα.** Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιάζουσα εἰς τοὺς καταστηματάρχας τούτους εὐγένεια καὶ ἀβρότης τῶν τρόπων.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Η ΜΟΝΗ ΤΑΧΥΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΔΙΑ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ἀτμόπλοια· : **"ΑΘΗΝΑΙ,,** τόννων 16,000.
"ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ,, τόννων 12,000

Τὰ ὡραῖα καὶ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἀτμόπλοια εἶνε νεότευκτα καὶ φημίζονται διὰ τὴν ἀντοχὴν καὶ εὐστάθειαν κατὰ τὰ ταξείδιά των. Ἔχουσι διπλᾶς μηχανὰς καὶ διπλοῦς ἕλικας. Εἶνε πολυτελέστατα, ἀναπαντικώτατα μὲ 150 θέσεις Α', 200 θέσεις Β', καὶ 1500 θέσεις Γ'. Ἔχουσιν ἠλεκτρικὸν φωτισμόν, θερμαίνονται δὲ διὰ καλοριφέρ. Λειτουργεῖ ἐντὸς αὐτῶν ὁ ἀσύρματος τηλέγραφος Marconi, *παρέχεται δὲ πᾶσα ἄνεσις εἰς τοὺς ἐπιβάτας, μὲ τὰ ἑστιατόρια, αἰθούσας κυριῶν, καπνιστήρια, ζυθοπωλεῖον, καφφενεῖον κτλ. κτλ. Διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ταξειδιωτῶν ἔχει ληφθῆ πᾶν μέτρον, δὲν λείπει δὲ οὔτε φαρμακεῖον πλῆρες, οὔτε νοσοκομεῖον.*

Τακτικὴ ἀναχώρησις ἐξ ΕΛΛΑΔΟΣ δι' ΑΜΕΡΙΚΗΝ κατὰ εἰκοσαήμερον

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ἐν Ἀθήναις ἄνωθεν Χρηματιστηρίου.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

Ἐν Πειραιεῖ (5 Λεωφόρος Αἰγέως), Πάτραις, Καλάμαις, Γυθείῳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Παλέρμῳ, καὶ Νέα Ὑόρκη.

Ἀντιπροσωπεῖαι εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

Ο ΝΕΟΣ ΤΥΠΟΣ
ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1912 ἄρχεται ἡ πώλησις νέου τύπου γραμματίων τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος τῆς Α' κληρώσεως τοῦ ἔτους 1912, γενησομένης τῇ 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1912.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα ἀποκόπτονται ἐκ στελέχους, φυλαττομένου ὑπὸ τοῦ ταμίου τοῦ Λαχείου, διὰ ψαλλίδος, κατὰ τὴν διήκουσαν μεταξὺ γραμματίου καὶ στελέχους ταινίαν, τὴν φέρουσαν τὰς λέξεις ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἕκαστον γραμμάτιον ἀποτελεῖται ἐκ δύο παραλλήλων ὀρθογωνίου σχήματος τμημάτων, ὧν τὸ μὲν πρῶτον παριστάνει τὸν Θεμιστοκλέα καὶ φέρει ἄνωθι τῆς εἰκόνος αὐτοῦ τὰς λέξεις ΤΕΙΧΟΣ ΞΥΛΙΝΟΝ ΑΠΟΡΘΗΤΟΝ ΤΕΛΕΘΕΙΝ, κάτωθι δὲ τῆς εἰκόνος τὰς λέξεις ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ δεύτερον ὀρθογώνιον τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς 4 ἴσα ὀρθογωνίου σχήματος τέταρτα γραμματίου, διακρινόμενα ἀπ' ἀλλήλων ἐκ τῆς χωριζούσης αὐτῶν διατρήτου γραμμῆς.

Ἕκαστον τῶν τεσσάρων τούτων τετάρτων γραμματίου ἰσχύει διὰ τὴν πρώτην κλήρωσιν τῆς 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1912 καὶ φέρει τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ γραμματίου καὶ πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τὸ στοιχεῖον Α ἢ Β ἢ Γ ἢ Δ κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν σειρὰν αὐτοῦ, πρὸς διάκρισιν ἑκάστου τῶν τετάρτων τούτων, τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεως τῶν γραμματίων (1) 14 Δεκεμβρίου 1911) καὶ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Λ. Α. Κορομηλᾶ καὶ τοῦ Διευθύντος Τμηματάρχου κ. Γ. Ν. Κοφινᾶ, λιθογραφικῶς ἀπεικονιζομένας, τὴν τιμὴν ἑκάστου τῶν τετάρτων τούτων, ἢ : δρ, μίαν (1) καὶ ἄλλα τινὰ δευτερεύοντα γνωρίσματα.

Ἐπὶ τῆς χωριζούσης τὸ γραμμάτιον ἐκ τοῦ στελέχους λωρίδος, φέρεται δὶς ἐπιτεθεῖσα ἐν τῷ Ἐθνικῷ Σφραγιστηρίῳ σφραγὶς φέρουσα τὰ ἐμβλήματα τοῦ Κράτους, ὥστε τὸ ἥμισυ αὐτῆς ἀπομένει εἰς τὸ στέλεχος, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ φέρεται ἐπὶ τῶν δύο κατωτέρων πρὸς τὸ στέλεχος γωνιῶν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ τρίτου καὶ τετάρτου ἀφ' ἑτέρου τῶν τμημάτων γραμματίων τούτων.

Ἕκαστον ἀκέραιον γραμμάτιον περιλαμβάνον τέσσαρα τέταρτα γραμμστίου, τιμᾶται ἀντὶ δραχ. τεσσάρων (4). Ἐπιτρέπεται ὅμως ν' ἀποκόπτωνται τὰ τέταρτα γραμματίου ἐκ τῆς διατρήτου γραμμῆς καὶ νὰ πωλῶνται, εἴτε ἀνὰ τρία ἀντὶ δραχ. τριῶν (3), εἴτε ἀνὰ δύο ἀντὶ δραχ. δύο (2), εἴτε ἀνὰ ἓν ἀντὶ δραχμῆς μιᾶς (1).

Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν δύο ὀρθογωνίων, τὸ φέρον τὴν εἰκόνα τοῦ Θεμιστοκλέους, δὲν εἶνε ἀναγκαῖον νὰ προσάγηται ὑπὸ τοῦ κατόχου καὶ ἑπομένως διατίθεται ὑπ' αὐτοῦ ἐλευθέρως.

Ἕκαστον τῶν τετάρτων τούτων ἰσχύει διὰ μόνην τὴν πρώτην κλήρωσιν τοῦ Λαχείου καὶ παρέχει δικαίωμα εἰς τὸ τέταρτον ἑνὸς μόνον κέρδους.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν οἱ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τοῦ γραμματίου διαλαμβανόμενοι ὅροι τοῦ Λαχείου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Δεκεμβρίου 1911.

Ὁ Ὑπουργὸς
Λ. Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Σ.Π.Α.Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξειδευόντων μὲ βιβλιάριον 2500 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἁπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν				
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» *Ἄργος*	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» *Τρίπολιν*	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» *Μεγαλόπολιν*	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» *Κυπαρισσίαν*	Εἰσιτήρ.	34,50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23 20	13.90
» *Ἀκράταν*	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» *Πάτρας*	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» *Πύργον*	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22 55	13.55
Ἐκ Πατρῶν				
Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ	8.38	6.95	4.15
» *Λεχαινὰ*	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» *Αἴγιον*	Εἰσιτήρ.	5.10	4.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» *Κόρινθον*	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50
Ἐκ Τριπόλεως				
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.35
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» *Ναύπλιον*	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ

ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ ἑκατονταδράχμων τραπεζιτικῶν γραμματίων, τίθησι κατ' αὐτὰς εἰς κυκλοφορίαν καὶ ἕτερα τραπεζιτικὰ γραμμάτια τῶν 100 ἑκατὸν δραχμῶν, νέου τύπου, πλάτους 87 χιλιοστῶν καὶ μήκους 178 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, διακρινόμενα διὰ τῶν ἑξῆς κυριωτέρων γνωρισμάτων.

Πρόσοψις

Ἡ πρόσοψις φέρει πρὸς τὰ ἄνω τοξοειδῶς διὰ μελανῶν κεφαλαίων γραμμάτων τὰς λέξεις «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» κάτωθι δὲ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐν πλαισίῳ πεποικιλμένῳ διὰ δαντελλοειδοῦς ποικίλματος τὸν ἀριθμὸν 100 διὰ μεγάλων ἀραβικῶν στοιχείων. Ὑπὸ τοῦτον ἐν μελανῷ πλαισίῳ σχήματος ταινίας τὰς λέξεις «δραχμαὶ ἑκατὸν» διὰ κεφαλαίων λευκῶν γραμμάτων.

Κατωτέρω φέρονται ἀριστερᾷ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ταμίου τῆς Τραπέζης, ἐν τῷ μέσῳ ἡ τοῦ Διοικητοῦ καὶ δεξιᾷ ἡ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, τεθειμέναι αἱ μὲν δύο πρῶται διὰ σφραγιστῆρος, ἡ δὲ τελευταία ἰδιοχείρως.

Ἀριστερᾷ τοῦ γραμματίου εὕρηται ἐν πλαισίῳ σχήματος κυκλοτεροῦς ἡ εἰκὼν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Τραπέζης Γ. Σταύρου, δεξιᾷ δὲ τὸ Βασιλικὸν Στέμμα.

Ἡ πρόσοψις χρώματος ἰώδους πλαισιοῦται ὑπὸ δαντελλοειδῶν ἡμικυκλικῶν ποικιλμάτων χρώματος πρασίνου.

Ὀπισθία ὄψις

Ἡ ὀπισθία ὄψις, πλαισιουμένη διὰ πρασίνου δαντελλοειδοῦς ποικίλματος, φέρει ἐν τῷ μέσῳ εἰκόνα τοῦ σωζομένου ἀρχαίου ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φερούσης τὸν Πλοῦτον. ὡς ἀναγινώσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ βάθρου αὐτοῦ διὰ κεφαλαίων μελανῶν γραμμάτων.

Ἑκατέρωθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φέρεται ἐν θυρεοῖς διὰ μεγάλων λευκῶν στοιχείων ὁ ἀριθμὸς 100, ὑπ' αὐτὸ δὲ σημειοῦται ἡ ἔκδοσις διὰ τῶν λέξεων «ἔκδοσις ἐννάτη».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1910.

Ὁ Διοικητὴς
ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

INSTITUT COMPTABLE

Τελεία ἐκμάθησις παντὸς ὅτι ἐνδιαφέρει πρακτικῶς τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας, τὸ Ἐμπόριον καὶ τὴν Βιομηχανίαν. Λογιστικὴ ἐξάσκησις πρωτοφανὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Πλειοτέρας πληροφορίας παρὰ τῷ Διευθυντῇ τοῦ Institut Comptable κ. Ν. ΤΣΙΜΠΑ.

Ὁδὸς Κανάρη καὶ Μηλιώνη ἀριθ. 2Α.

Η «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1,500.000

ΙΔΡΥΘΗ διὰ νὰ προμηθεύῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰ ἐκλεκτότερα, τὰ νεώτερα καὶ στερεώτερα ὑφάσματα (Τσόχας καὶ Κασμήρια Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας).

Ἡ «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ» εἶνε τὸ πρῶτον καὶ τὸ μεγαλείτερον Ἐμπορικὸν Ἵδρυμα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ τῆς «ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ» εἶνε ἀπολύτως ὡρισμέναι καὶ πρωτοφανεῖς διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπόριον.

ΟΤΑΝ ἀποφασίσητε νὰ ἀγοράσητε ὕφασμ· ἀναλογισθῆτε τὸ πραγματικὸν συμφέρον σας καὶ ἐπισκεφθῆτε τὸ Bon Marché τῆς Ἑλλάδος τὰ Μεγάλα καταστήματα τῆς «ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Χρυσοσπηλαιωτίσσης ἀριθ. 9 καὶ 11.

(Τὴν «Ἐμπορικὴν Ἕνωσιν» ἵδρυσαν καὶ διευθύνουσιν οἱ εὐφήμως γνωστοὶ ἐν τῇ Ἀγορᾷ μας ἔμποροι Τσοχῶν καὶ Κασμηρίων κ. κ. Ἀλκιβιάδης Κονταράτος, Γαβριὴλ Ἀνδρεόπουλος, Κωνσταντῖνος Κακκαράς, Γεώργιος Διάμεσης, Θεμιστοκλῆς Κονταράτος καὶ Κωνστ. Διάμεσης).

Τῷ αἰτοῦντι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δείγματα ἀποστέλλονται ἀμέσως

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUEY N° 5

FOURNISSEUR DE L'ARMÉE D'OCCUPATION
MAISON FONDÉE EN 1870

GRANDE FABRIQUE, DISTILLERIE DE LIQUEURS
GRAND DÉPOT DE VINS

IMPORTATION · EXPORTATION

Σ. Π. Α. Π.

Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6.20 π. μ.	Διὰ	Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.— »	Διὰ	Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
8.30 »	Τοπικὴ διὰ	Κόρινθον.
11.30 »	Διὰ	Κόρινθον Ναύπλιον, Πάτρας.
1.20 μ. μ.	Ταχεῖα διὰ	Πάτρας, κατὰ Δευτέραν καὶ Τετάρτην.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

7.10 π. μ.	Διὰ	Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
8.15 »	Ταχεῖα δι'	Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην καὶ Παρασκευήν.
11.35 »	Διὰ	Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 »	Διὰ	Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.15 μ. μ.	Διὰ	Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν

7.— π. μ.	Διὰ	Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
12.40 μ. μ.	Διὰ	Κυπαρισσίαν, Πύργον, Ὀλύμπια, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.

Ἄφιξεις εἰς Ἀθήνας

2.45 μ. μ.	Ταχεῖα ἐκ	Πατρῶν (διὰ ὡς ἄνω).
4.45 »	Ἐκ	Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 »	Τοπικὴ ἐκ	Κορίνθου.
7.05 »	Ἐξ	Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν, Καλαβρύτων,
8.15 »	Ἐκ	Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	Α'. τόμος	Φρ.	3.00
»	Β' »	»	2.00
»	Γ' »	»	1.50
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ	»	»	2.00
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ἱστορικὸν μυθιστόρημα, ἐξ ὑπερεπτακοσίων σελίδων.			5.00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΜΟΝΑΧΗ Δρᾶμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον
Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ » κοινωνικὸν »
Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ » ἱστορικὸν »
Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δραμάτιον μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
(Διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς)

Σειραὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 18 φρ. ἑκάστη.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

"ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,, - "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,,

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1912

ΥΛΗ ἐκλεκτή, ἑλκυστική, μὲ ἐνδιαφερούσας φιλολογικὰς μελέτας, ἠθογραφίας, ἱστορικὰς περιγραφάς, καλλιτεχνικὰ ἄρθρα, διηγήματα, θεατρικὰ ἔργα, ποιήσεις.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ: Οἱ γνωστότεροι καὶ δοκιμώτεροι λογογράφοι. Συνεργασία ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων κέντρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μεταφράσεις ἔργων διασήμων συγγραφέων.

Τὸ *Ἡμερολόγιόν* μας εἶνε τὸ φιλολογικώτερον καὶ κομψότερον Ἑλληνικὸν ἡμερολόγιον.

ΕΙΣ ΟΤΑΕΝΑ

θὰ σταλῇ ἄνευ προπληρωμῆς τὸ «*Ἡμερολόγιον*»

Οἱ ἔχοντες ἔτι ἀγγελίας παρακαλοῦνται ὅπως ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἐπιστρέψωσιν αὐτάς, ἵνα κανονισθῇ ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀντιτύπων. *Οἱ ἐγγραφέντες* συνδρομηταὶ ἐν ἀγγελίαις καὶ μὴ προπληρώσαντες, δέον νὰ ἀποστείλωσι τὸ ἀντίτιμον, ἵνα λάβωσι τὸ «*Ἡμερολόγιον*».

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ "ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,,—"ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,,

εἰς τὰ κυριώτερα Βιβλιοπωλεῖα

Ὑφ' ἡμῶν ἀποστέλλεται, ἅμα τῇ πληρωμῇ, *ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.*

Ἐν Ἀθήναις πωλεῖται εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα τῆς «*Ἑστίας*» ὁδὸς Σταδίου καὶ *Ἐλευθερουδάκη*, Πλατεῖα Συντάγματος.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

***Διὰ τοὺς συνδρομητάς μας* ΔΡ. 2. *Διὰ τοὺς μὴ τοιούτους* ΔΡ. 3.**

ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΝ ΔΡ. 4 *διὰ τοὺς συνδρομητάς μας.* ΔΡ. 5 *διὰ τοὺς λοιπούς.*

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κυκλοφοροῦν ἐν Ἀθήναις ψευδεῖς ἀποδείξεις ἐπ' ὀνόματι τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως». Παρακαλοῦμεν ὡς ἐκ τούτου τοὺς συνδρομητάς μας νὰ βεβαιῶνται περὶ τῆς γνησιότητος τῶν ἀποδείξεών μας καὶ κατόπιν νὰ ἐξοφλῶσιν αὐτάς. Ἡ ἀστυνομία εὑρίσκεται ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ἀπατεώνων.

Τιμή 41-

"ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ,,

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ

Τὸ μέγιστον καὶ τελειότατον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ΚΕΝΤΡΟΝ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν. Ὑπέρλαμπρον, ἀπαράμιλλον, μοναδικόν, φωτιζόμενον δι' ἠλεκτρικοῦ ἰδιοκτήτου μηχανήματος. Τηλέφωνον ἀριθ. 101, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ. κ. θαμώνων. Ταχυδρομικὴ καὶ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἐκτελουμένη διὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος πρὸς εὐκολίαν τῶν πελατῶν. Ἀποστολαὶ καὶ παραγγελίαι δι' ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτῳ ὠργανωμένης ὑπηρεσίας.

Ζῦθος τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας LIMITED, ἀποκλειστικὴ πώλησις μόνον διὰ τὸ «Πανελλήνιον». Παρακαταθήκη ἰδιαιτέρου ζύθου, καταναλισκομένου μόνον μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς παρασκευῆς του.

Ζῦθος εἰς φιάλας καὶ βαρέλια. Δεκταὶ παραγγελίαι καὶ ἀποστολαὶ κατ' οἶκον.

Μαγειρικὴ ἱκανοποιοῦσα καὶ τὰ ἰδιοτροπώτερα γοῦστα. Μάγειροι εἰδικοὶ διὰ φαγητὰ Τουρκικῆς καὶ Γαλλικῆς κουζίνας. Ὑλικὰ πρόσφατα καὶ ἁγνὰ δεδοκιμασμένης ποιότητος, ἀγοραζόμενα εἰς μεγάλας ποσότητας ἐκ τῶν καλλιτέρων μερῶν τῆς παραγωγῆς. Δοχεῖα καὶ μαγειρικὰ σκεύη ἀμέμπτου καθαριότητος, συντηρούμενα καὶ καθαριζόμενα δι' ὅλως ἰδιαιτέρου συστήματος, κατὰ τὰ ἐν Εὐρώπῃ κρατοῦντα. Αἱ ἀστυϊατρικαὶ ἄλλως τε ἐπιθεωρήσεις πλέον ἢ δεκάκις τὸ ἀπέδειξαν καὶ τὸ ἐπιστοποίησαν.

Ψυγεῖα τὰ τελειότερα τῶν Ἀθηνῶν. Ὕδατα τελείως διϋλισμένα.

Ζαχαροπλαστεῖον. Ἡ μεγαλειτέρα μερὶς τῆς ἐκλεκτοτέρας Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας προμηθεύεται ὅλα τὰ εἴδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς ἀπὸ τὸ εἰδικὸν τοῦτο τμῆμα τοῦ «Πανελληνίου». Γλυκίσματα ἐγχώρια καὶ Εὐρωπαϊκά, παρασκευαζόμενα ἐπιστημονικῶς ὑπὸ εἰδικοῦ τεχνίτου, ἐπὶ τούτῳ μετακληθέντος εἰς Ἀθήνας, **Πάστες**—ὅλαι αἱ σκευασίαι. **Γλυκὰ** κουταλιοῦ. **Φροῦτα** ζαχαρωμένα. **Τοῦρτες** ὅλα τὰ εἴδη. **Παγωτά, Βουτήματα, Παξιμαδάκια** τεῖου, μπύρας καὶ βανίλλιας. **Τσουρέκια, κουραμπιέδες, σοκολάταις** καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ εἴδη διὰ βαπτίσεις, γάμους, ἑορτάς, ἑσπερίδας καὶ ἐκδρομάς.

Γαλακτοπωλεῖον. Τὰ ἀγνότερα γελαδινὰ καὶ πρόβεια γάλακτα τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ζεστὰ ἢ παγωμένα. **Γιαούρτια. Βούτυρα, Καϊμάκια, Ριζόγαλα, Κρέμες** καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ εἴδη τῆς γαλακτοκομίας τέλεια καὶ πρόσφατα.

Καφεῖον. Γνήσιοι καφέδες Μόκας παγωμένοι, κοινοί, Γαλλικοῦ συστήματος.

Ἀναγνωστήριον. Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμοῦ. Αἱ σπουδαιότεραι καὶ μεγαλείτεραι ἐφημερίδες καὶ τὰ εἰκονογραφημένα περιοδικὰ τῆς Εὐρώπης. Λεξικὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ καὶ ὁδηγοὶ τῆς Ἑλλάδος, Ἀνατολῆς καὶ ὅλης ἐν γένει τῆς Εὐρώπης.

Καπνοπωλεῖον. Τὰ ἐκλεκτότερα σιγάρα καὶ καπνὰ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἰδίας συσκευῆς.

Ὀρχήστρα. Ἡ τελειοτέρα τῶν ἐν Ἀθήναις. Συναυλίαι κατὰ τὸ πρόγευμα μέχρι μεσημβρίας καὶ κατὰ τὸ γεῦμα μέχρι καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου. Ἔκτακτοι συναυλίαι μὲ ποικίλον καὶ ἐνδιαφέρον πρόγραμμα δὶς τῆς ἑβδομάδος. Οἶνοι, Σαμπάνιαις, ἡδύποτα, ποτά, μεταλλικὰ ὕδατα, ὀρεκτικά, κονσέρβαις καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων καὶ πηγῶν. Γεύματα ἐπὶ παραγγελίᾳ διὰ χορούς, γάμους, βαπτίσεις, ἐκδρομάς, ἑορτάς, Σωματεῖα, Συλλόγους.

Ὅλως ἰδιαίτεραι αὔθουσαι δι' οἰκογενείας καὶ ὁμάδας.

Ὑπηρεσία τελειότατα ὠργανωμένη. Πᾶσα παραγγελία δι' ὅλα ἐν γένει τὰ τμήματα τοῦ **«Πανελληνίου»** ἐκτελεῖται προθυμότατα, μὲ τιμὰς δὲ λογικωτάτας.

2230. — Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» Ἀποστολοπούλου